

கல்கி

ALKI ஜனவரி 20, 1943 3 அண்டு

நமது மாகாணத்தின் சகல பண்டங்களுக்கும் புதிய போக்கு வரத்து சாதனங்கள்

கீழ்க்கண்ட ஊர்களிலிருந்து ஊர்களுக்கு லாசி மூலம் உங்களுடைய
வியாபார விவசாய பண்டங்களை வீட்டுக்கு வீடு கொண்டு போய்ச் செர்க்க
ஏற்பாடு செய்திருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீ ராமவிலாஸ் சர்வீஸ் லிமிடெட்

202/203, மெனன்ட் ரோடு, மதுரை.

போன் : மதரால் " 8536 " : : தந்தி : "ROADHAUL" மதரால்

கீழ்க் குறிப்புகள் :

1. நாமக்கல் ரோடு, சென்னைப்பேட்டை, சேலம்,
2. ராஜகீத், கோயமுத்து, : : :
3. கண்டோல்மெண்ட், திருச்சிநுப்பன்,
4. திருச்சிநுப்பன் தெரு, மதுரை, : :
5. 29 A, சென்னைப்பேட்டை, பெங்களூர், : :

—: மாதிரிக்கங்கள் :—

1. மதுரை — திருச்சி — பெங்களூர்
2. மதுரை — வேலூர் — சேலம் — கோயமுத்து
3. மதுரை — திருச்சி — மதுரை — திருச்சிவேலூர்
4. கோயமுத்து — கன்னிக்கோட்டை
5. கோயமுத்து — கருர் — திருச்சிநுப்பன்
6. சேலம் — நாமக்கல் — திருச்சிநுப்பன்
7. சேலம் — உளுத்துப்பேட்டை — கட்டூர்
8. மதுரை — திருச்சிநுப்பன் — தஞ்சாவூர் — நாகை
9. மதுரை — திருச்சி — கும்பகோணம் — நாகை

உங்களுக்கு பணியைச் செய்ய ஏற்போதும் காத்துள்ளோம்.

கொலம்பீரா ரீகார்டுகளில்

☆☆☆
மனோன்மணி

டாக்கி பாட்டுகள்

T.R. ராஜகுமாரி பாடியது

GE. 6052 [ஆனந்தமே
மன்னன் கிவராஜோ

GE. 6053 [கண்டது முதல்
ஜோரான டில்லி

லலிதா
வெங்கடராமன்
பாடியது

GE. 6059

வேணுகவுது
மயிலே

ஜீவன் நாடக்

கன்னட பாட்டுகள்

G.H. வீரண்ணை

B. ஜயம்மா

S.V. வெங்கடராம்

மோஹனகுமாரி

முதலியோர் பாடியது

GE. 6060 TO 6064

G. H. RAO

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதராஸ்.

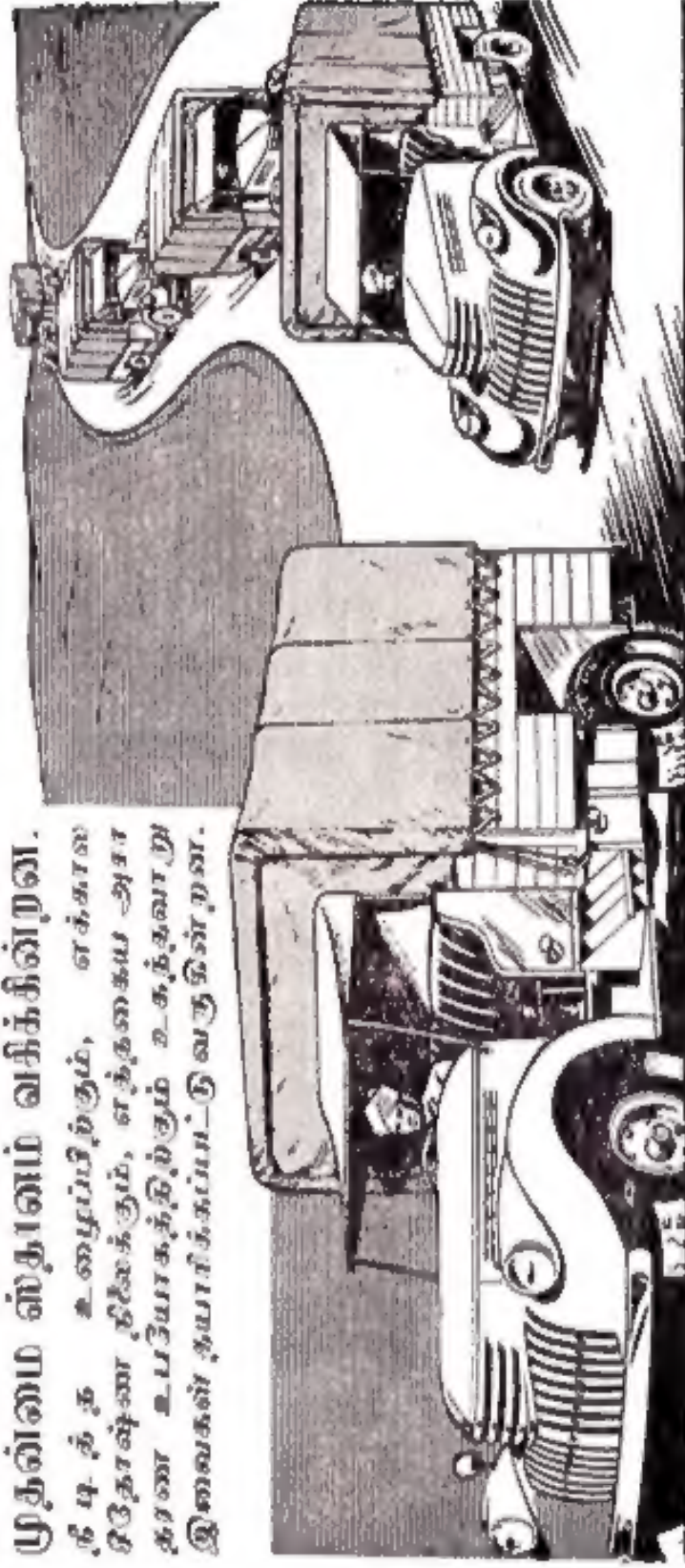
மேற்கண்ட ரீகார்டுகள் எங்கனிடம் கிடைக்கும் :

கண்ணன் & கம்பெனி, திருச்சி நுப்பள்ளி

தார்பாய்களும, கேன்வாஸ்களும்

முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கின்றன.

நீடித்த உழைப்பிற்கும், எக்கால சீதேஷ்ண நிலைக்கும், எத்தகைய அரசு தரண உபயோகத்திற்கும் உகந்தவாறு இவைகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பர்க்மயர் பிரதர்ஸ், ரேஸ் கேர்ஸ் ரோடு, கோயமுத்தூர்
மைசூர் சமந்தராம், ரேஸ் கேர்ஸ், காக்கிடுடா மாதவிய இடக்காறுத்தி ரெஜிஸ்ட்ரேஷன்
இல் ஸாண்டர்ஸ் அர்பத்நாட் & கோ.,
முதல் லைன் வீதி : : த. பெ. 261, மதராஸ்.

★

★

இண்டியன் பைன்
ஆர்ட்ஸ் ஸோஸைடி

மதராஸ்

கோகலே ஹாலில்

ஜனவரி மாதத்திய கச்சேரி

24-1-43 ஞாயிற்றுக்கிழமை

மாதிரி 5-30 மணிக்கு

இசையரங்க

எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர்

—பாட்டு

ஸ்ரீ வி. சேதுராமய்யா

—பீடிங்

.. கம்பாதி ராமநாதன்

—மிருதங்கம்

.. வீல்வாதினி ஜயர்

(பாலக்காடு)—கடம்

கட்டணங்கள்:

புருஷர்கள்: ரூ. 3, 2, 1 & அரை 8

பெண்கள்: ரூ. 2, 1 & அரை 8.

ஸ்மட்

க்ராமபோன்
ஊரிக்ஷ

கடைவில
கடைக்கும்
ஊரிக்ஷில்
சித்தமு.

Made in England
by
J. STEAD & CO., LTD.
SHEFFIELD

இந்தியாவும் விடுதலையும்

ரைட் ஆளரில் எல். என். அமேரி (பர்மா இந்தியக்
காரியதரிசி) செய்த பன்விரண்டு பிரசங்கங்கள்

முழுதும் துணி பைண்ட் செய்யப்பட்ட

கிரேளன் ஆக்டவேர ஸைளரில்

128 பக்கங்கள் கொண்டது விலை ரூ. 3

•

"இதில் எழுதப்பட்டிருக்கும் விஷயத்துக்காகவும் இதன்
ஆசிரியருக்காகவும் இந்தப் புத்தகத்தை ஒவ்வொரு
வரும் படிக்க வேண்டும். இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்த
எவரும் இந்தியப் பிரச்சினையைப் பற்றி வாயே திறக்க
மாட்டார்கள்." அகில இந்திய ரேடியோ — டக்கா.

ஆகஸ்போர்டு யூனிவர்ஸிடி ப்ரெஸ்

காஸ்டர் ஆயில்

பிராங்க் ராஸ் & கம்பெனி லிமிடெட், கல்கத்தா

[illegible]

அரசாங்கத்தின் திட்டமிடல்கள் மூலமாகவே நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் அரசு முன்வருமா?

தற்போதைய வாழ்க்கை உய்களுக்கு சந்தோஷமாக இருக்கலாம். ஆனால் எந்நீர் காலத்தைப் பற்றி சிந்தனிக்க முடியாது. நீச்சலுமற்ற ஐநீர் காலத்தை கம்பி நீங்கள் கடப்பது கடக்கட்டுமென இருக்கக்கூடாது.

இப்போதே முதல் தங்கள் தங்கள் தினசரி சம்பாத்தவதில் கொஞ்சம் சேமித்து வைத்து அதிர் காலப் பாதுகாப்பு செய்து கொள்வது உচিতம்.

[Home](#)
[About Us](#)
[Contact Us](#)
[Privacy Policy](#)
[Terms of Service](#)

தேவனஸ் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.,

தலைமை ஆய்வி: 7. கோவ்விலில் நெளவல் தெரு, கங்கத்தா,

மதராஸ் பிராஜக : 342, காலபுரம் ரோடு. :: மதராஸ்.

ஸன்லைட் வெளிக்கு
செய்கிறது...

66 அகத்தமான ஆடைகளிலிருந்து அழுக்குகளை தானாகவே போக்கக்கூடிய நுரைக்கே சுயமாக வெளுக்கும் நுரை என்று பெயர். அது எப்படி வேலை செய்கிறது? ஸன்லைட் நுரையில் "பிராணசக்தி" வாய்ந்த சோப் இருக்கிறது. 'பிராணசக்தி' வாய்ந்த சோப்பிற்கு அழுக்கைப் போக்கக்கூடிய சக்தி நிறைந்திருக்கிறது. அது தொட்ட உடன் அழுக்கைப் பற்றிக்கொண்டு தன்னுடன் அழுக்கை எடுத்துவிடுகிறது. ஆகையால் அழுக்கடைந்த ஆடைகளை ஸன்லைட் நுரையினால் கசக்கினால் இந்த 'பிராணசக்தி' யானது உடனே வேலை செய்து நுரையை தண்ணீரில் அலகின உடன் அழுக்குப் போய்விடுகிறது. 77

ஸன்லைட் சோப்

சுயமாக வெளுக்கும் நுரை உடையது

S. 62-52 TM

சுரு விலை பிரதிக் தயாரிப்பு

அறிவிப்பு

ஸர் எம். ஸீடி. முத்தையா செட்டியார் எண்டௌமெண்ட் பண்டின் சார்பாக "ஸப் இன்ஷூரன்ஸும், அவைகளின் இன்றியமையாமையும்" என்னும் தலைப்புடன் தமிழில் சிறு கதைகள் எழுதி யனுப்பும்படி சென்ற வருஷம் பிரசுரம் செய்த பரிசு திட்டத்தின் தீர்மானத்தை இதன் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ளவர்கள் அப்பரிசிற்கு உகந்தவரென தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

முதல் பரிசு :

ஸ்ரீ S. K. கரேணசன், B. A., அஸிஸ்டென்ட், நிபுணரேட் இந்தியா ஸப் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி-லீமிடெட்., தலைமை ஆபீஸ் — மதுரை.

இரண்டாம் பரிசு :

(1) ஸ்ரீ K. கலாமிநாதன், "ஷண்முக லீலாஸம்" ஸாகு ரேசு, உதையூர் போஸ்ட், நிருச்சிவாமி பள்ளி.

do

(2) ஸ்ரீமதி சாஜுலக்ஷ்மி வெங்கடராம் C/o ஸ்ரீ S. K. அய்யர் சமஸ்தான மக்களிகல் இன் ஸ்டீயர், 6592/8, தலைமையத் தகவல், தாழ்வாரபாத் — டக்கான்.

do

(3) ஸ்ரீ P. L. ஷண்முகம் C/o ஜாபீட் பீலிம்ஸ், 4, சரவண முதலி தெரு, தியாகராயநகர், மதுரை.

do

(4) ஸ்ரீ V. சாமசுரத்தி, C/o T. S. வெங்கடராம் அய்யர், P. A. B. L. வக்கீல், நிருப்பத்தூர், வட ஆற்காடு ஜில்லா.

யுனைடெட் இந்தியா

ஸப் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி, லீமிடெட்.

"யுனைடெட் இந்தியா ஸப் பிஸ்டன்ஸ்"

எஸ்பிஎனேட்

::

மதுரை

அதிக தேக புஷ்டிக்கு உங்கள் ஆகாரங்களை
டால்டாவினால்
தயாரியுங்கள்

DALDA

ஏனெனில் டாஸ்டானினும் தயாரிக்கப் பட்ட ஆகாரம் தேக பதைதை அதிக மாக்குகிறது

பாட்டாளிக் ஜீவ சத்த அநீத்யப் பேரூர்ப்பாதி அந்நூல் தயாரித்த ஆளாய் பிக உயர்த்தாய் பேரூர்ப்பாதி. மற்ற உணவுப் பொருள்களில் இவ்வாறு ஜீவ சத்த பாட்டாளிக் அடங்கியுள்ளது. பாட்டி உணவுப் பொருள்களில் குடிபாயாகவும், குடிபாதிக்க வாயத்திலும் ஜீவிக்கக் கூடியதாகவும் செய்கிறது.

- டிராஃடர் விசையின் உத்தரவையினை
● டிராஃடர் மிகுந்த வேகத்தில் நிறுத்தி
● டிராஃடர் விசை குறைவு-நிறுத்தி காலம்
உயர்த்தப்படும் உத்தரவு
● டிராஃடர் குத்திரைமீட்டர் நுழைவாயில்
மேல் வித்தப்படும் உத்தரவு
1 மவுண்டு, 2 மவுண்டு, 5 மவுண்டு, 10 மவுண்டு
உத்தரவுக்கு ரூ. 1,000 உத்தரவு

டாண்ட்வினும், உங்கன் ஆகாரங்களை,
பொறியல், சமையல் முதலியவை செய்யுங்கள்

[illegible]

ஸ்ரீரங்கபட்டினம் பாஸம்

நாமதும் நோய்க்குப் புது
வடிவத்தை அளிக்கவும்

டாங்கோ வீற்பனை இலாகா
1. வாக் ரோடு, பின்னம்பேட்டை
செயிலாப்பூர் : : மதுரை

'இந்த உத்தியோகப் பிரதிபலனான பாஸம்
ஆதலு உத்தியோக காரணம் புதுவையின்
நித்தந்தம் உத்தியோக காரணம் செய்யப்
போகும் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள்
உள்ள மனநிலை நோய்ப் பிரதிபலனான
நாமதும் நோய்க்குப் புதுவையின் உத்தியோக
காரணம் செய்யப்படுகிறது.

இத்தியோகம் எத்தனை ஆயிரக்கணக்கான
ஜனங்கள் நோய்க்கு உத்தியோக காரணம்
செய்யப்படுகிறது உத்தியோக காரணம்
நாமதும் நோய்க்குப் புதுவையின் உத்தியோக
காரணம் செய்யப்படுகிறது.

ஹெ ம ர ம்

உங்கள் ஸ்தானத்திற்குகந்த
பெரிய ஸோப்பு

கஸ்கி

தமிழ்திரு நாடு தங்கும்—பெற்ற
நாயென்று குட்டிடடி பரப்பா—பாரதிலா

என்னசேதி?

சேதத்தின் வெற்றி

சேதநேரத்தில் பிரிட்டிஷார், அமெரிக்கர் முதலியோர் சில விசேஷ உரிமைகளை வெகு காலமாக அனுபவித்து வந்தார்கள். 'மேற்படி உரிமைகள் சேதநேரத்தின் கைத்திரத்தைப் பாதிப்பனவா யிருந்தன. அந்த உரிமைகள் சத்தாக வேண்டுமென்று 1931-ம் ஆண்டில் சேத சர்க்கார் கோரியார்கள். பிறகு, இடைவிடாது வற்புறுத்தி வந்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கை இருபது வருஷத்துக்குப் பிறகு சென்ற வரத்தில் நிறைவேறியது. பிரிட்டிஷாருக்கும், அமெரிக்கர்களுக்கும் சோவியத் தங்களுக்கும் விருத்த விசேஷ பாத்தியத்தைக்கூட வெல்லாம் விட்டுக் கொடுத்ததாக அறிவித்து விட்டார்கள்.

இவ்விருந்து இரண்டு விஷயங்கள் வெளியாகின்றன. ஒன்று, பிரிட்டிஷ்-அமெரிக்கர் எப்பேர்ப்பட்ட கொடாக் கண்டர்கள் என்பது! இன்னொன்று, சியாங்-காய்-ஷேக் எப்பேர்ப்பட்ட விடாக்கண்டா என்பது! இந்த மகா பயங்கர யுத்தத்தில் சோ, பிரிட்டிஷ்-அமெரிக்கக் கட்சியில் நின்று எவ்வளவோ வீர தீரத்துடன் போராடி வருகிறது. உலகத்தின் நாடு பெரிய வீரர்கள் என்று சர்ச்சில், ரூஸ்வெல்ட், ஸ்டாலின், சியாங்-காய்-ஷேக்—இவர்களைக் குறிப்பிடுவது யுத்தகமாயிருந்து வருகிறது. இப்படி வெல்லா மிருந்தும் பிரிட்டிஷுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் தங்களுடைய விசேஷ சேத உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்க இத்தனை நாள் பிடித்தது! "அந்த விசேஷ உரிமைகளால் இனிமேல் தங்களுக்குப் பிரயோஜனம் இல்லை" என்ற நிலைமையில்தான் விட்டுக்கொடுத்தன. ஆனால், இந்த பிரிட்டிஷ்-அமெரிக்கத் தயக்கத்தினால் சியாங்-காய்-ஷேக் மனச் சோர்வு அடைந்த விட்டாரோ? அதனால்

சோவுக்கும் பிரிட்டிஷ்-அமெரிக்காவுக்கும் உள்ள கட்சில் குறைவு வந்து விட்டதாகக் காட்டிக் கொண்டாரோ? இல்லவே இல்லை. ஒரு பக்கத்தில் அதியந்த நெகைம் பாராட்டி அவர்கள் கொடுக்கும் உதவியை வெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு, மற்றொரு பக்கத்தில் சேதத்தின் பூரண விடுதலையைப் பொறுமைபுடன் வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்தார். கடைசியாக, காரியத்தில் ஐயீந்தார். இந்த யுத்தத்தைச் சோவியத் கன்மைக்குப் பூரணமாக உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கும் மகா இராஜாத்திரி சியாங்-காய்-ஷேக் என்னுறாச் சொல்ல வேண்டும். அப்படியப்பட்டவருடைய வெற்றியில் பூரண மனம்செய்கை அடங்கி அவருக்கு வந்ததுக் கூறக் கூடியவரான பண்டித ஜவாஹர்லால்ஜி இன்றைய தினம் சிதைவிலே இருப்பது எத்தகைய துரப்பாக்கியம்!

சந்தோஷச் செய்தி

ஜனவரி மாதம் 13-க் தேதி பத்திரிகையைப் படித்து விட்டு நாடெங்கும் மகாஜனங்கள் 'அப்பாடா!' என்று பெரு மூச்சு விட்டார்கள். மூகத்தில் அரும்பியிருந்த வியாபகையைத் துடைத்துக்கொண்டு, ஆகவாசப் படுத்திக் கொண்டார்கள். ஏனென்றால், அன்றைக்குத்தான் இத்தனை நாளாய் அவர்கள் மனத்தில் உறுத்திக்கொண்டிருந்த கேள்விக்கு விடை கிடைத்தது.

"ஆசிரியர் பன்ஸாலி உயிரோடு இருக்கிறாரா, இல்லையா?" என்பது தான் அந்தக் கேள்வி. பத்திரிகைகளில் பன்ஸாலியைப் பற்றிய செய்தி ஒன்றும் வராமலிருந்தபடியால் அவர்களுடைய மனக் கலக்கம் அதிகமாயிருந்தது. காற்றுவாக்கில் பன்ஸாலியின் உண்ணி விதத்தைப் பற்றிப் பலவித வதந்திகள் பரவ ஆரம்பித்தன.

இந்த நிலையில்தான், ஆசிரியர் பள்ளரூபி உண்ணாவிரதத்தை முடித்துக் கொண்டார் என்ற சந்தேகத்தை செய்தி வெளியாகிற்று.

ஆசிரியர் பள்ளரூபி மொத்தம் அறுபத்து மூன்று நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். உண்ணாவிரதத்தை முடிப்பதற்கு மூன்று நாட்கள் இலாபாவம் கூடச் செய்யாமல் இருந்தார். எதற்காக பள்ளரூபி இந்தத்தைப் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது?

மத்திய மாகாணத்தில் சிலர் என்ற இடத்தில் காணாமலும் போயினாரும் சில அதிகாரமான காரியங்களைச் செய்ததாகவும், ஸ்திரீகளை மாண்பங்கப் படுத்தியதாகவும், இதைப்பற்றி சர்க்கார் பதிரங்க விசாரணை செய்யவேண்டும் என்றும் பள்ளரூபி கோரினார். இந்தக் கோரிக்கைக்கு சர்க்கார் அகலையில்லை. ஆனால் பட்ட ஆணை கூட "என்னுள்ளும் செய்ய முடியாது" என்ற கையை விரித்து விட்டார். அதன் பிறகுதான், பள்ளரூபி உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்தார். மத்திய மாகாண அரசாங்கம் அதற்கும் மனவிறவுதலாகவில்லை. ஆனால், இம்மாதிரி காரியங்களில் மத்தியஸ்தம் செய்யச் சிலர் முன்வந்தே தீர்வாக எவ்வளவு? டாக்டர் கோசுவாமி, ஸ்ரீ மூன்றியும் அந்தக் கடைமையை மெற்கொண்டார்கள். கடைசியில், ஒரு சமரச முடிவு ஏற்பட்டது. பள்ளரூபி ஆரஞ்சுப் பழ சமைக்கிறார். ஆணை அங்குடைய உயிருக்காகப் பிரார்த்தித்தார். இப்படி எவ்வளவு மக்கள் சமரச முடிந்தது.

மகத்தான செயல்

சிலர் அட்மீனியஸ்டிரேட்டர் பற்றிப் பதிரங்க விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று பள்ளரூபி உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்தார். அது நிறைவேறவில்லை. ஆனால், உண்ணாவிரதத்தினால் வேறு பலங்கள் ஏற்பட்டன. சிலர் சம்பவம் தெரிந்ததின் கவனத்தைக் கவந்தது. மத்திய மாகாண சர்க்கார், ஸ்திரீகளின் கௌரவத்தில் தங்களுக்குள்ள மதிப்பு வேறு யாருக்கும் இல்லை என்றும், இனிமேல் ஸ்திரீகளின் கௌரவத்தைக் கண்ணும் கருத்துமாய்ப் பாதுகாப்போம் என்றும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். பள்ளரூபி சிலருக்குத் தங்கு தடையின்றிப் போலீஸ்மென்றும் தெரிவித்தார்கள். பலரபலங்கள் ஒருபுறமிருக்க, பெண் குழந்தை கௌரவத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஆசிரியர் பள்ளரூபி

‘பிடி நாள் உண்ணு விரதம் இருந்தது ஒப்பற்ற மகத்தான் செயலாகும். இந்தியப் பெண் குலமும், பெண் குயத் தில் கேளாவத்தில் சித்தாவுடனும் உண்மை பன்னாஸிவை ஏன் தென்னைக்கும் நன்றியுடன் வாழ்ந்துவார்கள்.

ஏன் கூடாது?

பின்வாசி உண்ணு விரதத்தினிருந்து ஒரு உபயுக்தம் எழுந்தது—பத்திரிகை களுக்கும் சர்க்காருக்கும். உண்ணு விரதச் செய்திகளைப் போடக்கூடாது என்று சர்க்கார் தடைவிதித்தார்கள். “சர்க்கார் அறிக்கைகளைப் போட மாட்டோம்” என்று பத்திரிகைகள் பதில் “எவ்வாறு” விடுத்தன. சென்னை சர்க்கார் தங்களுக்கு காரியாலயங்களில் “பத்திரிகைகளை விருபக்கள் நுவலியக் கூடாது” என்று உத்தரவு போட்டார்கள். பன்னாஸியின் உண்ணுவிரதம் முடிவடையவே, மேற்படி பத்திரிகை யுத்தத்தின் அம்முவாரம் போய்விட்டது. சர்க்கார் தங்கள் தளையை வித்ததி செய்து, பத்திரிகைக்காரர்கள் தங்கள் பதில் வைக்க வாய்ப்பு பெற, சென்னை சர்க்காரும் தங்கள் காரியாலய வசதியை “நாள் ஐக்கிரமம்” என்று போட்ட மூன்றாம், “நாள் கடிக்காது” என்று போட்டு போட்டார்கள். இவ்விதம், தட்புடலாக ஆரம்பித்த பத்திரிகை யுத்தம் “புல்” வானமாகப் போய் விட்டது. ஆனாலும், இக்கத் செயல் யுத்தத்தினிருந்து ஒரு விஷயம் தென்பா யிற்று. பத்திரிகைக்காரர்கள் மட்டும் ஒற்றுமையாக முயன்றால், சர்க்காரை ஒரு ஆட்டு ஆட்டிலடிகா மென்று தெரிந்தது. எனவே, அதிகார வர்க்க அநீதிகளை நிவர்த்திக்கும் விஷயத்தில் பத்திரிகைகள் ஏன் தங்கள் பலத்தைப் பரீட்சை பார்க்கக் கூடாது? மகாத்மா காந்தியை நிறையின் அடைத்திருப்பது பெரிய அநீதி என்பதை எல்லாப் பத்திரிகைக் காரர்களும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அப்படியானால், மகாத்மாவை விடுதலை செய்தாவன் திவைலாசாள், அவர் னர்க்கைப் பற்றிய எத்தச் செய்திகளையும் போடமாட்டோம் என்று கமது பத்திரிகைகள் ஏன் ஒரு சங்கல்பம் செய்து கொள்ளக் கூடாது?

இப்படி ஒரு பைத்தியமா?

சென்ற சில காலமாகத் தமிழ் நாட்டில் “கலமரீயாதை”க்காரர்களின் கூச்சவே இல்லாமலிருந்தது. அவர்கள் கூச்சல் போட்டாலும் கேட்போர் இம்

கால மிருத்தது. அந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்த சிலர் பார்த்தார்கள். “இப்படி அடியோடு கம்மம் எல்லோரும் மறந்து விடுவதா?” என்று ஆத்திரப்பட்டு ஒரு குழ்ச்சி செய்தார்கள். “செவத்தின் கலமரீயாதை மகாத்மாவுக்கு கூட்டப் போடு யோம்; கமப ராமாயணத்தையும், பெரிய புராணத்தையும், மனுசீதிலை யும் கொளுத்தப் போடுயோம்” என் னார்கள். “ஆகா! இதென்ன அக்கிரமம்?” என்று கசுடெங்குமுள்ள தமிழ்நாட் களும், கசவ வைஷ்ணவ தெத்தாந்தி களும் கொதித்தெழுந்தார்கள். பொறுக் கூட்டம் போட்டுக் கண்டனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். மேற் படி அக்கிரமச் செயல் சர்க்கார் தடை உத்தரவு போட்டிருந்திருக்கவேண்டும் என்றுகூட. சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு மகதுகூடும் அனுப்பினார்கள். 17 உ சேனத்தின் மேற்படி புத்தக தகனம் நடப்பதாக இருந்தது. அது என்ன வசவீற்று என்று இந்த நாள் எழுதும் போது விவரம் விடைக்கவில்லை. ஆனால், கலமரீயாதைக்காரர்கள் தங்களுடைய கோக்கத்தை ஒருவாறு நிறைவேற்றிக் கொண்டார்கள். ஐயது தேரத்தில் “பண்டிதன் பின்னால் பத்துப் பேர்; கைத்தொக்காரன் பின்னால் பத்துப் பேர்” என்ற பழமொழி இருக்கிற தலையை! இதில் இரண்டாவது முறை யில் பத்துப் பேரைத் தங்களுக்குப் பின்னால் திட்டிக் கொண்டார்கள்! ஆனால், இப்படிப் கைத்தொக்காரச் செயல் புரிந்தாவது விளம்பரம் தேடிச் சொன்ன வேண்டுமா என்றுதான் தெரியவில்லை. இப்படியும் ஒரு விளம்பரம் கைத்தொக்காரன்?

“கல்கி” ஆண்டு சந்தா

1943 ஜனவரி 1ல் முதல்

உள்ளூர்	
ஒர் ஆண்டு	ரூ. 8 8 0
ஆறு மாதம்	.. 8 4 0
இலங்கை	
ஒர் ஆண்டு	ரூ. 7 4 0
ஆறு மாதம்	.. 8 10 0
இந்தியாவில் தனிப்பிரதி	0 3 0
இலங்கைவில் தனிப்பிரதி	0 3 0

தலையெடுத்து கவனிக்கவும்

ஆறு மாத சந்தாவிடும் முதலாளிகள் சந்தா எடுத்துக்கொள்வதில்லை. பழைய சந்தாக்கள் தங்கள் சந்தாவைப் புதிற் பித்தும்போதது சந்தா தென்மகரக் குளித்து அனுப்ப வேண்டும்.

யு. கா. சீவன் என்றது காலத்தால் ஓடா
கூய்நீர் காலம் என்றும் கருதுகிறார்
சீவனாக அழைக்கும் இவ்வாறு
சரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பதைப்
புதுமையாகப் புலிதர் பார்த்துக்கொண்டார்.

2000

ஆகவே உயர்ந்த நிலைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது.

தேவநாதன் என்பவரால் வந்திருந்திருப்பது நானாவது
தூதரினாத்தொழிலாகிய முயற்சியைச் செய்தது
நானாவது இருக்கிறது.

வாருங்கோ, துரைவாள்!

இந்த அபாயகரமான காலத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து நெடுங் தூரப் பிரயாணம் செய்து இந்தியா வந்து சேர்ந்திருக்கும் பிரஸிடென்ட் ரூஸ் வெல்ட்டின் சொத்தப் பிரதிநிதி மிஸ்டர் ஸ்கீயியம் ரிஸ்பன் துரைக்கு தங்கவது கூறுகிறோம்.

இந்த தேசத்துக்கு உங்களுக்கு முன்னுள் எத்தனையோ அன்னியர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் தங்கவது கூறி வருகிறோம். உண்மையில் அன்னியர்களுக்கு தங்கவது கூறுவதில் இந்தியர்களுடைய எங்களுக்கு இன்னியாவவர்கள் இந்த பூரோகத்தினாலேயே கிடையாது. எங்களுடைய தங்கவாக்குப் பார்த்திராவினாலும்கூட தங்கள் பின்னால் எங்கள் கருத்தில் ஏறி உட்கார்ந்துகொண்டு அழுக்குவது வழக்கம். அதை யெல்லாம் தங்கள் பொருட் படுத்தாவதில்லை. அன்னியர்களுக்கு 'தங்கவது' கூறுவதை நிறுத்துவதும்கூட.

தங்களுடைய பிரயாணம் கருவியிருந்திருக்கு மென்று தம்புகிறோம், கூடுதலாக, கருவியிலேயோ, உயிரோடு, முழுசாக வந்து சேர்த்தீர்களே, அதுவே பெரிய காரியம். தங்கள் வந்ததும் வராததுமாய், பிரயாணக்கூலிப்பைப் கூட ஆற்றிக் கொள்ளாமல், தீவிரமாகத் தங்கள் வேலைவாத்தொடங்கி விட்டீர்களென்று அறிந்து "ஆகா! என்ன கருகருப்பு! என்ன கடமைப்பாடு!" என்று தங்கள் ஆச்சரியமும் மெழ்ச்சியும் அடைகிறோம். அமெரிக்கன் கருகருப்பு என்றால், அது அரைநிதான் போலிருக்கிறது. அநிலும் தங்கள் வேலையில் பெரிய தாக்கென யிருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதுதான். வந்ததும் வராததுமாய் இந்தியப் பிரமுகர்களை யெல்லாம் வரிசையாகப் பார்க்கத் தொடங்கி விட்டீர்களாம்! ஸர் மாரிஸ் டூவயர், மிஸ்டர் ஓ. கே. காரோ, ஸர் ரெஜினால்ட் மாக்ஸ்வெல், ஸர் ஜெசிய் ரெய்ன்மார் "முதலிய" இந்தியப் பிரமுகர்களைப் பார்த்ததோடு தங்கமாம், மிஸ்டர் எம். எஸ். ஆலே, ஸர் முகமது ஹஸ்மான் முதலியவர் களையும் பார்த்தீர்களாமே! அந்தக் கடைசி மனிதரைப் பார்த்ததிலிருந்து வந்து தங்களுக்கு இந்தியாவையும்,

இந்தியர்களுக்கும் பற்றிய 'பெரிய' அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருக்கு மென்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்தியப் பிரமுகர்களைப் பார்க்கப் போகு தங்கள் துறத்தில் கொள்ளப் போவதில்லை மென்று தெரிந்தது. இன்னும், பத்திரிகைக்காரர்களுக்கும் பெட்டி கொடுக்கப் போகிறீர்களாம், சொம்பு எத்தோஷம், ஆனால் நம்மைப் பொறுத்த வரையில், தங்கள் பெட்டி கொடுக்கும் வரையில், காத்திராமல் தங்களுக்கு முதலில் தாள் பெட்டி கொடுத்து விடுவதென்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். தங்கள் கேள்வி கேட்கும் வரையில் காத்திராமல் கொண்மையுடைய யெல்லாம் தாமே சொல்லிவிடுகிறோம்.

தங்களுடைய ஜன்ம தோமைய அமெரிக்காவிலிடம் எங்களுக்குக் கொள்கை அபிமானமும் மரியாதையும் உண்டு. —அதாவது கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு வரை இருந்தது.

ஸ்வாமி விவேகானந்தருக்கு உங்கள் நாட்டை அந்தக் காலத்தில் அளித்த வரவேற்பை தங்கள் அடிக்கடி ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டு சந்தோஷம் படுவதுண்டு.

இன்னும், எங்களை இன்று எந்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் ஆளுகிறார்கள், அதே பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை எறித்து நீங்கள் நடத்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தை தங்கள் மறப்பது கிடையாது. பரஸ் வதுகாறுகத்தில் பிரிட்டிஷ் கப்பலிலிருந்த தோழனைப் பெட்டிகளை யெல்லாம் தூக்கிச் சூழத்திரத்தில் எறிந்தாகினை, உங்கள் மூதாதையன், அந்த வீரர் உயரணம் படிக்கும் போது எங்களுக்குக் கொன்றம் மயிர்க் கூச்சம் உண்டாகும். அதன் பிறகு ஏழு வருஷம் பிரிட்டிஷாரோடு உங்கள் முன்னோர் வீர சுதந்திரப் போர் நடத்தி வெற்றி பெற்றதைப் படிக்கும்போது, ஏதோ எங்களுக்குக் சுதந்திரப் போரில் வெற்றி கிடைத்து விட்டதுபோல் தங்கள் சந்தோஷமடைவோம். அந்த வீரப் போரை நடத்திய ஞாபக வரலாட்டிடம் உங்களுக்கு எவ்வளவு பக்தி விகவரம் உண்டோ அவ்வளவு எங்களுக்கு உண்டு.

சென்னை

இந்தம், உங்கள் நாட்டில் அடிமைத் தனத்தை ஒழிப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட உள்நாட்டுப் போரால் உத்தரப் பற்றியும் நாங்கள் அனாதை ஆகியிருக்கிறோம் படிப்பதுண்டு. "அப்ரஹாம் மீய்கன்" என்ற பெயரைக் கிட்டசர் எங்களுக்குடைய ஆழ்வார்க்கு, தாயன்மார்க்குப் பெயரைக் கிட்டது போல் பக்தி பரவசமடைவோம்.

ஆனால், அந்தக்கால மென்மையம்மையேறி விட்டது என்பதை மிகுந்த துக்கத்துடன் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அந்த அபிமானம், மரியாதை யெல்லாவற்றையும், தாங்களையாருடைய பிரதிநிதியாக வைத்திருக்கிறோர், அந்த மகாராஜன் பிரஸிடென்ட் ரூஸ்வெல்ட் போக்கத்துவிட்டார்! ஐரேஜ் வான்வடன், அப்ரஹாம் மீய்கன் முதலியோருடைய சத்தியம் வந்தவர்களுடைய தீயம் என்று சில சமயம் தங்கள் சத்தேகம் கிடுகும்.

உங்கள் ரூஸ்வெல்ட்டும் எங்கள் சர்க்கிலும் அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தில் சந்தித்து ஒரு காலமாகத் தற்போதே தாரீகே, அந்த தீர்மானம் எழுத்துத் தான் எங்களுக்குடைய தம்பிக்கையையெல்லாம் சிதை அடித்துவிட்டது.

அந்த காலத்தில் தான் ஸ்கைச் சுதந்திரங்களைப் பற்றி உங்கள் ரூஸ்வெல்ட் பிரஸ்தாபித்திருந்தார். அந்த தானுஸ்கைச் சுதந்திரங்களும் இந்தியாவுக்கு உண்டா, இல்லையா என்று கேள்வி இத்தாட்டில் தாரீகைகளிலும் ஆயிரக் கணக்கான கால்களில் எழுந்தது.

இதற்கு எங்கள் சர்க்கில் துறை யளிச் சென்று பதில் சொல்லிவிட்டார். "அட்லாண்டிக் கால்கள் அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்துக்குத்தான்: இந்தியாவுக்கு இல்லை" என்று பிட்டமாய்க் கூறிவிட்டார்.

"சர்க்கில் இப்படிச் சொல்கிறாரே, இது நியாயமா? தீயங்களும் ஒப்புக் கொள்கிறீர்களா?" என்று ரூஸ்வெல்ட்டுடன் பரிந்து இந்தியாவில் ஸ்டீக்கைக்கொண்ட குரங்கைக் கேட்டான். இதற்கு உங்கள் ரூஸ்வெல்ட் ஸ்கைத் திறந்து இதுவகையில் பதில் சொல்லவில்லை. "இந்தியா" என்ற வார்த்தையே அவர் வாயிலிருந்து தப்பித் தவறிக்கூட வரவில்லை. "இந்தியா" என்றால் யார் சொன்னபோதும் என்று பயப்படுகிறாரோல் தோன்றுகிறது.

சர்க்கில் துறை பிற்பாடு இன்னும் உபகட்டமாக "பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ் சுதந்திரக் கிடைத்து விடுவதற்காக நான் பிரதம மந்திரியாக வரவில்லை" என்று. அவரே, இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் உத்தேசம் எவனோரும் அங்குக்கு இல்லையென்று தோன்றுகிறது.

இதையும் உங்கள் ரூஸ்வெல்ட் துறை கேட்டுக் கொண்டு இடித்த புவி மாதிரிதான் இருக்கிறது!

இதற்குமேல் ஏன் அமெரிக்காவின் விடம் எங்களுக்கு இருந்த மரியாதையும் அபிமானமும் எவ்வளவுப் போய் விட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தீயங்களும் பிரிட்டிஷாநாய்போல் உணர்ச்சிபத்தியவர்களுக்கு ஆதர்ப் படுகிறவர்கள்—மற்ற நாடுகளைச் சுரண்டிச் செறிப்பாடைய விரும்புறவர்கள் என்ற முடிவுக்கே கிட்டத்தட்ட வந்து விட்டோம்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில்தான் உங்களைப் பிரஸிடென்ட் ரூஸ்வெல்ட் அனுப்பி விடுக்கிறார். எதற்காக? ஒருவேளை இந்தியாவின் கிருந்து வரும் செய்திகள் எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று விசாரணை விருப்பதால், உண்மை நிலைமையை அறிந்து கொள்வதற்காக உங்களை அனுப்பி விடுக்கலாம்.

அவ்வது கைர் நினைப்பதுபோல் புத்தத்திற்குப் பிரதம இந்தியாவின் விவாபாரத்தைப் பிரிட்டனுடன் பங்கு போட்டுக் கொள்வது பற்றி இப்போதிருத்தே திட்டம் வகுப்பதற்காக அனுப்பி விடுக்கலாம்.

முதலில் சொன்ன காலமே சரியான காலம் என்று தாம் தம்புகிறோம்.

சரி: அப்படியானால் தங்களுக்குடைய கடமைவந்த தங்கள் நிறைவேற்றும் விஷயத்தில் ஒரு எச்சரிக்கை மிகவும் அவசியமாகும்.

மேனெழுந்த வாரியாகப் பார்த்து விட்டுத் தங்கள் "இந்தியாவின் நிலைமை இதுதான்" என்று நினைவித்திட்டிக் கூடாது.

தங்கள் சந்திக்கும் நிர்வாக சபை அங்கத்தினர்களும் மற்றப் பிரதமர்களும் "இந்தியாவில் அமைதி குடி கொண்டிருக்கிறது. அநிருப்பதியே விதையாத" என்பார்கள். "ஐயங்களுக்கும் சர்க்காரிடம் பரிபூரண தம்பிக்கை; ரோம்ப ரோம்ப பிரதமம்" என்பார்கள். "புத்த முயற்சிகள்

எல்லாம் அபராமாய் நடக்கின்றன : ஒரு குறையுமில்லை" என்பார்கள்.

ஆனால் இந்நுணைல்லாம் தீர் பேரரசும் போய்விட்ட கூடாது.

இந்தியப் பொதுமக்களின் மனோ நிலைமை இன்னதென்பதை கையாடாய் நிர்வாக சபை அங்கத்தினர்கள் உமக்குச் சொல்ல மாட்டார்கள்.

பத்திரிகைகளிலும் அதை தீங்குண்டாக்கும் முடியாது : ஏனெனில் இந்தியப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் பிரிட்டிஷ் சர்க்கரின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு இப்போது நடந்து வருகின்றன.

ஆகவே, இந்தியாவின் உண்மை நிலைமையை அறிய வேண்டுமானால், — இந்திய மக்களின் மனதை அறிய வேண்டுமானால் — அதற்கு தீர் வெளியில் பார்த்துப் பிரயோஜனமில்லை. எங்கள் வேதாந்த சான்றிதங்களில் சொல்லி விடுப்பது போல் கொஞ்சம் அந்தப் முடிவாக தோக்கவேண்டும். தோக்கி உம்மை தீரே ஒரு கேள்வி போட்டுக் கொள்ளவேண்டும். அது என்ன கேள்வி?

"இந்தியாவைப் பற்றிப் பேசுவதும் போதெல்லாம் காத்தி என்றும், ஜவாஹர்லால் நேரு என்றும் கேள்விப் பட்டு வந்தோமே, அவர்கள் இப்போது எங்கே? இந்திய மக்களின் அன்புக்கும் அபிமானத்திற்கும் உரியவர்களை விருத்த கருவிகள் தலைவர்கள் எல்லாரும் இப்போது எங்கே?" என்பது தான்.

இந்தக் கேள்விகளில் முழுமத்திரம் ஒன்றுமில்லை. ஏதோருக்கும் தெரிந்த விஷயத்தான். காத்தினியும், ஜவாஹர்லால்ஜியும் பிரிட்டிஷ் சர்க்கரின் சிறைகளில்தான் இருக்கிறார்கள். ஏன்? அவர்களைப் பார்ப்பதற்கு யாராவது அனுமதி கேட்டால் கூட பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அது ஏன்?

காத்தினியும், ஜவாஹர்லால்ஜியும், மற்றக் கருவிகள் தலைவர்களும் சிறையில் இருக்கும் வகையில் இந்தியாவின் அமைதி குடிக்கொண்டிருப்பதாக யாராவது தம்ப முடியுமா? வெளிப்படையாக அமைதி நிலைக்காது. ஜனங்களின் மனதில் அமைதி இருக்குமா? எத்தனை மக்களும் சான்றிகள் 'சாத்தி' உபதேசம் செய்ய தாளும், ஜனங்களின் மனதில் சாத்தி உண்டாகாதுதான்; கொதித்துக் கொண்டு தள்ளிக்குக்கும், அந்தக்

கொதிப்பு எப்போது எந்த வகையில் வெளிப்படுமென்று சொல்ல முடியாது.

இங்கொரு விஷயமும் யோசித்துப் பாரும். இந்த யுத்தம் ஆரம்பித்ததற்கு வெகு காலம் முத்துவிருத்த எங்கள் காய்கிரஸ் தலைவர்கள் குடிவாவுக்கும், கைதுவுக்கும் அதுதான் கோறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஜெர்மனி, ஜப்பான் முதலிய சர்வாதிகார நாடுகளின் பேரக்கைக் கண்டித்து வந்திருக்கிறார்கள். நிர்வாக மாக அப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் இன்று என்ன செய்யக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? குடியா—சீரடிக்கு உதவியாகவும் அக்க நாடுகளுக்கு விரோதமாகவும் பெரும் போர் புரிவதற்கு இந்திய மக்களைத் திரட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு தோக் கட்டிக்கு மகத்தான பலத்தை அளிக்கக் கூடிய வர்களை, இன்று இந்தியாவை ஆளும் அதிகார வர்க்கம் சிறையில் வைத்திருக்கிறது! இந்த அதிகார வர்க்கத்தார் எவ்வளவு கெட்டிக்காரர்கள் விருக்க வேண்டும்? இவர்கள் இந்தியாவை ஆளத் தகுதியற்றவர்கள் என்பதற்கு வேறு அத்தாட்சி வேண்டுமா?

ஆகவே, இந்தியா ஏன் உடனே சுதந்திரப்பெற வேண்டுமென்பதற்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்கள் ஏற்படுகின்றன :—

1. சுதந்திரம் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் பிறப்புரிமை : இந்தியாவுக்கும் அந்த உரிமை உண்டு.

2. இப்போது இந்தியாவை ஆளுவோர் அந்த வேலைக்குக் கொஞ்சமும் அருகதை யற்றவர்கள்.

இந்த இரண்டு காரணங்களையும் குறிப்பிட்டு "இந்தியாவுக்கு உடனே சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்" என்று உங்கள் தலைவர் பிரஸிடென்ட் குண்டெய்ட்டுக்கு அறிக்கை அனுப்பி வீரானம், உரது கடமைமை உண்மையாகச் செய்தவராவீர்.

தீர் உமது கடமையைச் செய்தாலும் செய்யா விட்டாலும், நாம் தமது கடமையைச் செய்து விட்டோம். அப்படித் தம்மைப்போல் உண்மையுப் படைத்த உடவுள் இருக்கிறார். அவர் உரிய காலத்தில் தமது கடமையைக் கட்டாமல் செய்தே திருவார் அல்லவா?

இந்த ருபாய் பக்கம் : சென்னை இடம்க்க காலியைத் துணுக்கிக்குப் பரிசு பெற்றவர் : த. இராமசுந்தர. அமைச்சர் : வாலிபர் வர்க்கு என்மைச் சபை, தருமபுரம் தோடு, மையகம்.

அ க க ப் பே ர்

“காசி”

பிரபல ஐரிஷ் கவியாகிய டபிள்யூ தவார்கு ஒரு சமயம் அவருடைய அபிமானிகள் ஒரு விருந்தளித்தார்கள். விருத்திப்போது கவிஞர் கூடுகிற வரையில் கவித்த வண்ணம் தம்மை மறந்து வரே போகின்ற செய்து கொண் டிருந்தார். அவர் அப்படி விருப்பகரக் கவிசித்தவர்கள் “அட்டர்! என்ன கவித்த கம்! சரப்பிரும்போது கூடக் கவி கட்டும் குரபந்தான்” என்று வியந்தார்கள். அவர் பந்திதிலமத்திருந்த பெண்மணி “தான் இப்போது கவிதப்பற்றி போகின்ற செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். “காசிக்கு வந்தபடி கவிப்பிரதையில் பிரயாணம் செய்யப் போகிறேன். அதில் மத்தியகாலம் 10 மைல்குமா, கிடைக்காத என்று கவிதா பிழைத்தது” என்று கவிஞர் பணிச்சென்று பதிலளித்தார்கள்.

உணவுக் கவிதை இப்படிப் பெரிய கவிதைக் கூட விருதில்லை. என் இவ்வகை பிழை போட்டுக் கொண்டதற்குக் காரணம் இப்பெரியது உணவைப் பற்றியே அதிகம் சொல்லப் போவதை உத்தேசித்ததற்கும்.

சீமீபத்தில் வந்ததா மெம்பர் கலம் என். டி. சர்க்கார் கவிதைப் பஞ்சத்தையப்பற்றிப் பேசும்போது “கவிதை இவ்வுருத்தி செய்யப் போகிய கப்பல்கள் உபயோகிக்க குடிய வில்லை. ஏனென்றால் கப்பல்களில் ஆந்தி தேவிவரவி விருந்த இவ்விதாவுக்குக் கோதுமை இவ்வுருத்தி செய்யவேண்டி விருத்தி” என்று. இவ்வுருத்தி சர்க்கார் அதிகாரி பேசும்போது “பிரேமியில் கொஞ்சம் அரிசி மட்டும் இருக்கிறதாம். அதைத் தருவிக்கக் கப்பல்கள் வேண்டி விருத்தி” என்று.

இன்னும் சில வகுக்கல்கள் போனால் ஐந்துவகையிலிருந்து ஏழ்க்கடியும், இடையிலும் தருவிப்பதற்குக் கூடக் கப்பல்கள் வேண்டி விருத்தி

பம்பாயில் ரெட்டிக்குக் கிட்டுக்காரர்கள் தங்களுக்குக் காரணமாக மொத்தம் 1000 மூட்டை கோதுமை மாவு தேவை பென்றும், ஆனால் 800 மூட்டை கோதுமை எப்படி வரவது குறைவை எழுதிவிட்டு விடுவதாகவும் கறிஞர்களும். மத்தித் திணி வகப்பட்டதா

விருத்தும் இந்த காலில் இவர்களுக்கு எப்படி 200 மூட்டை மொத்தம் கால்கள் கட்டுபடி யாகும் என்று தெரியவில்லை!

பம்பாயில் கட்டிப் பாண்டன் விற்கும் ஒரு கடை வசலில் ஏ. ஆர். பி. மகால் மூட்டை களுக்கு கலையில் 300 மூட்டைகள் கோதுமை தானியம் ஒளித்த கவித்திருத்ததைப் போலீ சார் கண்டு பிடித்தார்கள்.

ஏ. ஆர். பி. கற்பாடுகாரன் ஒரு படிபடி கிணை பென்ற விதந்தகாரன் செவ்வை வந்த இப்பொழுது அதன் ஒரு உபயோ கத்தையாவது அறிந்த கொண்டிருப்பார் களல்லவா?

ஏ. ஆர். பி. கிப்பந்திக்கு ஒரு வேலை அதிக மில்லை என்று பரிசீலித்தக் கொண்டிருந்தவர் லும் இவ்விதம் கவிதை மூட்டைகொண்டிருக்க வேண்டியதற்கும். ஏனென்றால் இவ்விதம் ஏ. ஆர். பி. காரர்கள் திணி மகால் மூட்டை, காலில் அரிசி விருத்திதான் என்று குத்திக் குத்திப் பச்சை வேண்டியிருக்கும்ல்லவா?

கிடைக்கப் பெருக்கலாக ‘கோதுமை’ செப் வதற்காக இவ்வித சர்க்கார் இவ்விதம் விருத்த ஒரு விருத்தைத் தருவிக்கப் போகென் றார்கள். அதற்குப் பதிலாக “குறைத்துச் சரப்பிரும்போது” என்று “சரப்பிரட் மலே இருப்பது எப்படி?” என்றும் கண்டு பிடிக்கக்கூடிய விருத்தைத் தருவித்தா உபயோகமாவியிருக்கும்.

சீமீபட்டாமலிருப்பதைப் பற்றி என் னும்போது புரோபகர் பச்சை விவின் குரபம் வரவிருக்க மூடியுமா? அவர் பி. திவங்கம் உண்ணாவிரத விருத்திருக்கென் று. அதன் பயனுள் இவ்வித சர்க்கார் ஆந்திதே விவாவிலிருந்து 7485 கோடி கோதுமை மண்ணைக் குறைத்துத் தருவிக்கலாம்!

இருக்கியப் பத்திரிகைக் கோதுமையார் ஐந்து வரல்க்குத் பிரயாணம் செய்வதற்கு இவ்வித சர்க்காரே ‘புரோபகர்’ போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப்

புரோகிராமில் வேண்டிய மரதந்தனைச் செய்துகொண்ட கோஷ்டியாருக்குச் சர்வ சுதந்திரமும் உண்டாம். உதாரணமாக, டில்லியில் மூஸ்லிம் லீக் அங்கத்தினர்களுடன் தேரீர்ப் பாணம் சரப்பிலும் அம்சம் சர்க்கார் புரோகிராமிலே இடைபடாதாம். ஆனால் கோஷ்டியார் தாங்களே அந்த மரதந்தனைச் செய்து கொண்டாடுவாராம். இந்திய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யாமலே கோஷ்டியார் தாங்களே தினம் குளிக்கவாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

அமெரிக்கத் துறாண பிலிப்ஸ் துரை "இதுவரை இந்தியாவுக்கு வந்ததில்லையாம். ஆனால் காற்பது வருஷ காலம் அமெரிக்க ராஜ்ய இலாகாவான் தொடர்பு கொண்டிருந்ததால் எனக்கு இந்தியாவைப் பற்றித் தெரியும்." என்ற உறுதிபூர்வம்.

இதிலிருந்து எமக்கு (1) பிலிப்ஸ் துரைக்கு வறுது கட்டாயம் காற்பதுக்கு மேலிருக்க வேண்டும் என்றும் (2) அமெரிக்க சர்க்காரின் ராஜ்ய இலாகா இருபத்தாறு மணி கோளும் இந்தியாவைப் பற்றியே கிளைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் தெரியவருகிறது.

கீழ்க்கண்டவிலே சென்ற வெள்ளியன்று இரவு மூன்று ஐப்பாளிய விமானங்கள் வந்த போது ஸர்ஜெண்ட் பிரிம் என்பவர் நாம் ஒருவராகவே அந்த மூன்றையும் கட்டு வீழ்த்தினாராம். அந்தச் செய்தியைக் கேட்ட அவர் தாயார் "என் பையன் ஏற்கனவே ஒருநாள் மூன்று விமானங்களைக் கட்டு வீழ்த்தி விடுகிறான்" என்றாராம்.

இனிமேல் மூன்று விமானங்கள் வரும் போதெல்லாம் சர்ஜெண்ட் பிரிம்கையே அனுப்புவார்களென்று எம்புகிறேன்.

11) துரைக்குக் கவர்கள் விஜயஞ்செய்திருந்த போது ஒருவர் 1001 ரூபாய் காணயங்கள் அடங்கிய ஒரு பைபைப் பரிசாக அளித்தாராம்.

இவ்வளவு காணயங்கள் சேர்த்து வைத்திருந்ததைப் பற்றிப் போலீசார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள்?

கீனம் ஆனே தென்னாட்டுக்கு விஜயஞ்செய்திருந்தபோது எம்மே சுவர்த்துக்குப் போனார். இந்த மாதம் அவர் பூமி கேந்திரத் துக்கும் திருப்பதிக்கும் விஜயம் செய்தார். எந்தப் பாவத்தைக் கழிக்க இப்படி பெல்லாம் கேந்திரம் அனுப்புகிறாரோ தெரியவில்லை.

ஜெர்மொலீன்

அஸெப்டிக் ஆயின்ட்மென்ட்

ஒரே வாரத்தில்
புண்களை
ஆற்றுகிறது!
தடவினவுடனேயே
ஆசுவா
ஸம்

சின்னஞ் சிறு காய மாறா
லும் உடனே ஜெர்மொலீ
னைத் தடவுங்கள். அது
விஷக் கிருமிகளைக்
கொன்று காயத்தைவெகு
சீக்கிரத்தில் சுகமாக
ஆற்றி சருமத்தை சுத்தம்
செய்யும்

ஜெர்மொலீன் ரொதி மீரக்கு,
கூட்டுப் புண்கள், வெயிலினால்
உடம்பு உண்டம், புழுக்கடி, வெட்டுக்
காயங்கள், விரானங்கள், உஷணப்
பிணைகள் முதலிய எந்த எந்த
வகைதிக் கொண்டுப்படுகின்றன.

ஆடல் பாடல்

"காங்காடகம்"

சுயிபத்தில் ஒரு சந்தை வித்வானைச் சந்தித்தேன்.

"என்ன விதேவன்?" என்று சாதாரண மாய்ச் கேட்டேன்.

"கங்கேஸ்வரம் கங்கையும் கங்காபுரமாய்ச் கிடக்கிறது" என்றார்.

"அடா! அதனால் சந்தைக் கச்சேரி என்னுக்கு விக்கினம் உண்டோ?" என்று கேட்டேன்.

"கச்சேரிஎனக்கு விக்கினம் வந்தால் பாதகமில்லை. நியாகராஜஸ்வாமி உற்சவத் துக்கல்லவா விக்கினம் வந்து விட்டது?"

"அப்படியா? நிருணயாற்றில் இந்த வரலுதம் உற்சவம்.....?"

"உட்கிறது. ஆனால், வழக்கம்போல் ஐந்து திசைகள் விமரிசையாக எடக்கவில்லை. ஒருவர் உற்சவம் எடுத்ததற்குள் கங்கேட்டர் அதமயி கிடைத்தது. ஜனவரி 26உ பருசு பஞ்சமி. அன்று ஆராதன உற்சவம் நிற்ப்பாக எடக்கிறது."

"இந்தமட்டும் ஒருவராவது எடக்கிறதே!"

"ஆமாம்; இதுபட எடக்காவிட்டால் வித்வான்களுக்கு மனம் இடிந்து விடும்."

"ஒரு விஷயம் உங்களைக் கேட்கவேண்டுமென்றிருக்கிறேன். கங்காடக சந்தை உலகில் எத்தனையோ சாஸ்திரிய கத்தாக்கள் இருக்கிறார்களே? நியாகராஜஸ்வாமிசாமிடம் மட்டும் வித்வான்களுக்கு இவ்வளவு பக்தி இருக்கிறதே ஏன்? அவருடைய ஆராதன உற்சவத்தில் இவ்வளவு ஊக்கம் ஏன் காட்டுகிறார்கள்?" என்றேன்.

"இது தெரியாதா? நியாகராஜஸ்வாமிசாமின் வரலுதித்தயங்களைத்தானே காங்கள் கொம்ப அபிசமமாகச் சின்னாபின்னப் படுத்திக் கொள்! அதற்குப் பரிசாரமாக வரலுதம் ஒரு தடவை நிருணயாற்றில் ஸ்வாமிகளின் சமாதிக்கு உற்சவம் எடுத்துக்கொள்!" என்று கணக்கணவாட்டன் கூறினார் வித்வான்.

ஸ்ரீ தீபாக்கரஜ ஸ்வாமிகள் மகான்; மகா பக்திமான்; சித்த பருஷத். கங்காடக சந்தைத்துக்கு ஒப்பற்ற சோவையைச் செய்தவர். சவாலமான் மெட்டுக்களில், அபூர்வமான சாக தாளங்களில், அற்புதமான வரலுதித்தயங்களைச் செய்கிறார்களே. அந்த வரலுதித்தயங்களைத் தமிழகாட்டு சந்தை வித்வான்கள் ஒரு சாலமாகக் கையாண்டு பெயரும் புதும் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

அத்தவைய நியாகராஜ ஸ்வாமிகளிடம் எமது சந்தை வித்வான்கள் பக்தி கொண்டு, குப்பது இயற்கை. வரலுதத்தோடும் அவருடைய ஆராதன உற்சவத்தை எமது சந்தை வித்வான்கள் அளவிலாத உற்சாகத்துடன் எடுத்தி வருகிறார்கள். இந்த வரலுதத்தில் கங்காடக கரணமாதையோ, அல்லது அபிசம அமால் கரணமாதையோ, ஆராதன உற்சவம் 26உ. ஒரு வான் மட்டுந்தான் எடைபெற கிறது என்னும் விஷயம் அங்கே வித்வான்களுக்கு மனச் சோர்வை உண்டு பண்ணியிருக்கும். அடுத்த வரலுதத்தில் வழக்கம் போல் ஐந்து எடக்கல் நிற்ப்பாக உற்சவம் எடைபெறமென்று எதிர்பார்ப்போம்.

சண்டை என்னத்திற்கு?

மகா கங்கம் சாஸ்திரியர் சுயிபத்தில் "அரசியலில் சாத்தி" என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி ஓர் உபநிசாசம் செய்தார். அதைப் பற்றி நான் இங்கு ஆராய்ச்சி செய்ய வரவில்லை. சாஸ்திரியரைப்போல் வேறு சிலர் "சந்தைத்தில் சாத்தி" எய்யப் பற்றி உபநேதிக் கொள்கிறேன், அதை இந்தப் பத்தியில் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். "சந்தைத்தில் சண்டை என்னத்திற்கு?" என்று இந்த சாத்திய ஆதமர்க்கக் கேட்கிறார்கள். 'சண்டை' என்னும் பேரது. இவர்கள் தமிழ் இளை இயக்கத்தைத்தான் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே, சண்டையைச் சிவப்பும் பொதுப்பு முழுவதையும் சாஜா வர்

மாண வாதத்தையும் சொல்கிறார்கள். "சங்கீதத்துக்கு பாணம் என்னத்திற்கு? சங்கீதமே ஒரு தனி பாணம் அல்லவா?" என்பார்கள். உடனே, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பாணத்தையே குறிப்பிட்டுச் சொல்பவரே ஆக, மாடு, மான், மட்டை, புல், பூண்டு, எல்லா மூன்று எங்கள் அண்ணி வீட்டுக் கதையாக எடுத்துச் சொல்கிறார்கள்.

இந்த வாதத்தைச் சொல்பவர்களை, சங்கீதத்தைப் பொறுத்த காலகாலம், மான் மட்டைகளோடு சேர்த்த விருவணத்தின் தனி வேறு உருவங்கள், என்னால், இவர்கள் சங்கீதத்துக்கு காலநிர்வாகம் வேண்டிய இவர்கள் யென்பார்கள். இவர்களுக்குத் தியாகராஜர், சிவநாதர், கவாதித் திரு. சா. மூர்த்தி தாண்டவர் ஒருவருமே தேவையில்லை.

ஆனால், என்னென்றும் அத்தனை பஞ்சு கிணைய அடையவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பாணம் கேட்கி வந்த மான், மட்டை மெல்லும் உருகும்படி புல்லாக்குதல் வாசித் தோளையில், சங்கீதச் சங்கீதாசனத்தையப் பூணாமல் அதுபலிப்பதற்கு கவாதித்தையும் வேண்டிதான் இருக்கிறது. கவாதித்தியத் தின் தேவை வற்புறுப்போது, தமிழ் கவாதித் தத்துவம் இடம் கொடுக்கச் செய்ததன் கொள்கையே.

உண்மை என்னவென்றால், தமிழ் இனமைய எதிர்ப்பவர்கள் மூன்றுக்குப் பின் மூன்று எல்லாவியதான வாதத்தையும் உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். என்ன வாதத்தையும் அடிப்படையாக தமிழ் மொழியின் மேல் உள்ள படை அல்லது அடிப்படைவாதம் இருக்கும்.

தமிழ் மக்கள் இதை எப்படிச் சித்தித் கொண்டு "என்கட வேண்டாம்" என்று சாத்தமாய் இருக்க முடியும்?

மத்தியானம் கச்சேரிகள்

"மணி"

இவ்வருடம் மீதுவிய அகாடமித் மத்தியான வேளையில் மறு இனம் வித் வான்கள் கச்சேரி செய்தார்களே, அகர் கருத்துக் கச்சேரியோடும் செய்கிறவர்களும், எதிரே அண்ணாக்கொடிய தரம் கவி சாத் காலிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு வாதத்தை உத்தரவாசப் பாட முடியும்?—ஆனாலும் மறு இனம் வித்வான்கள் தங்கைய் உதய

வகையில் வந்துவிட்டவர்கள் உத்தரவாசத் தான் பாடினார்கள்.

26௬ நிதம்பம் சங்கீதாசனம், 27௬ ஸ்ரீ சங்கீதாசனம், 28௬ கிருஷ்ண மீதுவி கச்சேரி பித்தியும் கச்சேரி செய்தார்கள். நிதம்பம் சங்கீதாசனம் உத்தர வாதம் சத்தமான வழியில் உதயத்துப் பாடினார். ஸ்ரீ சங்கீதாசனம் தான் வெகு மதுமாயிருந்தது. கிருஷ்ண மீதுவி கச்சேரி பித்தியில் பாட்டில் எல்லா அருத்த மிருத்தது. ஆனால் சங்கீதாசனம் இடம் கையே—இவர்களுடைய கச்சேரியில் சொல் கையிலே போய்ந்தது. மூன்றுவருக்கான கவி சாத்வகையா விருத்தோடு, பித்தியும் தகா யில் உதயத்திருத்தவர்கள் சாண வேண்டி டெஸ்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு மதோ சொட்டையும் கொடுக்க ஆரம்பித்த கிடையே சாணவாசம் போய்விட்டது. போய்வார் கருவோர் கண்டாவினால் வேறு சத்தம். இது இனம் வித்வான்கள் சங்கீத வித்வாத் சகையல் கச்சேரியைச் செய்திருத் தோ, அங்குத சங்கீதாசனம் கச்சேரிக்கு கச்சுத் திருத்தருப் "பின்னா கச்சேரி" (Background Music) பாடுகிறார்கள் என்று சங்கீதேக்குப்படி இருந்தது.

29, 30, 31௬ கவித் மத்தியானம் கச்சேரி கள் கொஞ்சம் கவாதி மனம்தான், அதாவது கையிலில் அல்லவா குறுப்பம் இல்லாமல் அமைதி க்கிற்ற.

மாவதம் சாணம் சங்கீதம் போடு போட்டு விட்டார். கவி கச்சேரிக்கு மூன் கவித் கச்சேரி சகையல் இவர் செய்த கச்சேரி அல்லவா கச்சுபடவிக்ஷயம், அந்த அபிப்பிராயம் மாவதம் இவ்வு வெகுத்த வாக்ருகிருத் சந்த மனக்குப் பித்தியில் கவிப் போட்டொண்ட டாக்கள். மாவதம் சாணத்துக்கு எல்லா எடுப் பாண கச்சேரி. உயர்ந்த சங்கீத பாணம். ஆனால், சாணம் கொடுக்கும்போது "அ"கா சத்தக்குப் பித்தியை "ச"காத்தது உபயோகித் திருத். மாற்றிக்கொண்டால் தேவலை.

இனம் பாடல் கோஷ்டியில் சாத்தத் சங்கீதாசனியத்திருத்ததான் மூர்த்தியை மாவதம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது அகாச குடைய அபிப்பிராயம். இந்த அபிப்பிராயத் தை உதயிப் படுத்தும் மூர்த்தியைத் தான் இவர் பாடினார். இவருடைய பாட்டில் கச்சுதம், கிருஷ்ணம், அருத்தம், பச்சா என்னும் பொருத்தமான அளவில் கச்சுதிருத் திறது. சாணமும் கவித்வா விருத்தித்தது.

பித்தியை உ. ம. சங்கீதாசனம் இந்த அகாடமி க்கிணையில் அறிவித்ததால் எந்த கொள்கை

இளம் ரேடிமோ பாலகர்
சென்னை ரேடியோ.

எனும். சரணம்
காணத்தின் இவர்
வாசித்த உச்
சேரியின் தான்
எல்லா சரண
யும் விடக் கூட்
டம் அநிலம்.
அவ்விரமே பத்
பலவின் இவர்
பிடிவ் வானித்
த கு சர சூர்
சென்னையின் உச்
சேரிக்குத் தான்
எல்லா சரண
யும் விடக் கூட்
டம் அநிலம்
பிரந்தத.

(அப்பங்கோவின் வகையிரையான பாசனத
ருக்கு "உச்சேலம்"த்தினும் கொடுக்கப்பட்ட
"தஞ்சாவூர் சரணம்" என்ற பெயர் வந்திரைய
நிலைத்து விட்டது. அவருடைய முழுப்
பெயரை யாரும் இப்போது குறிப்பிட
வரேனாம்.)

அந்த கூட்டம் அநிலம் பிரந்ததற்குத்
தஞ்சாவூர் உச்சேலியும் முதந்தரைய
யகமந்தது. தஞ்சாவூர் சரணயின் சரீரத்தின்
ஒரு லீசோக பெருகு திருத்தித்தது.
சரம்போதி சரணதர ஒரு வெகு வெகுத்த
"சேலம்" வெந்த அந்தான் விருப்பக
செய்த விட்டார்.

தஞ்சாவூர் சரணயின் உச்சேலி முகத்ததும்,
செனையின் பெரும்பாலோர் அந்த சரணயை
உச்சேலிக்கு இரையன் மகமக வெந்த
சரணத்திக்குப் போனார். "இவ்வகையின்
பாட்டுக்காரருக்கு என் சரணயை உச்சேலி
கொடுக்கலியும்?" என்பதின் அக்கருத்
திருத்த சரணத்தத உச்சேலத்தாரையே
அப்படி அவசரமாக சரணத்திக்குத் "உச்
சேலம்" செய்ததெனப் தென்றியது.

கேட்டுப் பாருங்கள் !

சென்னை ரேடியோக்காரர்கள் "தமங்க
சந்தேதம்" என்ற ஒரு புதிய திட்டத்தை
இந்த 20வ 7-க்கு ஆரம்பிக்கிறார்கள்.
அப்பறம் பிரதி பதங்கியுறையும் 7-க்கு
இந்தத் திட்டம் டெக்குமாம். ஆரம்ப
திசத்தில் இத் திட்டத்தில் ஸ்ரீமதி கமலாட்சி
என்ற சென்னை ரேடியோக்காரம். "தமங்க

சந்தேதம்" உண்மையில் எவ்வளவு தமங்க
பிரந்ததென்ற பரக்க வேண்டியதானம்.

சுமையி 21வ திருச்சியில் பெரிய பக்க
காத்தியங்களுடன் சென்னை கலத்திரை
பாசனதரின் உச்சேலி.

22வ திருச்சியின் கமலம் வந்தவேறு
முதலியார். முதத்த தமங்கடார் வரத்தியன்
கிளப் பாடுகிறார்.

23வ சென்னையின் மகங்குருது சரம்ப
நிலம் பாட்டும். திருச்சியின் மகங்குருது
சரணத்தி அம்மான் சேட்டும் சேட்டுப்
பார்க்கத் தருத்ததல. அந்த ஸ்ரீ சரம். ஸ்ரீ.
சரணத்தியன் திருச்சியில் தமித் மயமகப்
பாடுகிறார். "முருகாண்டொரு சேலம்" என்
தும் முதந்தரைய பாசனதரின் சரணத்தியம்
ஆரம்பத் தமங்க. விடுகிறது.

25வ திருச்சியின் சரணத்திய சரம்பநிலம்
ய் கிளப் உச்சேலி.

26வ திருவகையத்தின் கைபெறம் தமங்க
சரண உச்சேலம் உச்சேலியை அருகம்.

27வ சென்னையின் ஸ்ரீ அக்கப்பப் பிள
சரணத்தியும். திருச்சியில் செ. கி. திய
சரணம் பாட்டும் கைபெறத்ததல.

28வ திருச்சியின் முகசென்கடார்
கென்கடாரையனின் உச்சேலியின் சில புதிய
தமித் வரத்தியன் சரணப்படுகின்றார்.

29வ சென்னையின் சேட்
காத்தியமும் கிள யம்
சேர்த்த டெக்கும் உச்சேலி
ஒந்த போட்டிருக்கிறது.
8-10க்கு "கார்கு காதம்"
என்னும் திரை சேலத்
ததயம் சேட் வேண்டும்.

30வ சென்னையின் பூத

தமங்குருது
முத்தி சரம்
தி சி கி கி
சேட்டோ வர
த்யம். (இந்த
திசத் மெய்
கூடயின் திய
சரணத்திய
யி மகமக
ததத் தத
திசவ் கிள
இ வகைய
யம்.)

இந்தெரு இளம் ரேடியோ
பாலகர் டி. வி. தமங்கையம்.

மெடிகல் ஆபீஸர்
சொன்னார்

தினம் காலியிலெழுந்ததும்
ஈனோஸ் ப்ரூட் ஸால்ட்
உட்கொள்ளுங்கள்.
டாக்டர்கள் சிபார்சு செய்வது
ஈனோஸ் தான்!

தீண்டாமை ரஸாயனம்

சென்னைத் திருவிழா நிகழ்ச்சிகள்

இந்தரவது தான்

சே:—பிறகு எளிதெது. மண்ணெண்ணெய் எளிதெது. தண்ணீரும் நீ கைத்து எளித்து விடலாம். ஆனால் இரும்பு அப்படி எளிதுமோ? எளிதும். அளவ வாயுக்கு அதையும் தடுத்துவிடுச் சத்தி உண்டு.

நீ:—என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? இரும்பைக்கூடவா அளவவாயு தடுத்துவிடும்?

சே:—துருப் பிடித்துப் போகிறதே இரும்பு. அது அளவத்தின் வேலைதான்.

நீ:—ஓ. அதைச் சொல்லுகிறீர்களா? அது சாதாரணமாகச்சே!

சே:—எல்லா விஷயங்களும் அப்படித்தான். தினமும் கூடபெறும் கீழ்ச்சி களை ஆராய்க்காததான் சோயன உண்மைகள் வெளிப்படும். இரும்பு துருப் பிடிப்பது எதோ இரும்பின் பளுதான் என்று எண்ணுகிறோம். இரும்புச் சாமானுக்கு எண்ணெய் தடைத்து வைத்தால் அளவம் அதை எட்ட இடமில்லாமல் துருப் பிடிப்பதில்லை.

நீ:—இரும்புக்கும் அளவத்துக்கும் இவ்வாறு சோயனப் புணர்ச்சி ஏற்பட்டால் என் கொழுந்து விட்டு எரிவதில்லை, யிறகு பற்றி எளிதெது மாதிரி?

சே:—யிறகு எரியும்போது சேர்க்கைப் போல் ஒரே அடிபாக அதிக வேகத்துடன் தீ வேம்புகிறது. சாலகாமோக அளவப் புணர்ச்சி உண்டாகும்போது, வெப்பம் தோன்றத் தோன்றச் சிதறிப் போகிறது. தீ காண்பதில்லை.

நீ:—குட்டைமாரைப் பார்த்தால் வெப்பம் இருப்பது தெரியும் என்கிறீர்கள்.

சே:—துட்பமான சோதனைச் சாதனங்கள் வைத்துப் பார்த்தால் எந்த சோயனப் புணர்ச்சியிலும் ஓரளவு வெப்பம் தோன்றுவதைக் காணலாம். மூலகாலத்திலெல்லாம் அக்கினிவானது பொருள்களில் எல்லாம் அத்தரங்கமாக மூடிச் சிடப்பதாகவும், தீப்பற்றி எரியும்போது அந்த அக்கினி வேண்டிய வருவதாகவும் பண்டிதர்கள் எண்ணி வருகிறார்கள்.

நீ:—அப்படியேதான் உருதியும் சொல்லுகிறது.

சே:—புணர்ச்சி வேகம் பொருள்களில் மறைந்து விடக்கூடாது. புணர்ச்சி உண்டாகும் அது வெப்பமாக அவதரிக்கிறது. ஒரு பொருள் எரியும்போது, வேளியிலிருக்கும் வாயு இந்த சிதழ்ச்சியில் சேர்ந்து கடத்துவதை அவர்கள் சரிபார்க்கக் காணவில்லை.

நீ:—அப்படியில்லை சாஸ்திரிகளே! கருதியில் வாயுவானது அக்கினி பக்கவாதுகளுச் சேர என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வாயு ஸாரே என்றே அக்கினிக்குப் பெயர்.

சே:—கம்ம பெய்வளவுக்குத் தெரியாத தொன்றுமில்லை. ஆயினும் பொருள்களின் தகைத்தைப் பற்றி ஐயம் தீர்ப்பு அறச் சோதித்து விஷயத் தகைக்கட பிண்தான் அளவ வாயுவின் தன்மைகள் சரிபார்க்கத் தெரிந்தது. அளவப் புணர்ச்சியே தகைம். அளவீத்தல் என்பது சிறைப்போல் தீப் பற்றி எரியதும், வெப்பம் காணாமல் இரும்பு துருப் பிடிக்கிற மாதிரி அளவம் உருவதும். எந்த விதமாகாவது அளவப் புணர்ச்சி ஏற்படுவதற்கும் போதுப் பெயர்.

வேங்கடராமன்:—இதை ஆக்ஸிஜனின் என்று சொன்னால்தான் என்ன? அளவீத்தல் என்பதில் என்ன சவுகரியம்? ஆக்ஸைட் என்பதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

நீதிநீ:—என்ன சொல்லுகிறான் வேங்கடராமன்? எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லையே.

சே:—ஒன்றுமில்லை. இது பழைய விவாதம். ஆக்கிவத்தின் ஆக்ஸைட் என்றும் அளவம் புணர்ந்த பொருள் என்று அர்த்தம். இரும்பு ஆக்ஸைட் என்று இரும்புடன் அளவம் புணர்ந்த சித்திரம். இதற்குத் தமிழில் என்ன சொல்லுகிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன்.

நீ:—கீங்கன்தான் சொன்னீர்களே சித்திரம் என்று.

சே:—அது ஒரு சரிவான பெயர்தான். ஆனால் அளவம் சேர்ந்த பொருள் என்று

விவக்தமாகத் தெரியுமாறு ஒரு மொழி வேண்டும். அங்கையத என்னும் அது விவக்தமாகும். அங்கை செத்த பொருள் திரவமாகவு மிருக்கலாம், வாயு வாகவு . மிருக்கலாம், சிந்துவாகவு மிருக்கலாம். அங்கித்தம் என்னும் அவலம் புணரும் சிந்துச்சி. இம் அங் கித்தால் இ அங்கையதாகும்; கரி அங்கித்தால் கரி பங்கையதாகும். ஒரு கரி அணுவும் இரண்டு அங்க அணுக் களும் செத்து கரி வீரணத்தை ஆகும்.

தீ:—அதென்ன? கரி வீரணத்தை?

தே:—கரியமிலவாயு என்று காம் கவாசத்தில் மலமாகக் கழிக்கும் வாயு, தேகத்திலுள்ள கரிப்பொருளும் கவா சிக்கிற அங்கமும் புணர்ந்து வெளிப் படுகிறது. கரிப்பொருள் தேகத்தில் எரிந்து கரியவகையத ஆகிறது. அது ஒரு வாயு, அதுவே கரியாகையத. ஒரு கரியணுவுக்கு இரண்டு அங்க வாயு அணு புணர்ந்திருப்பதால் கரி - ச - அங்கை.

தீ:—கரியீரணத்தை என்பது காம் கவாசம் மீடும் வாயுவுக்குப் பெயர் என்கிறீர்கள்.

தே:—விளக்கு அல்லது விநா எரித்தா லும் கரியீரணத்தை உண்டாக்கிறது.

தீ:—விளக்கும் ஒரு பிரகாசம் போலவே என்கிறீர்கள்.

தே:—கவாசிக்கும் ஒவ்வொரு பிரகா சும் இல்லாறு கரியீரணத்தை உண் டாக்கி வருகிறது. எண்ணெய் எரித் தாலும் இவ்வாறே கரியீரணத்தை உண்டாக்கிறது. உட்கிதுள்ள கரிப் பொருள் எரித்தே கரியீரணத்தை உண் டாக்கிறது. அது கவாசத்தின் வழியாக வெளிப்படுகிறது.

தீ:—அங்கை வாயுவே உயிருக்கு ஆதா ரம் என்கிறீர்கள்.

தே:—அதற்கென்ன சத்தேகம்? சகல ஜீவகோடிகளையும் அங்கம்தான் தாங்கி வருகிறது.

தீ:—மரம் எங்கைப்போல் மூச்சுவிடக் காணோமே.

தே:—விடுகிறது தீ கடிதர்வானே, என்னுட விடுகிறது.

தீ:—என்ன சொல்கிறீர்கள்? காற்றில் இஃது ஆடுகிறதே அதைச் சொல்லு கிறீர்கள்?

தே:—இஃது, இஃதுகனிலுள்ள அணுத் துவாரங்களின் வழியாகச் செடி மூச்சு

செடுகிறது. மூச்சு விடுகிறது, இரண்டும் செய்கிறது. இஃதுவப் பித்தத்திட்டாள் செடி மூச்சுத் திணறிக் கடிடப்படும். ஆனால் அதன் ஜீவ சத்தியினால் மதுபடி யும் இஃது உண்டாகும். சத்தி குறைத் திருத்தால் சிவ சமயம் செத்தும் போகும்.

தீ:—செடிகளும் மரங்களும் கவாசிக் கிறது என்னும் கம்மைப்போல் அங்கை லுக்குச் கவாசப் பெய் உண்டோ?

தே:—கல்வ கேள்வி போடுகிறீர்களே! தாவரங்கள் காற்றிலுள்ள கரி வீரண தையை எடுத்துக்கொண்டு அதனிலுள்ள கரிப் பொருளைத் தம் யாக்கைப் பொருளாகச் செய்து கொள்ளும். அங்கைத்தைப் பிரித்து விடும். அங்கை வெளிப்பெறும்.

தீ:—விவக்தமாகச் சொல்லுங்கள். கொஞ்சம் கவரமாக இருக்கிறது. தாவரங்களும் கம்மைப்போல் அங்கை வாயுவைத்தானே உட்கொள்ளுகிறது.

தே:—இஃது, பிரகாசிகள் மலமாகக் கழித்து விடும் கரியீரணத்தைவாறு காற்றில் கலந்திருக்கிறது. அது தாவரங் களுக்கு உணவாகிறது. காற்றிலுள்ள கரியீரணத்தைவை அங்கை பிரபோதுவப் படுத்திக் கொள்ளுகின்றன. தாவரங்கள் கரியீரணத்தைவிலுள்ள கரிப் பொருளை உட்கொண்டு அங்கைத்தை பிரித்துத் தன்வி விடுகின்றன.

தீ:—அதாவது தாவரங்கள் கரியமில வாயுவை உணவாகக் கொண்டு ஜீவித் தின்றன. 'கவாசெகின்றன' என்பது உபசாரம்.

தே:—ஆமாம், அப்பாறே வைத்துக் கொள்ளலாம். காற்றை உணவாகக் கொள்ளுகின்றன. அதாவது காற்றி

அதை யார் கேட்டது!

"என்டா, நீ தங்க கைமயத்தாரைத் தானே?"

"ஆமாம், என்னிக்கிறதும் தவறு எக் கொள்கிறதும் போனேன், ஸார்!"

றுள்ள கலியாணத்தையைத் தாவரங்கள் உட்கொண்டு லீலிக்கின்றன.

தீ:—அப்படியானால் மரத்திற்கு வேர் என்னத்திற்கு?

சே:—வேர் வழியாகச் சிலவித உணவும் இலைகள் வழியாகச் சில உணவும் தாவரங்கள் அடைகின்றன. நாரும் அய்வாதே வாய் வழியாக வயிற்றின் மூலம் ஒரு பங்கு உணவு அடைகிறோம். சுவாசத்தின் வழியாக ஒரு பங்கு நமக்கு வேண்டிய பொருளை அடைகிறோம். எல்லாம் உணவே தான். மூச்சும் உணவே.

தீ:—ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. பகவானுடைய சிருஷ்டியை என்ன வேண்டுதான் சொல்லுகிறது?

சே:—தாவரங்களைப் பற்றி விசாரித்துக்கொண்டே போனால் அது ஒரு பேரிய கடல்போல் வளரும். அது சராயனத்தில் சேர்ந்த விஷயமல்ல. அது தாவர சாஸ்திரம். நிலைப் பற்றியும் அனலத்தைப் பற்றியும் ஒரு ஆங்கில சராயனர் ஒரு பிரான்ஸ் சராயனர் இருவரும் தனித்தனியாக சோதித்துத்தான் வங்களை என்னுடைய எடுத்துக் காட்டினர்.

கன். பூச்சிகள் ஆரம்பித்த சராயன சாஸ்திரத்தைத் தற்காலத்தில் இந்த இருவரே அதிகமாக விருத்தி செய்தவர்கள். பிரான்ஸ் குடியரசு குழப்பத்தில் அவர்களில் ஒருவர் மாண தண்டனை அடைந்தார், மற்றொருவரும் ஆங்கிலேய நாட்டில் நடந்த ஒரு அரசியல் குழப்பத்தில் விடும் சோர்த்தும் கொண்டு தப்பிட்டு நஷ்ட மடைந்தார்.

தீ:—அல்ல தேவனுடைய ரகசியங்களில் புருத்ததற்கு தண்டனை.

சே:—இருக்கலாம்.

தீ:—சிருஷ்டி ரகசியங்களை நாம் பிரித்துப் பிரித்துச் சோதித்தல் தெய்வத்திற்குப் பிடிக்காது போகிறுக்கிறது. இன்று இத்தோடு நிறுத்தலாம்.

சே:—அப்படியே.

தீ:—செல்லியைப் பற்றி ஆத்தில் என்ன அபிப்பிராயம்?

சே:—எல்லாம் சொம்பு சம்மதமாகத் தானிருக்கிறது. அடுத்த சித்திரையில் முடித்து விடலாம் போகிறுக்கிறது. மச்சினர் ஊரில்லை. அவர் வரட்டும்.

தீ:—கபம்! கபம்! போய் வருகிறேன்.

சே:—கமோ நம: (இன்னும் வரும்)

டிபீட் மாக்

விலைகள் மாறுதல் கவனிக்கவும்

டிபீட் மாக்

தங்க வெள்ளம், நன்சாகிப் பத்திரங்களும்

பலகை வெற்ற

ஒ ரி ஜி ன்

கல்கச்சர் வைரங்கள்

(REGD NO. 1953)

"Original" Investor

தோடு சைஸ்

0-12-0

பேஸரி சைஸ்

0-10-0

[கேட்வாக் இனும்]

M. ராமசாமி செட்டி. டி. கோ., (REGD)

ஷாப் விபரமும் :

திருச்சிதம்பரம்

காவியங்கடம்

ஆசிரியர்: சாத் சத்திர சட்டர்ஜி [Dewanbhai: ஆர். கன்முகசத்திரம்]

அத்தியாயம் 5.

இரண்டு மூன்று காண்கப்பறம்
பேச்சு வாங்கில் இந்து மிகக் கோப
மடைந்து, "உன்மையைக் கேட்டுக்
கோப மடைவாதிருந்தால் சொல்
கிறேன், மன்னி? கவிபாணம் ஆகாமல்
இருத்திருந்தாலும் உன் அன்னாவுக்குப்
பரவாயில்லை. ஆனால் அம்பிகா பாபுக்கு
அப்படி அவல்" என்னுள்.

விமலா, "ஏன்?" என்று கேட்டாள்.
"ஏனென்றும் குடும்பத்தை நடத்தச்
சத்தி இல்லாவிட்டால் அது மகா
பெரிய பாவம்!"

இதைக் கேட்டு விமலா மிகுந்த
வருத்த மடைந்தாள். இத்துறைய அவள்
சொம்பவும் ரேசித்து வந்தாணாகையால்
இத்துறைய வார்த்தைகள் அவள் மன
தைப் பெரிதும் புண்படுத்தின.

கொஞ்ச வேர்த்துக்குப் பிறகு, "அம்
பிகா பாபு செய்தது தவறு விருக்கலாம்.
ஆனால், அவனுடைய மனைவி தன் கடமை
வைச் செய்வா திருப்பதா? அவன்
இறக்கும் வரையிலும் பதிக் கு சேவை
செய்ததானே ஆக வேண்டும்?"
என்னுள் விமலா.

"ஏன் செய்தாக வேண்டும்? அவர்கள்
அத்தமம் செய்வார்கள். அதிகாரத்துக்கு
அப்பாற் பட்டதையும் செய்வார்கள்.
ஆனால், அதன் பலனை அனுபவிப்பது
நாம்தானா? நீ இவ்விதிக் படித்ததின்கு,
மற்ற சமூகங்களைப் பற்றியும் உனக்கு
ஒன்றும் தெரியாது. ஏன் ஒன்று
உனக்குச் சொல்கிறேன், கேள். கடமை
என்பது ஒரு சாராருக்கு மட்டும் ஏற்
பட்டதன்று. இரு சாராருக்கும்
உண்டு. இல்லாவிட்டால் ஒன்றும் முடி
வாது. ஆகவே இதை கவனக்குத் தெரிய
விடுவதின்கு. அவர்கள் ஏன் கவனக்குத்
தெரியப்படுகிற தெரியுமா? நாம்
அம்பிகா பாபுவின் மனைவியைப்போல,
உயிரைக் கவனிக் பிடித்துக்கொண்டு
சேவை செய்வதாத்தான்!"

விமலா கன வேரம் அகவலத்திருந்
தாள். "இருக்கட்டும், நாம் ஏன் அப்
படிச் செய்ப்புக்டாது? சேவை செய்வ
தென்பது ஸ்திரிகளுக்குப் பெரிய கடின

மான காரியம் என்று நீ நினைக்கிறுவா? !
அம்பிகா பாபுவின் மனைவி வெளிக்குத்
தான் மெலித்தவன்போல் உனக்குத்
தோன்றுகின். ஆனால் உன்னுக்குள்
அவள் அமைதும் ஆனந்தத்தை உன்னுள்
அறித்து கொள்ள முடியுமா?"

"என் அறிய விரும்பவில்லை."

"கனவனுடைய அன்பைக் கூட ஒரு
வேளை தெரித்துக்கொள்ள ஆகாப்பட
மாட்டா வாக்கும்?"

"இல்லை, விமலா, யிரிய மில்லை.
ஆனால் அன்பைக் குறைத்துக் கொண்டு
தன் கடமையை அவர் செய்தான்
கேமத்தான்."

விமலா நின்று கொண்டிருந்தாள்.
பொங்கி வரும் பெருமூச்சை அடக்கிக்
கொண்டே அவள் உட்கார்ந்தாள்.

"இதே வார்த்தையை இதற்கு
மூன்றும் ஒரு தடவை சொல்லி இருக்
கியும். ஆனால் என் அன்னா கடமை
யிருந்து என்னத்தைத் தவறி விட்டார்
என்பது அப்பொழுதும் தெரியவில்லை,
இப்பொழுதும் தெரியவில்லை. அந்தக்
கடமை என்ன என்பது உனக்குத்
தெரித்திருக்கலாம். எத்தனையோ புல்த
கண்ணிப் படித்திருக்கியும், எத்த
னையோ தேசங்களைப் பற்றி அறிக்
கிருக்கியும், உன்னை ஒரு தர்க்கம்
செய்வது எனக்கு அழகல்ல. இருந்தா
லும், கனவன் என்ன செய்தாலும்
அவனுடைய அன்பை அவட்சியம்
செய்திற மொழகம் எந்த தேசத்
தும் பெண்களுக்குக் கிடைவாது. அந்த
வந்தையை இழந்த பிறகு அப்பறம்
செத்துப்போவதே மெல் என்று
எனக்குப் படுகிறது. அந்த அன்பை
இழந்த பிறகும் வாழ்வது வேறு
கேலிக் கத்தாரும."

"இதை என் ஒருகாலும் ஒப்புக்
கொள்வதின்கு."

"அவசியம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்"
என்று சொல்லி, விமலா சிரித்தாள்.
இவ்வளவு தூரம் அவள் சொன்னதுகூட்
விடையாட்டுக்குத்தான் என்று தோன்
றும்படி அபிமானம் செய்தாள். வான்த

வந்தியம் பெண்கள் இப்படிப் பேசிக்
கொள்வது, வினாபாட்டைத் தவிர
பேறு என்ன?

"மன்னி, கான் சொல்லி விடுகிறேன்.
கண்டபடி என்னிடம் கதை அளக்கிறாய்.
ஆனால் அன்னாவிடம் நீ கற்ற வித்தை
வைக் காட்டி விடாதே. ஏனென்றால்
அவர்கள் ஆண்கள் பார்! எத்தனை
பெரிய புத்திமானாவிருந்தாலும் அடிக்கடி....." என்று சொல்லி நிறுத்திவிட்டு
விமலா.

"அடிக்கடி என்ன?" என்றுள் இத்த.

"லேடிக்கை அவர்களுக்குப் புரிய
தில்லை" என்றுள் விமலா.

"இது அவர்களைப் பொறுத்தது.
இத்தகைய கான் கவலை கொள்வதில்லை."

"என்னால் என்னவோ போடுக்காமல்
இருக்க முடியுமில்லை, மன்னி."

இத்தமதி மிரிப்பைப் வரவழைத்துக்
கொண்டு, "ஏனோ?" என்றுள்.

விமலா சற்று யோசித்து விட்டு,
"கோபித்துக் கொள்ளாதே மன்னி.
அன்னா கோயுற்றிருக்கும் போது
உன்னைக் கண்ணால் எங்கே அவனுக்குப்
காபத்தியம் பிடித்துவிடுமோ என்று
எனக்குப் பயமாயிருந்தது. கட்டப்பட்ட
மல் கடை விடைக்குமா? இப்பொழுது
ஒரு வேளை அந்த எண்ணம் இல்லாமல்
விரைக்கலாம்."

திடீரென இத்துயில் மூலம் கதறத்தல்-
அதன் பிறகு நிரமத்துடன் மிசித்துக்
கொண்டு, "உனக்குக் கோடி
மண்காரம் விமலா! உன் அன்னா
விடம் சொல்லு, கான் இதை
கவலை யெல்லாம் துளிக்கடப்
போருட் படுத்துவதில்லை. கல்
வது கேட்டது என்னவானாலும்
சரி, நானேதான் சமாளித்துக்
கொள்ளுவேன். அதற்காக மற்ற
தவர்களுக்குக் கட்டத்
தைந்த நான் முன் வர
மாட்டேன். இதை நீ
கவலைத் தெரிந்து
கொள்" என்றுள்.

விட்டிருந்து வந்ததும்
கணவனுடைய அதைக்
ருள் நுழைத்து, "கான்
மீதுணப்புச் சொந்தத்
தப்புதம் நீங்கள்
கோயுற்றிருக்கீர்களா?"
என்றுள்.

கரோத்திரன் சற்றுத்
தவிரைவு உயர்ந்தி.

"இல்லை, நோய் ஒன்றுமில்லை, கவந்தான்
கொஞ்சம் உண்டாயிற்று" என்றுள்.

"செவ்வடி எற்பட்டுவிடு மென்று
தானே தங்கையின் விட்டுக்குப் போய்
விட்டார்கள்?"

மனையின் இக் கரோமான பேச்சைக்
கேட்டு கரோத்திரன் மெனமென
கொஞ்ச நேரம் கழித்து மெதுவாக
"விமலா வந்து கட்டிக் கொண்டு
போனாள்" என்றுள்.

"அருகாதகளுக்காகவேதான் ஆல்
பத்திரிகை கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள்
என்று கான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.
பிறத்தியாருக்குச் கணவராக இல்லாமல்
அங்கே போய் இருந்திருக்கலாமோ?"

கரோத்திரன் ஒன்றுமே பேசவில்லை.
இத்து உடனே அதைவை விட்டு
வேறியே சென்று விட்டாள். அவள்
சொந்த வேகத்தில் ஒரு கண்ணாடி
கொண்ட கடல் தடுக்கி கடைத்து
விட்டது. அவள் அதைத் திரும்பிக்கடப்
பார்க்க வில்லை.

இத்த மீதுத்துக்குப் பிறகு மறுபடி
யும் அதைக்குள் நுழைத்து, "மன்னி

".....இத்தாருக்கள், உங்கள் 'ரீஸ்' நோக்கம்....."

எனக்குத் தகவல் கொடுக்க விரும்பினேன், சீக்கன் ஏன் தடுத்தீர்கள்? ஓடுவதை மருத்துடன் பாஷாணத்தை யும் கொடுத்து விடுவான் என்று சீக்கன் துக் கொண்டிருக்கிறார்?" என்றான்.

நரேந்திரன் தலையை உயர்த்தி, "இல்லை, அப்படி சீக்கன்களில்லை. உனக்கும் உடம்பு சரியில்லை..."

"என்றாகத்தான் இருக்கேன். தகவல் தெரிந்திருந்தால் உடல் வந்திருக்க மாட்டேன். இது நிச்சயம். காலும் அங்கு ஐந்தாண்டுகள் இறக்கப் போகிறேன் என்று உங்களுக்குக் கடிதத்தில் ஒன்றும் எழுதவில்லை, வினாவுப் போல் வர்த்தகத்தைக் கூறி மனவிலையையும் கடிதம் எழுதுவதைத் தடுத்துவிட்டீர்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு, அவன் வந்ததுபோலவே வெகமாகச் சென்று விட்டான்.

நரேந்திரன் மூன்றாண்டுகள் புத்தகத்தை விரித்துப் படித்துக் கொண்டான். ஆனால், ஒரு ஐந்தாண்டுகள் அவன் கண்ணில் படவில்லை!

இத்துமதி கதலோரத்தில் சிந்து கொண்டு டாக்டரிடம், "சீக்கன்களான கனவு புரப்பு விட்டியில் ஏன் கணவருக்கு வைத்தியம் பார்த்தீர்கள்?" என்றான். அந்த வரலாறு டாக்டர் இத்துமதிக்கு நேரம் பார்த்துவிட்டு, "ஆம்" என்று ஒப்புக் கொண்டார்.

"ஆனால் அவர் இன்னும் புரண குளம் அடைவதில்லை போலிருக்கிறது. இந்தாருங்கள், உங்கள் 'பீஸ்' தொகை. இன்றைக்கு ஒரு தடவை சிந்தை முறையில் அவரை வந்த பார்த்தால், பெருந்த உபகாரம் செய்தவராகிறீர்கள்" என்றான்.

டாக்டர் கொஞ்சம் திரும்பிட்டுப் போனார். அவன் அதை அறிந்து கொண்டான். "அவருடைய கனவா வரே அப்படித்தான். சிந்தனை செய்து கொள்ளமாட்டார்" என்றான்.

டாக்டரும் அதை ஒப்புக்கொண்டார்.

"அம்மா, வயல்பப் பத்தர் வந்திருக்கிறார்!" என்று ராமன் வந்து சொன்னான். "வந்துவிட்டாரா? கூட்டி வா" என்றான் இந்து.

"ஓ, வயல்பா! கொஞ்சம் வேலை இருக்கிறது. நமக்கு ரொம்பவும் கம்பிக் கையுள்ள ஆசாமி. இந்த மோதிரத்தை நீ விற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். பழைய

காலத்து மோதிரம்போ இது! இப்போது இதைப் போட்டுக் கொள்வதில்லை. இந்தப் பணத்தில் வேறு ஒன்று புதிதாக வாங்க வேண்டுமென்று என்னை இருக்கிறேன்."

"அப்படியே ஆகட்டும். அம்மா, விற்றுத் தருகிறேன்."

"நாக கொண்டு வந்திருக்கிறாயா? எவ்வளவு இருக்குமென்று கண்ணுப் பார்த்தாயே தெரியாதா? பணம் எனக்கு காணக்கே வேண்டும். நாமதம் ஆக்கட்டாது."

"சரி, காணக்கே கொடுத்துவிடுகிறேன்."

வயல்பன் மோதிரத்தைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டு, "இது ரொம்பப் புதுமையா விருக்கிறதே! விற்றபதற்குச் சற்று சிசம்ப் படவேண்டும்" என்றான்.

"அது போகிறது. இது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதைக் கேள்பா. பாபுஜிவிடம் இதைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாது."

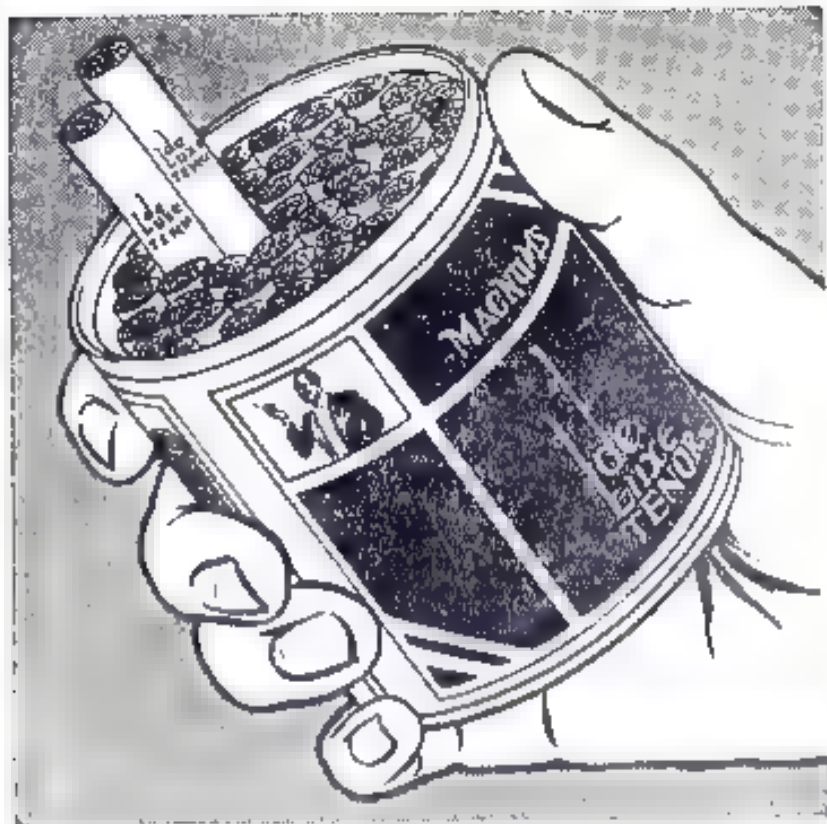
பாபுஜிக்குத் தெரியாமல் நகைகளை விற்றது வயல்பனுக்குத் தெரியாத விஷயம் அல்ல! அவன் மெதுவாகச் சிரித்துக்கொண்டே மோதிரத்தை வாங்கிக்கொண்டு சென்றான்.

(தொடரும்)

நல்ல மருந்து

"அம்மா! நீங்கள் கொடுத்த மருந்து இருக்கிற சிக்ரெட் குளப்படுத்துகிறா?"
"ஓ! பெயர்! ரொம்ப கடினம் மிகுந்தது. இரண்டு-மூன்று நாட்களில் குளப்படுத்தி விடும். நான் அதை ஒரு மாரம் சரி விட்டுக் கொடுக்கிறேன்."

இதை அளிப்பதிலேயே ஒரு அலாதி அத்தஸ்து

மிகக்ஸ் டெனார் சிகரெட்டை உங்கள் கிரேடிதர்கள்
சாதிப்பார்கள். 100% உத்தரவாதமுள்ள நாய் வட்டி
வரியா முன்புறமாக மிகக்ஸ் டெனார் நாய் வரியை.
மிகக்ஸ் சிகரெட்டுகள் உங்கள் தனித்த தனிமைக்கு
ஒரு அத்தாட்சியாகும். இவைகளின் தனி மனம்
இவைகளுக்கே உரித்தானது. வெல்லிய தெரண்டை
புளையல்கள் அனுப்பிக்கொடுப்பது டெனார் தான்.
பெரிய அம்சம் விட்டிட்டு தான்களில் சிந்திர் கடைக்குள்.

BY APPOINTMENT TO
HIS MAJESTY THE KING
OF THE STRAITS SETTLEMENTS
AND F.M.S.
SINGAPORE 1914

TENOR

de luxe CIGARETTES

மிகக்ஸ் டெனார் சிகரெட்ஸ்
ஜேம்ஸ் கார்ல்டன் லிட்., லண்டன்

EASTERN LICENCES - P. B. NO 9039 - CALCUTTA.

உங்கள்
உத்தரவாதம்

தித்திப்பு

உ. கு. ப. ராஜ கோபாலன் உ

"**ஓன்னை** உத்த மடிசெய்யாக்கி விட்டாயே, உன் சாமத்தியமல்லவா சாமத்தியம்! மணி பன்னிரண்டா கிறது. காலைச் சாப்பிட்ட ஒரு வாய்ச் சாப்பியுடன் என்னை உட்கரசு வைத் திருக்கிறாயே!"

"பண்டிதை பருவம் என்றால் அன்று ஒரு நாளாவது சீயம் சிஷ்யனுடையது இருக்க வேண்டாமா? தினம் தான் உம் இஷ்டம்போல் இருக்கிறோம்!"

"பண்டிதை பருவம், சீயமும் சிஷ்யனும்—உன்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்ட பிறகுதான் இந்த வார்த்தை களே என் காதில் படுகின்றன."

"அந்த நாட்களிலேதான் நித்திப்பு— இன்று பொய்கல்—சூழ்ப்பு!"

"நித்திப்பு பொய்களிலும் சூழ்ப்பிலும் தானா என்று?"

"பின் வேறு எதில்?"

"வாழ்க்கையில்—நீ இருக்கும் வாழ்க்கையில்."

"போய்கள். இதுதான் உங்களுக்கு வேலை!" என்று சாலை பெருமைபுடன் புன்னகை செய்தான்.

"வேறென்ன வேலை? உன்னைப் பார்த்த காரணத்தான் என வேறு வேலை வேல்லாம் காற்றில் போய் விட்டதே!"

"என்ன வேலை?"

"நான் செய்வதாக இருந்த வேலை. ஆனால் ஒன்று, சாதா! இந்தப் பண்டிதை பருவம் வந்தால்—"

"வந்தால் என்ன?"

"வந்தால் அன்று நீ வேகுஜோசாக இருக்கிறாய்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே பாவகிருஷ்ணன் மனைவி முகத்தைப் பார்த்துப் பிதையவும் மறந்தான்.

"ஆச்சு, வாத்தியார் வருகிற சமயம் தான். அவருக்கும், பாவம், சாது இடத்தில் வேலை இருக்காதா? எனக்கும் அடுப்பண்ணை அரை மணி வேலை இருக்கிறது."

பாவகிருஷ்ணன் பேசவில்லை.

"சொல்பப் படுக்கிறதா? இன்னும் கொஞ்சம் காப்பி வேண்டுமாலும்

போட்டுக் கொடுக்கட்டுமா?" என்று சாலை இவனிக் கேட்டான்.

"வேண்டாம், பாதகமில்லை" என்று பாவகிருஷ்ணன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே வாத்தியார் ஓட்டமும் கடைபுறமாக உன்னை வந்தார்.

"நுபர்வான், பூனாக்கு எல்லாம் தயாராக இருக்கிறதா, உட்காருங்கள்!" என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர் மூற் றத்தில் வேரிலில் கோலம் போட்டு வைத்திருந்த இடத்திற்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தார்.

சாலை பூனா சாமான்கள் சிறைத்த தட்டையும் வெள்ளிப் பஞ்சு பாத்திர உத்தரணியையும் கொண்டு வந்து வைத் தான். கரும்பைக் கொண்டு வந்து ஒரு புறம் வைத்தான்.

பாவகிருஷ்ணன் பலகையில் உட் கார்ந்து வாத்தியார் சொன்னதை வேல் லாம் இயக்கிரம் போலச் செய்தான். அவன் நினைவு மட்டும் சாலை தன்னை அடிமைப்படுத்தின வகையை நாடிச் சொந்தது.

"அஸ்மாசம்மது சொந்தது, சக குடும் பாலும்—"

பாவகிருஷ்ணன் காலேஜில் புரட் கிக் கவி. பட்டணத்தில் ஹாஸ்டலில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். மற்றெல்லா காலேஜ் மாணவர்களைப்போல அவனும் 'கமர்ஷியல்'—பொது வுடைமை வாதி. அதற்குடையானதாக, சிஸ்டம்ஸ் சராய், மல் ஹிப்பா—ஸ்டிப் பர்கள்—மற்றப்படி சிராப், கண்ணாடி, பாலும் கெற்றி—அவற்றைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

பி. ஏ. பரீட்சை முடிந்ததும் புரட்சி வேலை செய்வதற்காகப் பட்டணம் இருந்த சிரமத்திற்குப் புறப்பட்டான். அவனே "லொன்" கனிகையே போது வுடைமையைப் பிரசாரம் செய்வப் போவதாக "கம்யூனிஸ்ட்" கண்பர் கனிடம் திட்டம் போட்டுக் கொண்டு வந்தான்.

மூதம் மூதவாக அப்பொழுதுதான் அவன் சிரமத்தையே பார்த்தது.

பட்டணத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவன். ஆகையால் இராமம் என்பது என்ன என்பதே அவனுக்குத் தெரியாது. அதன் இயல்பும் இருப்பும் அவனுக்குத் தெரியாது. போனதுதான் தாமதம். உடனே புரட்சித் திசை அங்கே மூட்டி விடலாம் என்று துடித்துக்கொண்டு வந்தான்.

வந்தநாளே குடியானத் தெருப் பக்கம் போனான். அதுவரையில் பாரத் திராத மனிதன் வந்ததும் குழந்தைகள் பரட்டைத் தலையும் கந்தல் ஆடையும் மாக வந்து அவனைச் சுற்றிக் கொண்டன. நாய்கள் குலைக்க ஆரம்பித்தன. பெண்கள் குடிசைகளை விட்டு வெளியே வந்து நின்றன. "பெரியய்யா போனா நீ! இதென்ன வேசம்?" என்றார்கள். குடியானவர்கள் ஓரிருவரிடம் அவன் பொதுவுடைமையைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தான்.

"நீ இன்னங்கி வந்து ஏதாச்சியும் சொல்லிப்பட்டு நாளைக்கிப் பட்டணம் பூடுவே. நாய்க இங்கே நலைக்கப் பயிர் தெளவில் செய்யவானாம்? நீ சொல்றதெல்லாம் நடக்காது, சாமி!" என்றார்கள்.

உதலாகும் குன்றி வியர்த்து விறு விறுத்து பால்கிருஷ்ணன் ஓட்டுகிற ஹெலிகை விட்டு வந்து சென்றான்.

"வண்டிப்பா, இத்தனை நாழி எங்கே போயிருந்தே?" என்று ரேழித் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்த பரட்டைக் கேட்டாள்.

"இது கந்த மூட்டான் ஊராயிருக்கே, தாத்தா!" என்னுள் பால்கிருஷ்ணன்.

"இராம மெல்லாம் அப்படித்தான் இருக்கும். இங்கே படிப்பேது? சரி, போய் ஸ்னானம் செய்து விட்டுச் சாப்பிடு!"

[“சா யாதேவி எமேத ரூர்யநாநா யஸ ஸ்வாமினே துபம் தரிசயாமி! அந்த சாம்பிராணியை எடுத்துக் காட்ட மது!” என்று வாதியார் சொன்னார்.]

சீர்ப்பிட்டு விட்டுப் பால்கிருஷ்ணன் சராயும் சட்டையுமாக வாசல் திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்தான்.

"தாத்தா, படிக்க ஏதாவது புத்தகம் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

"என்ன புத்தகம் வேணும்ப்பா?"

"ஏதாவது அரசியல், பொருளாதாரம்—"

"என்னிடம் கிரந்த புத்தகங்கள் இருக்கு. தமிழில் நாயுமாணவர், பட்டினத்தார், சாமலிங்க ஸ்வாமிகள் பாடல்களும் தேவாரம் திருவாசகமும் இருக்கு!"

"வேண்டாம்!" என்று சொல்லி மூகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டு அவன் தெருவைப் பார்ச்சவானான்.

மாடுகள் மேய்ச்சலுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தன. பின்னால் மாட்டுக் காரன் அடிக்கடி "இந்தா, இந்தா!" என்று கத்தி முன் போன மாடுகளைச் சரியான வழியோடு போகும்படி செய்து கொண்டே வந்தான். சாணி பொறுக்கும் சிறுமி நுருத்தி சாணித் தட்டுடன் வந்தான். வயலைச் சுற்றிக் கொண்டு விடு திரும்பும் ரெட்டியார். வழியில் ஆற்றில் குளித்து விட்டு வேஷ்டியைக் காற்றில் காய விட்டுக் கொண்டே போனார். தேரட்டி பொருத்தியன் இராம முனிசிபு விட்டு வராமல் கெதிரில் வேப்பமரத்து நிழலில் கம்பளியைக் கீழே போட்டுக்கொண்டு கையும் கம்புமாக உட்கார்ந்திருந்தான்.

"இந்த ஊரில் இவர்களுக் கெல்லாம் எப்படிப் பொழுது போகிறது?" என்று பால்கிருஷ்ணன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

ஆற்றில் குளித்து விட்டு நாய் புடை லையுடன் இடுப்பில் குட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு வந்த பெண் நுருத்தி அவனைப் பார்த்தவள். அவன் தன்னைப் பார்க்கிறான் என்று அதிர்ந்தவுடன் வேகமாக நடந்து எதிர்விட்டுக்குள் நுழைந்தான்.

அந்த மாதிரி பெண்ணை அவன் பட்டணத்தில் பார்த்ததில்லை. வயது பதின்மூன்று பதினுறு தரவிருக்கும். தனதன் வென்று காட்டுக் கொடிபோல இருந்தான். குட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு தாட், தாட் என்று நடந்து போனான். தலைவில் கட்டு மயிர்; முகத்தில் செரிமும் அழகு. பட்டணத்துப் பெண்கள் எல்லாம் தொட்டியில் வளரும் சத்தம் செத்த வளர்ப்புக் கொடிகள்போல அவன் மனதில் பட்டார்கள் அப்பொழுது.

இராமத்தில் கூட இந்த மாதிரி ஒரு கவர்ச்சி இருக்கிறதா என்று அவனுக்கு அது ஒரு புதுமை போலத் தோன்றிற்று. அந்த மாதிரி ஒரு இராமத்திற்கு ஒரு பெண் இருந்தால் இராமத்திரம் பாதக மில்லை என்று எண்ணினான். அரை குறையாக அவன் பார்த்த அந்த ஒரு பார்வை—அதில் என்ன இருந்தது என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை; ஆனால் அவன் கண் எதிர்விட்டை விட்டு அகலவில்லை.

இந்தப் பெண் கம்ப்யூனிஸ்டாக இருப்பாள்? கம்ப்யூனிஸத்தில் பெண்கள்—
ஓசை—என்ன கம்ப்யூனிஸம் எப்பப்பா
பார்க்கலாம்!”

அந்தப் பெண்ணின் பார்வை மூன்பே
கம்ப்யூனிஸத்திற்கு இந்தக் கதி!

“அப்பா! உள்ளே போய் வேணும்னு
செத்தெ படுத்தக்கோயேன்!”

கிழவரும் ஒரு காலத்தில் பையனாக
இருந்தவர்தானே?

“ஏன்டாப்பா, எதுதான் துறையே
ஒரு குட்டி இருக்கா—” என்று அவர்
ஆசம்பித்தவுடன் பாலகிருஷ்ணனுக்குத்
துக்கி வாரிப் போட்டு விட்டது.

“கல்ல குலம் கோத்திரம். இந்த
வருஷம் அவா பெண்ணுக்குக் கல்
யானம் பண்ணியாகம்னும்து தவிக்க
றது. சரியான வரன் கிடைக்கல்லே,
பிராமணன் கல்ல ஸத்து. தாயியும்
அப்படித்தான் குட்டியும் பொரு
குடிகை. நாம் வேணுமானு கட்டிப்
போட்டு வைப்பமா? உக்கப்பாவுக்கு
எழுதி யிருக்கேன்.”

“இல்லை, தாத்தா, நான்—”

“சரிதான்டா, சொன்னேன்!” என்று
விட்டு விட்டார் கிழவர்.

சீதறு, நேரம் கழித்து எதிர் வீட்டி
விருத்து ஒரு மின்னல் புறப்பட்டு
அவனைத் தாண்டிக்கொண்டு
உள்ளே போய்ற்று.

ரேழியில் பொடி உறிஞ்சிக்
கொண்டிருந்த கிழவர் “ராதே,
எங்க பாலகிருஷ்ணனைக் கலி
யானம் பண்ணிக்கறயா?”
என்றார்.

“போங்கோ தாத்தா!”
என்ற குரல் பாலகிருஷ்ணன்
காநில் விழுந்து உள்ளத்தில்
பாய்ந்து அவனை என்னென்
னவோ செய்து விட்டது.

இன்னும் சற்றுக் கழித்து
தாயி வந்தாள்.

“எப்போ வந்தே அப்பா?”
என்று பாலகிருஷ்ணனைக்
கேட்டுக் கொண்டே ரேழிக்
குப் போனான்.

“கேத்திக்கி வந்தேன்—அம்
மாயி!” என்று பாலகிருஷ்
ணன் சொன்னான்.

“யா, தாயி, ஒம்பொண்ணே
எங்க பாலகிருஷ்ணனுக்குக்
கொடுத்துட்டேன்!” என்று

ரேழியில் கிழவர் மறித்துக் கொண்
டார்.

“பேஷாச் செஞ்சுக்கோங்களேன்? யாரைக்
கேக்கணும்” என்று புன்னகை
வுடன் சொல்லிக்கொண்டே அந்தம்
மான் உள்ளே போனான்.

[“நைவேத்யானந்தம் ஆசமனி”
யம் சமர்ப்பலாயி—தட்டிலே ஜலம்
விடறது—இல்லை, ஸ்வாமி மேசே
இல்லை, கீழே விடுங்கோ!” என்றார்
வாத்தியார்.]

பாலகிருஷ்ணனுக்குத் திடீரென்று
தாகம் வடுத்து விட்டது. உள்ளே
போனான். அங்கே கூடத்தில் உட்கார்ந்
திருந்த ராதை சடக்கென்று எழுந்
திருத்து சமைப வதைக்குள் போய்
விட்டாள்.

“பாட்டி, தீர்த்தம் வேணும்!”

“அடி பொண்ணே, அதோ சின்னக்
குடத்திலே விழுப்பு ஜலமிருக்கு, அந்த
வேங்கல டம்ளரில் கொண்டு வா!”
என்றான் பாட்டி.

குடத்துச் சத்தம், டம்ளர் சத்தம்,
ஜலம் விழும் சத்தம் எல்லாம் இப்
பொழுது பாலகிருஷ்ணன் காதுக்கு
இன்னிசையாக விருந்தன. ராதை,
புதுப் புடைவை ஒவ்வொரு அடியிலும்

ஜவான் போல் நின்று கொண்டிருந்த இடத்தில்...

தடுக்க, டம்னரைப் பாட்டியிடம் கொண்டு வந்து வைத்தான்.

"நானு தீர்த்தம் கேட்டேன்? அப்படி வைப்பேண்டி! பொண்ணைப் பார்க்க வரண்டாமோ?"

ராதை மெதுரடை நடத்து டம்னரை பாலகிருஷ்ணன் ஐயாள் போல நின்ற இடத்தில் கொண்டு வந்து வைத்து விட்டுத் திரும்பி உள்ளே போனான்.

"அப்பா, உக்கரத்து சாப்பிடு!" என்னுள் மிழை. சராயுடன் அவள் எப்படித் தரையில் உக்கராவாள் என்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை. நின்ற படியே ஒரு கால் ஐயத்தைக் குடித்தான். புரூர ஏறியிட்டது. கதவருவி விருத்து மெல்லிய சிரிப்போலி ஓன்று கேட்டது.

"யார் நிறைச்சக்கரா? உங்கப்பா வுக்குத்தான் கடிதாசு போட்டிருக்கு."

"என்ன போட்டிருக்கிறது பாட்டி?"

"முகூர்த்தம் எப்ப வச்சுக்கிறது, லீவு அப்பக் கிடைக்கும்னுதான்."

அதற்கு மேல் அவனுக்குத் தீர்த்தம் வேண்டியிருக்கவில்லை. அபிரூத பானம் புண்ணிவது போல ஆகிவிட்டது.

டம்னரைக் கீழே வைத்து விட்டுச் சிறிது தயங்கினான். வாகனங்குப் போய்த்தான் ஆகவேண்டும். போனான். ரேழியில் மிழவரைக் காணோம். பாலகிருஷ்ணன் வாரலில் பாரர் கொடுத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தான்.

முதலில் தாய் வெளியே வந்தாள். மரியாதையாகத் தலைகுனிந்து கொண்டு விட்டுக்குப் போனான். இரண்டு தடைகள் நீங்கி விட்டன என்று பாலகிருஷ்ணன் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டான். பாட்டி உள்ளேதான் இருப்பாய். ராதை அவளைத் தாண்டிக் கொண்டொலவே விட்டுக்குப் போக வேண்டும்?

ராதையும் பொல்லாத பெண். ஓசைப் படாமல் சேழி வரையில் வந்து விட்டான். வாகனில்தான் அவள் காதைத் திட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறாள்?

ஒருக்கடி ரேழியில் ஏற்பட்டு விட்டது.

"ஏன் சிரித்தாய்?"

"வழி விடுங்கோ, யாராவது வந்து கார்கள்!"

"வரட்டும் சொல்லு!"

"அொறுமனேதான்!"

"கொன்னுத்தான்!"

"சராவைப் பார்த்துச் சிரிப்பு வந்தது!" என்று சொல்லிவிட்டு ராதை மறுபடியும் சிரித்தாள்.

பிறகு பாலகிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமா?

"ஐயையோ, யாராவது—" என்று ஆனந்தத்தில் முறுமுறுத்தான் ராதை.

பாலகிருஷ்ணன் விடாக்கொண்டனா விட்டான்.

"விடுங்கனேன்" என்னுள் ராதை.

தெருவில் மிழவர் இருமலைக் கேட்டு பாலகிருஷ்ணன் பிடியைத் தளர்த்தினான். ராதை ஓடியே போய்விட்டான்.

பாலகிருஷ்ணன் உள்ளேபோய்ச் சராவைக் கழறி ஏரித்து விட்டு வேஷ்டி உடுத்திக் கொண்டான்.

"ஏண்டா, சராய் எங்கே?" என்னுள் பாட்டி.

"கஷ்டமாக இருக்கிறது பாட்டி!"

அன்றே ஆரம்பித்து விட்டது ராதையின் ஆட்சி!

"ஞாயிதாராவண ஸ்வரூபஸ்ய பிராம்மணஸ்ய இதமாஸனம்—"

ராதை அவள் கையில் தாம்பூலத்தை எடுத்துக் கொடுத்தாள். ஒரு கையால் அதை அவள் வரத்தியாரிடம் நீட்டினான்.

"இரண்டுக்கொளையும் கொடுங்கோ!"

கொடுத்து விட்டுத் திரும்பினான் பாலகிருஷ்ணன்.

"வாரத்தியாருக்கு நமஸ்காரம் பண்ணுங்கோ!" என்று ராதை தாளும் கூட நமஸ்காரம் செய்தாள்.

"கீக்கிரமேவ சப சந்தானப் பிரபந்தி சஸ்து!" என்று வாரத்தியார் ஆசீர்வாதம் செய்தாள்.

வாரத்தியார் வெற்றிலைபாக்கு வகையானுக்களை முடித்துக்கொண்டு மறுபடியும் ஓட்டத்தை ஆரம்பித்தாள்.

"இலை போட்டாக்க, வாங்கோ!"

பாலகிருஷ்ணன் இலையில் உட்கார்ந்தான்.

"சாதம் வச்சதும் நீயம்போல ஆபோசனம் வாங்கிக்கப் படாது. செய் அபிஷாசம் செய்து விட்டு ஆபோசனம் போடுகிறேன்!" என்று ராதா கீக்கிரமாகப் பரிமாறி ஆபோசனம் போட்டான்.

"பொங்கலு முதலில் சாப்பிடுங்கோ! நன்றாகுமோ? பால் கன்னுப் பொங்கித் து!"

"கன்னுப் பொங்கினும்?" என்று பாலகிருஷ்ணன் கேட்டான்.

"கன்னுப் பொங்கினும் கல்வது!" என்று சாலை புள்ளகையுடன் சொல்லிவிட்டுக் கரும்பை எதற்கு ஆரம்பித்தான்.

"சாப்பிட்டதும் கரும்பு தின்னுட்டு வெற்றிலை போட்டுக் கொள்ளுங்கள்!"

"ஏன்?"

"என்னு. சாஸ்திரம்!"

"இதெல்லாம் சாஸ்திரத்தின் எழுதி வைத்திருக்கிறதோ?"

"எழுதி வைத்தால் தான் சாஸ்திரமா என்று! கல்வதெல்லாம் சாஸ்திரம்!"

"உன்னுடைய சாஸ்திரமாகும். அதன்படி நான் நடக்கவேண்டும்?"

"நடக்க வேண்டாமா? பின் எதற்காகக் கவிவாணம் செய்து கொள்ளுங்கள்?"

"உனக்குத் தோப்புக்காரனம் போடலா?" என்று பாலகிருஷ்ணன் சிரித்துக்கொண்டே இங்ஙனம் விட்டு எழுந்திருந்தான்.

"மேலர் விட்டுக்கல்லியா?"

"வலிது கிரம்பிவிட்டது. பொங்கல் கிறையப் போட்டு விட்டால் நீ சாப்பிட உட்கார்."

"நாஸ்தான் சொன்னேனே. சாதமே செல்லவில்லை. வாய்கொடுக்க வருகிறது. கொஞ்சம் பொங்கல் சாப்பிட்டு விட்டேன்."

"என்ன உடம்பு உனக்கு?"

"உடம்பா, சொல்லுகிறேன். நாளைக்கு ஊருக்குக் கடுதாசி எழுத வாம்."

பாலகிருஷ்ணன் சிரித்து சொல்லும் அப்படியே நின்று. பிறகு சட்டென்று அவனிடம் போய் "சாது. சாது. நான் சிறந்த முட்டாளன்! ஒண்டியாக நீ இவ்வளவு காரியம் செய்கிறாயா?" என்று பதறினான்.

சாதா சிரித்துக்கொண்டு "அடுத்த வருஷம் ஒரு கரும்பு பொரசாது, இரண்டு வேணும்!" என்று ஒரு கரும்புத் துண்டை அவன் வாயில் போட்டான்.

"சாதா, என்ன நிதிப்பிடி!"

"எது?"

"இந்தக் கரும்பு—நீ—உன் பெச்சு—உன் உத்தரவு!"

போஷணம் வெகுத் தேவை—

சு ச ச

ஒன்றும் உட்கொள்ள முடிவற்றதில்லை

ஐயா போஷணிகளுக்கு போஷணம் வெகுத் தேவை. ஐயா விஷயங்கள் இரத்தத்திற் பரவி நரம்புகளையும் தசை கார்களையும் தாக்கி தேகத்தை முற்றிலும் பலவீனமாக்குகிறது. ஆகார மென்றாலே அருவெருப்புத்தட்டுகிறது. இந்த கட்டத்தில்தான் உடம்பை சீர்படுத்த போஷணம் அவசியம். ஹார்லிக்ஸே அதற்கெற்றது. அது போஷாக்கு சிறந்தது. விரைவில் உங்களுக்கு நிரும்பவும் பலமளித்து உடம்பை தேற்றுகிறது. ஐயா போஷணிகள் பலர் ஹார்லிக்ஸேயை உயிர் பிழைத்து பூர்ண ஆரோக்கியமாடைந்துள்ளனர். மூக்கிய ஆஸ்பத்திரிகளிலும் ஐயா நித்கு அதையே பந்திய ஆகாரமாக ஆதரித்தும் வருகின்றனர்.

ஹார்லிக்ஸ்

பலமும் விரியமும் நிரும்பவு முட்டுகிறது

எனது பிள்ளைகள் ராணுவத்தில்
சேர்ந்து விட்டார்கள்...
நான் செய்யக்கூடியது என்ன?

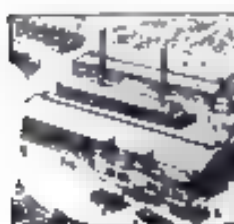
சுதந்திரம் வெல்லிவரும் சரிமனப் பதில் இதோ!

செய்யும் வேளையில்
செய்ய வேண்டியவை
கவனமாக கவனமாக

அதனால் பாதிக்கப்படும் இந்த
நிலையங்களுக்கு வேண்டிய
உடை, ஆயுத உபகரணம்
களை அளிக்க திட்டம் உடனே
புதித்திருக்க

யுத்தத்தில் அளவு
களுக்கு பதிலாகமளிக்
கும் உபகரணம், ஆகவே
விவரமாக கவன, அம்
பாடுகளை கவனமாக
உதவுகிறீர்கள்

யுத்தம்
முடிந்த
பின்...

மேலும், இந்திய உ
டைத் தொழில் உ
யிருத்திய உடை அத்தரும்
உதவி செய்யுங்கள்

மேத்தியுடன் திரும்பும் உங்கள் சிவில்
களை கவனமாகவும் மேலும் அளவுகள் மேத்தி
யெதற்கு உதவி செய்கிறீர்கள் என்று
உத்தேசம் உடை விட்டால், அன்றைய
அமைதி காலத்தில் அளவுகளுக்கு உதவிக்
குவ உங்கள் முதலீடுகள் மேல் மேலும்
மேலும் உதவி உதவி செய்யுங்கள். உம்
அளவுகள் மேலும் உதவி உதவி செய்யுங்கள்
உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி
—இப்போதுதான் செய்வார்கள்!

டிபென்ஸ்
ஸெவிங்ஸ் ஸார்ட்டபி
கேட்டுகளை வெளியுங்கள்

- * இந்திய உடைகளை உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி
- * உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி
- * உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி உதவி

933 தலைநகர்
பி. 10-100

மனக் குரங்கு

[வி. ஜி.]

செய்துவிட்டு நின்றுவிடுவது எவ்வளவு
வெறுமையாகப் பற்றி அதிபராக
குறுகியும் இருக்க முடியாது. அருளுடைய
தெய்வ பக்தியும் ஈடு பக்தியும் பித்த
மாணவன், தினசரி அவர் வீட்டுத் திண்ணையில்
பேச்சுக் கச்சேரி ஒராமல் டுடித்துக்கொண்டிருக்
கும். பேச்சென்றால் எவ்வளவு புத்தத்தையும்
பற்றிய பேச்சுத்தான். பிரஞ்சு சாளுகி
மண்டத்தது என்னும் சரி, தோவந்த அசோ
கதி மண்டத்தது என்னும் சரி, அவர் என்
னமோ திண்ணையிலேயே மண்டிவிட்
ததுபாள் என்பார் திட்டிச் - ஸுரோவியி
யோடு டோரோவையும் சேர்த்துக் கட்டி
கொடுத்தது வாய்க்கிவிடுவார். சச்சிவின் கச்சி
யுள்ளேப் பற்றி யாவது ஏதாவது குறை
வாகக் கொள்ளும் அவருக்குப் பொய்யான
தோயும் வந்துவிடும். அவருக்குக் தோயும்
வருவதற்காக வேண்டுகோள்கள் சச்சிவின்
கச்சியுள்ளேப் பற்றிக் குறை கூறுவார்கள்.

அவரது வாழ்க்கையில் அவர் சஞ்சலப்பட்டு
கூடிய விஷயம் ஒன்றே ஒன்று இருந்தது.
அது அவருடைய அருமைப் புரவி வேதா
னப் பற்றியதுதான்.

எனக்கு ஒரு சான் அவரிடமிருந்து ஒரு
கேதம் வந்தது. அந்தக் கேதத்தைப் படித்
ததும், எனக்குத் தாக்கியாரிப் போட்டது.
மனோனிய, பிரிட்டிஷ் வாரிசுத்திவந்தின்
பரம் பத்திரன் அவர், அந்தக் கேதத்தின்,
"புண்ணியவான் திட்டிச் செஞ்சிவியா
மிருக்க வேண்டும்! அவருள்ளான் என்
து சஞ்சலம் தீர்ந்தது; என் அருமை வேதா
னமும் தன் னாவனை அருடவதம் சாத்திய
மாயிற்று!" என்று குறிப்பிட்டிருந்தான்.

2

ஸ்காட் டாட்சம் பூரணமாகப் போருத்
திவிருந்த பிண்ணாவருக்குப் பிண்ணா பிண்ணா
குறை பெரிய குறையாக விருந்தது. அதற்காக
அவர் திருக்கொண்டிருந்த கேதமேவையாத்
திபாணம் செய்ய ஆரம்பித்தார். அதன் பன்
னாகத்தான் குறுகிய கேதா பிறந்தான்
என்பது அவருடைய கம்பிக்கை.

தாய் தந்தையற்ற அராதையான தமது
தந்தையின் மகன் விருத்தாசலத்திற்கு வேதா
னம் கண்ணிய நான்காகக் கண்ணாணம் செய்து

கொடுத்த தம் வீட்டினையே அவர்களை
வைத்தும்கொண்டான்.

வேதாவின் உத்தர விசேஷம் விருத்
தது. பெற்றோர் கொடுத்த வளத்தின் செல்
வத்தின் காரணமாகவே என்னவோ, அவர்
கண்ணாமாசு பிறக்கும் டுடிப் பத்திரச்
சூழ்கை யாதிசிய உத்தர கொண்டான்.
விருத்தாசலத்தாகக் கண்டான் அவருக்கு ஒரு
கணத்திலேயே தோன்றலின்று. அவர்
தனக்குத்தானே ஆடிச் கொண்டான்; பாடிச்
கொண்டான்; சிந்தித்துக் கொண்டான். எவ்வளவு
பேசுவது விருத்தாசல் அம்மாவுடன் போய்
பேசுவான்; அப்பாவுடன் போய் பேசுவான்,
விருத்தாசலத்தான் மட்டும் என்ன அவன்
சந்தித்தான் சம்பந்தமும் வைத்தத்
தொண்டலின்று.

சென்னை வேதா வீட்டிலுள்ள பூரணக்
குடிகையத் தாக்கித் தன் மடியின் மீது
வைத்தும்கொண்டு, அருளுடன் கொஞ்சி
கிணையாகக் கொண்டிருப்பான். அந்த சம
யத்தின் விருத்தாசலம், "வேதா, வேதா!
திங்கே யாமே!" என்ற அடியு ததம்ப
அழைப்பான். உடனே வேதா பூரணக்
குடிகையத் தாக்கி எறிந்த விட்டா, "அம்மா!
திங்கே யாமே!" என்ற கொண்டித்
கொண்டே அம்மாவிடம் நடி விடுவான்.
விருத்தாசலம் ஆடு திருமய என்ன மாநிலி
திருதிருவென்று விழித்துக் கொண்டே
கொண்டே போய்விடுவான்.

இதன் காரணமாகவே என்னவோ ஒரு
சான் திடீரென்று விருத்தாசலம் கானாமற்
போய்விட்டான். அவன் அப்படிப் போன
ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு, அவரிடமிருந்து
ஒரு கேதம் வந்தது, அந்தக் கேதத்தின்,
தான் பர்மாவின் திருப்பநாகவும், தன்னை
உடனே அழைத்துக்கொண்டு போக யாரும்
வந்துவிட வேண்டாமென்றும், தானே
திட்டும் திரண்டு மாதத்திற்கெல்லாம் வந்து
விடுவதாகவும் அவன் வழுதி விருத்தாசல்.

அவன் கானாமற் போனதைப் பற்றி
வருத்திக் கொண்டிருந்த கண்ணாணம் பிண்ணா
தம்பதியன், அந்தக் கேதத்தைக் கண்டதும்
சிந்தித்து ஆதரணமடைந்தார்கள். 'அவனைப்
பார்க்க வேண்டும்' என்ற ஒருவிதமான ஆவன்
கேதாவின் உச்சத்திலும் புருந்து வேலை
செய்து தொடங்கியது. அவன் சித்திரம்

நடக்கொம் காய்க்கண்டு
 இனஞ் சித்தையோம்
 நடக்கொம் போகுவாய்
 மாலொம் தாழ்வுறும்
 நடக்கொம் பூங்குழை
 மடத்தை மாலொடும்
 தெளிந்த பேரவன
 தோகை மஞ்ஞையே!

பாப்பா மலர்

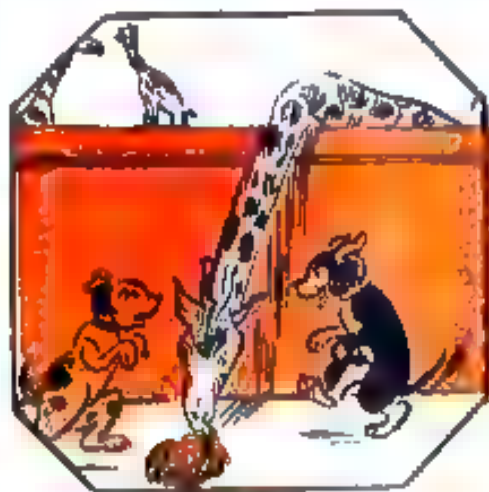
காபி கிச்சரி லை விஜயம்

ஜிம்மியும் ஜில்லியும் காற்று வாகடிக் கொண்டே தெருவில் வந்து கொண்டிருந்தன, அப்பொழுது தூரத்தில் பாண்டு வாத்நிய கோஷம் கேட்டது. "ஜில்லி! ஜில்லி! அதோ பார்!" என்று கட்டிக் காண்பித்தது ஜிம்மி. ஜில்லி நிரும்பிப் பார்த்தது. என்ன அதிசயம்! தூரத்தில் ஒரு காம்பவுண்டு வாகனில் சில மிருகங்கள் வாத்நியம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தன. அங்கே தேரணங்கள் எல்லாம் கட்டி யிருந்தன. வாகனில் வாக் கட்டம்.

"ஜிம்மி! ஓடிவா! அங்கே என்ன வேடிக்கை யென்று பார்ப்போம்" என்று ஜில்லி. இரண்டுமாகக் கூட்டம் கூடியிருந்த இடத்துக்கு ஓடின. காம்பவுண்டு வாகனில் "மிருகக் காட்சி சாலை" என்று பெரிய போர்டு தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. "ஆஹா!" என்று ஜிம்மி ஒரு குதி குறித்தது. "ஜிம்மி! வாயென்! உள்ளே போய் வேடிக்கை பார்த்துலாம்" என்று கூப்பிட்டது ஜில்லி.

"உள்ளேயா? அதோ பார் அங்கே!" என்று வாகனில் டிக்கட் வாங்குமிடத் தைக் காண்பித்தது ஜிம்மி. "பிரவேசக்

கட்டணம் நாது அணு" என்று அங்கே எழுதியிருந்ததைப் பார்த்துவிட்டு ஜில்லிக்குத் திரிசென்றது. "ஐயோ! நாம்

காங்கு அப்பா கெடுத்த தட்டித்த

நாது அணுவைக்கு எங்கே போகிறது?" என்று அது ஏங்கிற்று. "அதுதான் எனக்கும் தெரியவில்லை" என்று வருத் தத்துடன் ஜிம்மியும் சொல்லிற்று.

சில மிருகங்கள் வாத்நியம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தன

ஜிம்மியும் ஜில்லியும் உள்ளே போக முடியாமல் பரிதாபமாகக் காம்பவுண்டுக் கவரைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தன.

"ஜிம்மி! இந்தக் காம்பவுண்டுக் கவரைத் தாண்டி

இருவருக்கும் தெரியாமல் உன்னே குதித்து விடலாமா?" என்றது ஜில்லி. "ஊஹூம்! நம்மால் இதைத் தாண்ட முடியாது!" என்றது ஜிம்மி.

மாமாவுடனாக அடிகைச் சென்றதும் துறைத்தன

இந்த சமயத்தில் ஜிம்மி எட்டென்று எதையோ பார்த்தவிட்டு "ஜில்லி! ஜில்லி!" என்று கூப்பிட்டது. "அதோ அந்த ஒட்டைச் சிவில்கியைப் பார்த்தாயா?" என்றது ஜிம்மி. "ஆராம். எத்தனை ரீளம் கழுத்து!" என்று சொல்லி விட்டு ஜில்லி கிரித்தது. "இங்கே பார்க்க! நான் ஒரு தந்திரம் செய்கிறேன்" என்றது ஜிம்மி. "என்ன செய்யப் போகிறாய்?" என்று ஜில்லி கேட்பதற்குள், ஜிம்மி தான்கையில் கொண்டு வந்திருந்த வாழைப் பழங்களைக் காட்டி, "இங்கே பார், ஜில்லி! இந்த வாழைப் பழங்களை ஒட்டைச் சிவில்கிக்குக் காட்டி விட்டுக் கீழே வைக்கப் போகிறேன். அது கழுத்தைக் காம்பவண்டுக்கு இப்பறம் கீட்டிப் பழத்தைத் தின்னாற்போது, நாம் அதன் கழுத்தை ஏறிக்கொள்ள வேண்டும். அது கழுத்தை பழையபடி

கருக்கிக் கொள்ளும்போது நாம் 'தொப்பென்று அந்தப் பக்கம் குதித்து விடலாம்' என்றது ஜிம்மி. "பலே பேஷ்! சரியான யோசனை!" என்று கத்திற்று ஜில்லி.

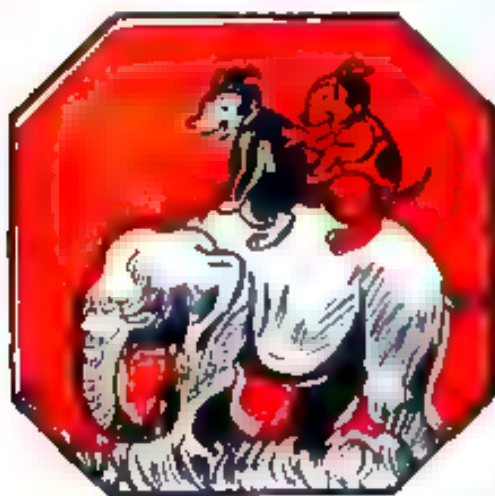
ஜிம்மி 'வன்' 'வன்' என்று குரல்க் கவே, ஒட்டைச் சிவில்கி திரும்பிப் பார்த்தது. ஜிம்மி வாழைப் பழத்தைக் கீழே வைத்தது. ஒட்டைச் சிவில்கியும் அவை எதிர்பார்த்தபடியே கவருக்கு அப்பால் கழுத்தை கீட்டிற்று. ஜில்லியும் ஜிம்மியும் கழுத்தில் தாவி உட்கார்ந்து கொண்டனவே, மறு வினாடி காட்சிச் சாலைக்குள் வந்து குதித்தன!

"ஆஹா. பறித்தது தந்திரம்!" என்று ஆனந்தப்பட்டது ஜில்லி.

ஜிம்மியும் ஜில்லியும் வேடிக்கை களைப் பார்த்துக் கொண்டே போய்க் கொண்டிருந்தன. ஒரு குரங்கு குட்டிக்காரனம் போட்டுக் குதித்துக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து விட்டு ஜிம்மியும் ஜில்லியும் விரைந்து விரைந்து சென்றன.

"ஜில்லி! அதோ அந்த யானைக் குட்டியைப் பார்த்தாயா? மூக்குச் சளைக்காயாக ஏணியருகில்தான் அது நின்று கொண்டிருக்கிறது. ஏணியில் ஏறி அதன் மூதுகில் உட்கார்ந்து கொண்டு நாம் சவாரி செய்யலாமா?" என்று கேட்டது. "பேஷாய்ச் செய்யலாம்!" என்றது ஜில்லி.

ஜிம்மியும் ஜில்லியும் ஏணியில் ஏறி யானைக் குட்டியின் மீது உட்கார்ந்தன. யானைக்குட்டியும் ககர்ந்தது. "பலே ஜோர்! காக கொடுக்காமல் சவாரி செய்வதென்றால் என்ன இருக்க

ஜிம்மியும் ஜில்லியும் சவாரி செய்தன

தாலும் குடிதான்!" என்று கத்திக் கொண்டே ஜிம்மியும் ஜில்லியும் சலாசி செய்தனர்.

வேகமாக வந்த யானைக் குட்டி காம்பவுண்டு எவருக் கருவில் வந்து 'டக்'கென்று நின்றது. துழிங்ையை உயர்த்தி முதுகில் கூட்காந்து மொண்டிருந்த ஜில்லியையும் ஜிம்மியையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக் காம்பவுண்டுக்கு வெளியே கொண்டு வந்து 'தொப்'தொன்று போட்டது. "பலம் கனா! யானை ஏமாற்றப் பார்க்கிறீர்கள்? டாட்டானாகக் காலைக் கொடுத்து டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு உள்ளே வாருங்கள்" என்றது யானைக் குட்டி.

மேழ விரல்கள் ஜிம்மியும் ஜில்லியும் உடம்பில் இருந்த புழுதியைத் தட்டிக் கொண்டு எழுந்தனர். அவற்றின் முடித்துப் பார்க்க மிகவும் பரிதாபமாக இருந்தது.

"இவ்விமேல் அப்படி யெல்லாம் ஏமாற்றப் பார்க்காதீர்கள்?" என்று யானைக் குட்டி கவருக்கு மேலே தலையை நீட்டிக் கேட்டது.

"மூஞ்சியைப் பாரு சூஞ்சியை!" என்றது ஜில்லி.

"ஜில்லி! அந்த அலப் புத்தி பிடித்த யானைக்குட்டி யுடன் நாம் பேச வேண்டாம்" என்றது ஜிம்மி.

"ஜிம்மி! ஜில்லி! இங்கே ஏன் நின்றுகொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று அப்பொழுது ஒரு குரல் கேட்டது. ஜில்லியும் ஜிம்மியும் திடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்க்கனர். அவற்றின் மாமா அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார். "பிரகம் காட்சிச் சாலைக்கு வேறு க்கை பார்க்க அனுமதி வரலாமென்று உங்களை இத்தனை நாழியாகத் தேடினேன். வாருங்கள், போகலாம்" என்று சொல்லி மாமா மூன்று டிக்கட் வாங்கினார். அப்பொழுது மறுபடியும் யானைக்குட்டி கவருக்கு மேலே தலையை நீட்டி, "நரி, ஹரி, ஹரி" என்று ஜிம்மியையும் ஜில்லியையும் பார்க்கும் ரிமித்தது! ஆனால், ஜிம்மியும் ஜில்லியும் அதை வட்டியம் செய்யும் ஒய்யாரமாக நடந்து மாமாவுடன் காட்சிச் சாலைக்குள் நுழைந்தனர்.

மணிக் கதை 3

அம்மா அருமைவாகை கதத்துக் கொடுத்த சட்டை. இரண்டு மணி கருத்துச் சரியா பிடுக்கிறது!

வீத்தைக் காடி

து.ரா.

67-ன் குழந்தைப் பருவத்தில் நான் என் ஒரு சிறு சிராமத்தில் வசித்து வந்தோம். 'பட்டிக்காடு' என்றால் அந்த சிராமத் தைத்தான் சொல்ல வேண்டும். அங் கிருந்து இருபதுமைல் தூரத்துக்கு ரவில் பாதை ஒன்றும் கிடையாது. சிராமத் தின் மேலண்டைப் பக்கத்தில் நீண்ட மலைத் தொடர் ஒன்று. மிகக்கே. மரங்களும் மூட செடிகளும் அடர்த்த காட்டுப் பிரதேசம். பக்கத்துச் சிராமங் ளோக்குப் போகிறவர்கள் இந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்தில் இருந்த ஓற்றை யடிப்பாதை வழியாகத்தான் பிரயா னம் செய்வார்கள்.

ஒரு நாள் பகல். மணி எவ்வள இருக் குமோ தெரியாது. எங்கள் ஊரில் மணி எது, மண்ணுலகட்டி எது? நான் அடுத்த வீட்டுப் பெண் பாஞ்சாலியுடன் கழனி மேட்டில் பட்டா வீட்டுக் கொண்டிருக் தென். அப்பொழுது அந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்திலிருந்து ஒரு காடி வித்தைக் காரன் வெளிப்பட்டான்.

இந்த மாதிரி காடி வித்தைக்காரர்கள் ஏற்கெனவே இரண்டு மூன்று தடவை எங்கள் ஊருக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இளர்கள், காட்டில் உய்வாஸமாகத் திரியும் காடிமயப் பிடித்து அதன் வாயைக் கட்டி அதை வித்தை செய்யப் பழக்குவார்கள். பிரகு ஊர் ஊராய் அழைத்துச் சென்று ஆட்டி வைத்து வயிறு வளர்ப்பார்கள்.

ஏற்கெனவே பார்த்திருந்தாலும், நாங்கள் அங்கே நவியாய் இருந்ததால் எங்களுக்கு பயமாய்விட்டது. "ஐயோ காடி!" என்று கத்திக்கொண்டு பாஞ் சாலி வீட்டை நோக்கி ஓட்டம் பிடித் தான். எனும் பட்டத்தை அவசரம் அவசரமாய் இறக்கிக்கொண்டு அவன் பின்னால் ஓடினேன்.

"காடி வருதுடோர் காடி! காடி வித்தைக்காரன் வருவீ!"

சிறுவர்கள் எல்லோரும் கொம்மாணம் போட்டுக் கொண்டு தெருவில் வந்து சென்றுவிட்டார்கள். வீட்டு வரவியில் கெல்லை உலர்த்திவிட்டுக் காலினும் துளாயிக் கொண்டிருந்த பாட்டியிடம்

ஓடி, "ஆயா! காடி வருது பார். அதோ ஆயா!" என்று குதித்தான் பாஞ்சாலி.

இந்தக் காடி முன்பு நான் பார்த்த காடிகளையோல் இல்லை. இது ரொம்பக் கிரக்காடி. ஐந்தடி உயரம் இருந்தது. கல்ல பகுமன்கூட. இந்தக் காடி ஏடன் கூடவந்த வித்தைக்காரனும் வேறு மாதிரி இருந்தான். மற்றவர் களைப் போலவே இவன் முகத்திலும் தாடி மீசை அடர்ந்து வளர்ந்திருந்தது. ஆனால் தலையில் ஒரு பெரிய முண்டா கம், உடம்பில் ஒரு பெரிய பழைய கோட்டும இலாமிடம் புதிதாய் இருந்தன. நான் முன்பு பார்த்த வித்தைக்காரர்கள் கையில் ஒரு மணியை வைத்துக் கொண்டு ஆட்டிக் கொண்டே இருப்பார்கள். இந்த வித்தைக்காரனோ ஒரு கையில் புல்லாங் குழலும் இன்னொரு கையில் ஒரு உடுக்கையும் வைத்திருந்தான். காடி வரை கட்டியிருந்த கயிறுறை இடது கையில் பிடித்துக்கொண்டு அந்தக் கையிலேயே புல்லாங்குழலை வாயில் வைத்து ஊரிக் கொண்டே அவன் வயறு கையிலிருந்த உடுக்கையை "டக் டக், டக் டக்" கேன்று அடித்தான். காடி இரண்டு காலினால் நின்றகொண்டு காலிக் கட்டியிருந்த மணிகள் சப்பிக்க 'தொட தொடம்' என்று குதித்துக் கொண்டே கத்திச் சுற்றி வந்தது.

விட்டுக்குள்ளிருந்த பெரியவர்கள் கூட வேடிக்கை பார்க்க கொளியை வந்து விட்டார்கள். வித்தைக்காரனுக்குக் குலி பிறந்து விட்டது. பாவம், அந்தக் காடி வரை அன்று ஆட்டி வைத்து விட்டான். "கொம் போட்டா" என் றும் அது முன்னவர்கள் இரண்டையும் செற்றியில் வைத்துக்கொண்டு ஊ என்று காலிக்கும். ஒரு பெரிய கம்பை அணைத்துப் பிடித்துக்கொண்டு கம்பை டாக் டாக் போட்டுக் கொண்டு போகும். இது மாதிரியேய்க்கப் போவ தாக பாவின. "பயிடி அடி!" என்று எஜமான் உத்தர விட்டால் கிழே விழுந்து கண்ணம் போடும். அவன் புல்லாங்குழலை ஊரிக் கொண்டு உடுக்கை அடிக்க ஆரம்பித்தால் அவனைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து குதிக்கும்.

வித்தைக்காரன் வீடு விடாமல் சென்று பிச்சை வரங்கினான். ஏய பேர் விழிந்த துணிகளைக் கூடத் தூக்கிக் கொடுத்தார்கள். நெல் உலர்த்திக் கொண்டிருந்த பாஞ்சாலியின் ஆயா தன் குருட்டுக் கண்களால் அவனைக் கூர்ந்து பார்த்துவிட்டு "என்டா ஆப்பா! கரட்டிலே திரியற ஸ்திரீயைப் புடிச்ச இப்படி. ஆட்டி வகடுறயே, உலக்குப் பாவ மிலையா?" என்று கேட்டாள்.

"என்ன ஆயா பன்றது? வயத்துப் பெரழப்பு" என்று வித்தைக்காரன் வயிற்றைக் காட்டினான்.

"வயத்துப் பெரழப்புன்னு வேறே தொழில் இல்லையா?" என்னுள் ஆயா.

"அம்மாம் பையனு இருக்கறச்சே புடிச்ச இந்தப் பெரழப்புத்தான் ஆயா" என்று வித்தைக்காரன் என்னைக் காண்பித்தான்.

அப்பொழுது வயல் பக்கத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த முன்பே பழனி யாண்டிப் பிள்ளை வித்தைக்காரனைப் பார்த்துவிட்டு, "எவண்டா அவன்? யாடா உன்னை இந்த ஊருக்குவ்வே

விட்டது? போடா, இங்கே தலைகாட்டாதே" என்று அவனை விரட்டி விட்டு "ஞாபகம் இருக்கா ஆயா? இந்த மாநிலி கசடிக்காரன் ஒருத்தன்தான் எங்க பொன்னையாவைத் தூக்கிட்டுப் போயிட்டான். உனக்கு ஞாபகம் இருக்குவல்?" என்றார்.

ஆயா பேசாமல் தலையை அசைத்து விட்டு நெல்லக் கவவிக்கத் தொடங்கினாள்.

"அது என்ன ஆயா?" என்று கேட்டேன் நான்.

"சொம்ப நாளைக்கு நழன்னுலே— பழனிய்கு ஒரு தம்பி இருந்தான், அவன் பேர் பொன்னையா. அவனுக்கு அஞ்ச வராக இருக்கறப்போ இந்த மாநிலி ஒரு வித்தைக்காரன் வந்தான். அவனிக்கிரத்திரி தெருவிலே விரையாடிக்கிட்டிருந்த குழந்தையைக் கானல்லே. கசடிக்காரன் தான் தூக்கிட்டுப் போயிட்டானு சொன்னாக்க. அப்புறம் கொழந்தை ஆப்படவே இல்லை. பாத்தியா, நீங்க இப்படித் தெருவிலே விரையாடறீங்களே. கசடிக்காரன் தூக்கிடுகிறத்தான் போப்போனான். அடி பாஞ்சாலி, கேட்டுக்கோ நீயும்" என்னுள்.

1943-வது வருஷத்திய 12 ஷீட் காலண்டர் இனாம்!

முன் பணமாக ரூ. 2-12-0 அனுப்புகிறவர்களுக்கு ரிஜிஸ்டர் தபாலில் காவல் அனுப்பப்படும். வி. பி. கிடைமாத்.

படித்தவர் மனம் உகந்து விட்டது!

ஸ்ரீமான் வகுத்தர், K. துரைசாமி அய்யங்கார், B. A., எழுதிய

இரு மனமோகினிகள்

அக்ஷது

ஏமாணியை எற்றிய கோமாளி

என்னும் அதிபர்புத துப்பறியும் நாவை வரையுங்கள்.

இத்திராமணி, சந்திராமணி இவ்விரு பெண்களால் நடைபெறும் விசித்திரங்களும், ஆண் பெண்ணாகவும், பெண் ஆணாகவும் மாறுவது, பெண்களுக்கு மிகை முனைப்பது, இதுபோன்ற அதிசய சம்பவங்கள் நிறைந்த கவிதை இதுவே.

4-இரண்டு கைர் சித்திர படத்துடன் விலை 2-8-0

ஷெயாட் எழுதிய கங்கா கமலம் விலை ரூ. 2-8-0 சிலை ரூ. 0-8-0

அனுபது நகை வரங்கிய அற்புதவன் விலை ரூ. 1-8-0 சிலை ரூ. 0-8-0

கிடைக்குமிடம்:— ஸ்ரீ வாணி விலாசம் பிரஸ்
திருப்பாதிருப்பியூர்.

கான் பாஞ்சாலியைப் பார்த்தேன். அவன் வாயைப் பிளந்து கொண்டு பயத்தோடு என்னைப் பார்த்தான். அன்று இரவு இருட்டிய பிறகு கான் விட்டை விட்டு வெளியே வரவே இல்லை. அவ்வளவு பயமாய் விட்டது எனக்கு.

3

மறுநாள் பொழுது விடிந்து சூரியன் கரகர என்று மேல் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். கரடிக்காரனுக்கு பயத்து கொண்டு கழனிப் பக்கம் போகாமல் விட்டுக் கொக்கியினையே பட்டத்தை கான் பறக்க விட்டுக் கொண்டிருக்கையில் தெருவில் புலவாங்கு குழல் ஓசையும் "டக்டக்டக்டக்ட—" என்ற உடுக்கையின் சப்தமும் கேட்டன. பட்டத்தை மரத்திலே கட்டிப் பறக்க விட்டு விட்டு "கரடி! கரடி!" என்று கத்திக் கொண்டு வெளியே ஓடி வந்தேன்.

ஆனால் தெருவில் கரடியைக் காணவில்லை. கரடிக்காரன் மட்டும் மூன்றே விட்டு வாயில்லி சின்று கொண்டு பிச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். கரடி எங்கே போயிற்று என்று கான் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் பழுவையாண்டிப் பிண்டி உள்ளே யிருந்து ஓடி வந்து, கரடிக் காரன் கையிலிருந்து புலவாங்குமையும் உடுக்கையையும் பிடுங்கி ஒங்கிக் கீழே அடித்து உடைத்து விட்டார். கோபத்தினால் அவர் உடல் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது "ஏன்டா? உங்கிட்டே ரேத்து என்று சொன்னேன்? இந்த ஊர்ப் பக்கம் வராதேன்னு சொன்னேனு இங்கியா? ஏன் வந்தே?" என்று கத்தித்தார்.

வித்தைக்காரன் பயந்து விட்டான். கைகளைக் கூப்பிக் கும்பிடு போட்டுக் கொண்டே அவன், "சாமி! கோவிச் சக்காநிலக சாமி. என் கரடிக்கு சீக்கு வந்திருச்சிலங்க, காரைடுத்து கடக்க மாட்டேம்குதுங்க. அதான் சாமி இங்கேயே இருக்கேன். இம்மாதிரி ரேத்தே வேறே ஊருக்குப் போயிருப் பேறுங்க" என்றான்.

"சீக்கு வந்துருந்தாம் சீக்கு! போய் வயப் பாரு, பொய்யும் புளுகும்! கரடிக்கும் புலிக்கும் சீக்கு வருமா? மறுபடி உன்னை இந்தப் பக்கம் பார்த்தா காலு ஓடிச்சிடுவேன்! மலிவாதையாய்ப் போய் விடு" என்று விரட்டினார் பிண்டி.

உங்கள் குழந்தைக்கு வாயு வளியே உண்டாகாது!

வயிற் புரையும் வாயு என்றும், வலியுண்டாகத்தான் செய்யும். இங்கியா? ஆகாரம் ஜீரணமாகி றும். புளிப்பு ஏறீ விடுகிறது. குழந்தைக்கு காம் வேண்டுமானால், வாயுகை போக்கடிக்க வேண்டும். அதற்காக குழந்தைக்கு டின்னி போர்டின் கத்தமான ப்ரூயிட் மக்னீஷியா கொஞ்சம் ஊட்டி வாரும்பன். இந்த செனியலமான மருத்து புளிப்பைப் போக்க மிகவும்

பத்திரமான மருகதென் 100 வருஷத்திற்கு மேலாகவே பெலர் பெற்ற விளங்குகிறது. டின்னி போர்டின் ஊட்டி வரு வதால் குழந்தை களும் செரு திருப்பியும் சக் தேராகவும் அடைகிறார்கள்.

பத்ரமானது செனியலமானது - மிகவும் பயன்படுகிறது. பிழைப்பு 50 டிராப்ஸ் உருகும். சிவமாயின்கை கிடு பக்தி கருகை போர்டின் கத்தமான மருகிட் கலிஷா வேற கத்தியுமிட மிக மேலான தென்பெருகெனென்.

டின்னிபோர்ட்ஸ்
கத்தமானது மிக்னீஷியா

DM. 2129

வித்தைக்காரன் உடைத்து போன தன் வாத்தியங்களைப் பரிதாபமாகப் பார்த்து விட்டு வயங்காட்டை கோக்கி நடந்தான்.

என் கண்களில் நீர் விதைத்து விட்டது. பாஞ்சாலியையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து வித்தைக்காரன் போன திசையைப் பார்த்துக் கொண்டு வேரு நேரம் உட்கார்ந்திருந்தேன். அன்றெல்லாம் எனக்குப் பொழுது போக வில்லை. இரவு படுத்துக் கொண்ட பிறகும் கரடிகளையும் அந்த வித்தைக்காரனையும் என்னும் மறக்க முடியவில்லை. கனவிலேகூட கரடிகளும் அந்த வித்தைக்காரனும் தான் வந்தார்கள். பாதி இரவில் என்னவோ சப்தத் தாதக் கேட்டு நிகரென்று எழித்துக் கொண்டேன். விட்டில் பெரிவயர்கள் எல்லாம் எழுந்திருந்து தெருவை கோக்கி ஓடினார்கள். தெருவில், "நிருடல்! பிடி! உதை!" என்று பலவித மாவ கூச்சல் கேட்டது.

வெளியே ஓரே சூம்பிருட்டு. பெரிய விட்டு வையக்கோல் போர் பிராக போய் வின்று கொண்டிருந்தது. ஓடின வர்கள் எல்லாம் அதைச் சுற்றிக் சூம்பில் சேர்ந்து எதையோ பிடித்து இழுத்து வந்தார்கள். அப்பொழுது வரவே விளங்காத வழிக் கொண்டு வந்து நிருடல் முகத்துக்கு மேலே பிராகவோ நானும் நடுங்கிப் போயேன். நிருடல் என்று அடிபட்டுக் கொண்டவன் வேறு யாரும் இல்லை. கரடிக் காரன் தான். அவன் கையில் முனியம்மா விட்டுச் சேவல் கொழி இருந்தது!

"உதையடா! குத்தடா!" என்று இவ்வந்தார்கள். பழுவியாண்டிப்பின்னை எங்கிருந்தோ பாய்ந்து வந்து, 'இன் னிக்குச்' கொழியைத் திருடுவான்; நாளைக்குக் குழந்தையைத் திருடுவான்! வெட்டிப் புதையுங்கடா!" என்று கத்திக்கொண்டு கரடிக் காரன் வந்தது.

நிம்பனார் பனாதென்று வந்து அதை விட்டு அவன் உடம்பிலும் கும்பும் மேன்று பல குத்தகன் விட்டார். "ஐயோ சாமி!" என்று அவதிக் கொண்டு அவன் மேழை சாய்ந்து விட்டான்.

இந்த சமயத்தில்தான் ஒரு அற்புதம் நடந்தது. பழுவியாண்டிப் பின்னை நிகரென்று வந்தவோ பார்த்துவிட்டு "ஐயோ! பொன்னையா!" என்று அவதிக் கொண்டு மேழை விழுந்து கிடந்த கரடிக் காரன் மேல் விழுந்தார்.

நான் பயங்கொண்டு விட்டடை கோக்கி ஓடியே போய் விட்டேன். அன்று பிற்பகல் பாஞ்சாலியும் நானும், நேல் உலர்த்திக் கொண்டிருந்த பாஞ்சாலியின் ஆலா எதிரில் போய் உட்கார்ந்தோம்.

"அதிருக்கட்டும் ஆலா; முன்பு அப்பா வெ் கரடிக் காரன் மேலே அப்பா விழுந்தாரா?" என்று கேட்டேன் நான்.

"அந்தக் கரடிக் காரன் யார் தெரி யுமா? பழுவியாண்டியோடே தம்பிதான். முன்பு அவனைத்தான் கொழந்தையா இருந்தபோது நான் கரடிக் காரன் தாக்கிண்டு பெய்தேட்டான். அவன் கையிலே பொன்னையா என்று பச்சை குத்தி விருந்ததாம் — பாத்திய்களா, வயக்காட்டில் தவிரப் போய் விளையாட திங்கனே? அடி பாஞ்சாலி, பாத்துக்கோ!" என்றான்.

நான் பாஞ்சாலியைப் பார்த்தேன். அவன் வாயைப் பிளந்துகொண்டு என்னைப் பார்த்தான். அவன் கண்களின் பயல் தென்பட்டது.

"ஏன் ஆலா, நிஜமாவா?" என்று கேட்டேன்.

ஆலா பதில் சொல்வதில்லை. காலி குல் கொலுத் துளாவிக் கொண்டே சுற்றிக் சுற்றி வரத் தொடங்கினான்.

குழந்தை வளர்ப்பு—பரிகத் திட்டம்

குழந்தை வளர்ப்புப் பரிசுத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்த அனுப்பி வைத்த தாய்மார்கள் எல்லோருக்கும் வந்தனம் செலுத்தப்படுகும்.

தேற்க்கண்ட சோதனியின் கட்டுரை எல்லாவற்றிலும் தேந்தனைத் தீர்மானிக்கப்பட்டும் பரிசுளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீமதி கந்தாம்பாள், எயிட் லாஸர், எயிட்ரோட், எயிட்பெண்ட், சென்னை, பின் வரும் சோதனியின் கட்டுரைகள் அடுத்தபடியாக என்ருவிருந்தபடியால் பரிசுத் திரு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

(1) "சக்திதேவி", ஸ்ரீராமன், பட்டமங்கலம் தெரு, மாயாசுரம்.
(2) ஸ்ரீமதி கோகலம், செ. 120/5, குருகுத விரை கோடி, சாமாஜி ரெண்ட், பெங்களூர்.

மேற்படி மூன்று கட்டுரைகளும் "கன்மி"யின் வரும் இதழ்களில், முத்தையாப் பிரசுரிக்கப்படும்.

காலகேசபம்

இவ்வளவதானா?

இருளன்:—எனக்கு ஒரு குபாய் இடைக்காவிட்டால் என் கத்தியை உபயோகிக்க வேண்டியதுதான்.

முருகன்:—என்ன! தற்கொலை செய்து கொள்வாயோ?

இருளன்:—இல்லை; அதை அடகு வைத்துக் கடன் வாங்குவேன்.

—வி. ச. முத்தையா.

கல்ல இடம்

கிட்டு:—அம்மா, உன் நாட்டுப்பெண் ராஜத்தில் கண்ணில் படாமல் இந்தப் புலகத்தை எங்கே வைச்சு வைக்கலாம்?

நாயகர்:—இது தெரியாதாடா, உனக்கு? நம்மாத்து சமையல் உள்ளே போட்டு வைரோன்!

—கே. சுப்ரமணியம்.

அதிர்ஷ்டத்தான்

சோழி:—“நீ காதம்பிராது யாரோ ஒருவன்மேல் வண்டியை விட்டு அடித்துக் கீழே தன்னிக் காயப்படுத்தி விட்டாயாம். அவன் உன் வண்டியின் கம்பரைப் பார்த்து விட்டானாம். நாளைக்கு உன்பேரில் பிரசாது கொடுக்கப்போகிறதாகச் சொல்லிக் கொண்டுருக்கிறானே.”

சாழி:—“என் வண்டியின் கம்பர் என்ன என்று சொன்னான்?”

சோழி:—“நீ என்று சொன்னான்.”

சாழி:—“அப்படியானால் நான் அதிர்த்தால்தான், வண்டி தலை குப்புற விழுத்திருக்கும்போதுது பார்த்திருக்கிறேன் போலிருக்கிறது. என் வண்டியின் கம்பர் நீ?”

—ஜி. கே. சரமன்.

தில்லமான போதனை!

ஐந்து வயது கிட்டு தன் தகப்பனாருடன் பத்து விலையாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவன்:—பாப்பா அங்கே! ஒரு பந்தைப் பிடிப்பதற்காக எவ்வளவு சண்டை! ஏன்! அவனாக்கெல்லாம் தலைக்கு ஒரு பந்தைக் கொடுத்தால் இந்தச் சண்டை யிராதே! எஸ். சாமி.

சாமர்த்தியம்

உபாத்தியாயர்:—மையனைப் பார்த்து கம்பரசாமாயணம் இயற்றியது யார்?

மையன்:—தெரியாது, ஸார்!

உபாத்தியாயர்:—இது தெரியாதா? கம்பர் இயற்றியது கம்பரசாமாயணம், சரி, நானென்பா இயற்றியது யார்?

மையன்:—நான், ஸார்!

—எம். ஆர். எஸ். வாலன்.

தேரியாத விஷயம்

நாயகர்:—என்னடா செய்குய், குழந்தாய்?

குழந்தை:—நானு தம்பிக்கிக் காகிதம் எழுதுகிறேன்.

நாயகர்:—காகிதமா! உனக்கு எழுதத் தெரியாதே!

குழந்தை:—பரவா யில்லை அம்மா! தம்பிக்குத்தான் படிக்கத் தெரியாதே!

—சா. சுப்பிரமணியம்.

ரகசியம் எதற்கு?

பெண் எதிரே உட்கார்த்திருக்கிறாள். பிள்ளாவின் தகப்பனார் (ரகசியமாக) :—ஏன்டா, இந்தப் பெண்தானா உனக்குப் பிடித்திருக்கிறது? முதுகு கூளம், கண்ணோ வகிரம், அழகோ சொல்ல வேண்டியதில்லை.

பிள்ளை:—அப்பா, நீங்கள் ரகசியமாகப் பிரச வேண்டியதில்லை. அந்தப் பெண்ணுக்குக் காதல் செலிடு!

—டி. கங்காபிரசாத்தாயன்.

இஷ்டமில்லை!

தர்ம ஸ்தாபனத்திற்குப் பணம் வசூலிக்க வந்தவரிடம் ஒரு பிரேபு சென்று எழுதிக் கொடுத்தார்.

வசூலிக்க வந்தவர் (செக்கைப் பார்த்து விட்டு):—என்ன, இதில் கையெழுத்தில்கூடியே?

பிரேபு:—தர்ம கங்காரியத்தில் என்னுடைய பெயரைப் பிரஸ்தாபப்படுத்த இஷ்டமில்லை. —வி. சாஜகோபாலன்.

மகத்தான ஆரம்பம்

C. ஹான்னப்ப பாகவதர்

U. R. ஜீவரத்னம்

V. N. ஜானகி :

★

T. S. ஜெயர :

★

T. R. ராமசுந்தரன்

M. R. சாமிநாதன்

M. S. முருகேசன்

முதலியோர் நடித்த

★ ★ ★ ★ தேவ

16 - 1 - 43 சனிக்கிழமை முதல்
காரைக்குடி — நடராஜா பக்கில்

17 - 1 - 43 ஞாயிற்றுக்கிழமை முதல்
திருச்சி — வெல்விட்டன் டாக் கிஸ்
சேலம் — சென்ட்ரல் டாக் கிஸ்
பெங்களூர் — சிட்டி டாக் கிஸ்
கோவை — டைமன்ட் ஸிவிமா
காஞ்சிவரம் — முருகன் பக்கில்

20 - 1 - 43 புதன்கிழமை முதல்
மதுரை — சிந்தாமணி பக்கில்

க ன் ய ா ★ ★ ★ ★

டைரக்ஷன் :

R. பத்மநாபன்

பத்மா பிக்சர்ஸ் தயாரிப்பு

விநியோகம் :

ஸௌத் இந்தியா பிக்சர்ஸ்

சாரைக்குடி — பெங்களூர் — பெஜவாடா

படித்துப் பார்

தமிழன் இதயம்

மலைக் கள்ளன்

[தரமக்கல் மல. சாமஸ்கம் பிள்ளை; பிரசுரம்: தமிழ்ப்பல்கலை, பள்ளத்துர்; விட: கு. 2-4-0; கு. 2-8-0.]

காத்திரகான் பழைய திராவிடாடக்குப் புத்தகத்தின் கொடுத்தார். தமிழாட்குடப் பேரந்தை வாயிலில் தரமக்கல் சாமஸ்கம் பிள்ளை திராவிடாடக்குச் செஞ்செய்த தன்மையாகக் கொடுத்த விட்டார். "ஆதாரமே" என்றும் பாட்டு தமிழகத்தில் அத்தமைய அழியாத தன்மையைப் பெற்று விட்டது. செஞ்செய்த தன்மையே பிரசுரம் மேலகனில் முழங்கி வந்த "ஆதாரமே"ப் பாட்டு இப்போது சம்பந்தம் பெற்று முழங்கி எதிரொலி செய்யத் தொடங்கி விருக்கிறது. இந்த "ஆதாரமே"ப் பாட்டுக்குப் பழைய கவிஞர்கள் தரமக்கல் சாமஸ்கம் பிள்ளை, அகநாடு பேரம் எத்தனையோ தேசியப் பாட்டுக்களும், பத்திரப் பாட்டுக்களும் பழையிருக்கின்றன. என்னும் பாட்டுக்களையும் திராவிட "தமிழன் இதயம்" என்ற பெயருடன் மிக உயர்ந்த புதிப்பாக வெளியிடுகின்றார்கள். புத்தகத்தின் பெயர் அத்தகு எண்ணெய் பேரகுத்த மெய்ப்பதை இந்த முதல் பாட்டு தெளிவாக்குகிறது:—

"தமிழன் என்றொரு இராமுண்டு

: தனியே அவர்கொரு குணமுண்டு

அழிந்தம் அவனுடைய மொழியாகும்

அன்பே அவனுடைய வழியாகும்."

இந்த அசல் தூயத் தகவலுடைய தரமக்கல் சாமஸ்கம் பிள்ளை மூன்றுகூறியுடனும் கவிதேசிக விதவகம் பிள்ளையின் சாத்துக் கவிதையுடனும் விளங்குகிறது.

இந்த சாமஸ்கம் பிள்ளை கவிஞர் மட்டுமல்ல—தான் வரைய சாத்தவையுடைய—என்பது 433 பக்கங்கொண்ட "மலைக்கள்ளன்" என்னும் பெரிய கதைப் புத்தகத்திலிருந்து தெரியவருகிறது. இவ்வாறு தமிழ் மக்களின் உள்வாங்குதல் கவந்திருக்கும் பன் உயர்வு இடைபி யங்கம் இந்தச் கதைமூலம் கதைப் புத்தகத்தினும் வெளிவரவில்லை.

நாஞ்செல் நாட்டு

மருமக்கள் வழிமாஸ்யியம்

[இந்த தேசிக விதவகம் பிள்ளை; பிரசுரம்: புதுமைப் பதிப்பகம், காரைக்குடி; விட: கு. ஒன்று.]

புத்தகத்தின் பெயரைப் படித்ததும் "இது என்ன விஷயம்?" என்ற நிலைப்பு பரவாக்கும் ஏற்படலாம். இது என்ன கதைமூலம் பிள்ளை அவர்கள் 35 பக்க மூன்றுகூறியில் மெற்புகு திவம்பலப் போக்கி விஷயத்தை விளக்கி விருக்கின்றன. விஷயம் இவ்வாறு ஒருவாறு

தெரிந்ததொன்று உள்வா பிரசுரத்தேசிக மரணம், கண்ணிலும் சிவப்பும் மரதி மரதி அத்து கொன்றதற்கும். இதோ வக்கென்னை கொன்னை கேட்கும் சாமஸ்கம் பிள்ளைப் பற்றிக் கவி குதவகை தடைமிக் உறுவகைத் பதனங்கன்:—

"ஒரும குதிவாக்கு உச்சிமில் கொம்புகள்

ஒன்று இரண்டா? உட்கொளும்" என்பார்

"குதிவாக்கோ கொம்புகள்?" என்றால்

கொண்டெனியக் குற்றம் என்பார்!

"கொல்லியை என்னும் கேட்டுச் சொல்லும்;

இரண்டா? ஒன்று? என்பதென் கொன்னை;

உண்டா இவ்வையா என்று என் உம்பிடம்

கேட்டேனா ஒன்? எது கேட்டேனோ?"

என்றெல்லாம் சொல்லி மொழி விடுவார்

இவர், மரங்களை எடுத்துச் சொன்னால்

பிரசுரமும் பிள்ளைமேலும்!

INDIA & FREEDOM

[ஆசிரியர்: எல். எஸ். அமெரி; பிரசுரம்: ஆகஸ்டோர் புதுமைச்செய்தி; பிரசுரம்: விட: கு. 2.]

"அமெரிசியோ போ!" "போகவேண்டும் அமெரி!" என்றெல்லாம் எத்தனையோ தடவை எதிர்ப்பை விட்டது. அமெரி போகிற வழியாக மிகவும், கற்றுப் பிள்ளையார் மாதிரி உட்கார்ந்திருக்கின்ற இந்தியா மத்திரி பதனில்! "அமெரி போகும்படி இந்தியாவுக்குச் சாத்திரம்!" "இந்தியா சாத்திரம் பெற்றுள்ள அமெரி போகார்" என்ற தெருக்கையான நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. அப்படிப்பட்ட அமெரிசியின் பிரசுரங்களைத் தொடுத்து "இந்தியாவுக்கு விடுதலையும்" என்ற தலைப்பில் வெளியிடுகின்றார்கள். இந்தியாவுக்கு விடுதலை யளிக்கப் பிரித்தானிய அரசுக்குக் கொண்டிருக்கும், என் அது சாத்திரமில்லாமல் விருக்கிறது என்பதை இப்பிரசுரங்களைக் கொண்டுபரவக மாக தாம் அறிவார்கள். இன்னும் ஆழ்ந்து பார்க்கிறோமாலும், இந்தியாக்கொளியை தம் மீடம் என்ன பானம் இருக்கிறது, என்னும் தாம் அமெரிசியைப் போகச் சொல்லிக் சாத்திர மண்டிய மூடியாய்விடுகிறது என்பதையும் கொண்டு கொள்ளலாம்.

கண்ணிகா ஸ்திரீ

[சா. ஆனாலும், சா. வெங்கடாசலம்; பிரசுரம்: புதுமைப் பதிப்பகம், காரைக்குடி; விட: கு. 1.]

"தமிழ் நாட்டு மருமக்களில் எத்தனையோ சிறுகதை ஆசிரியர்கள் தோன்றியிருக்கின்றனர். எவ்வளவுதான் விதவிதமான அழகுமேலும் புதிய தடைமிக் எழுதுகின்றனர்" என்பதற்கு இந்தச் சிறுகதைப் புத்தகம் இன்னொரு அத்தாட்சியாகும்.

பார்த்தீபன் கனவு

மும்பத்து தாக்கம் அத்தியாயம்
“ஆகா! இதென்ன?”

விக்கிரமனும் பொன்னனும் குதிரைகள்மீது தாவி ஏறிக் கொண்டார்கள்.

“பொன்னு! மூண்டாக கட்டி மீசை வைத்துக் கொண்டிருந்த வண்டிக் காரன் யார்? நீதானே?” என்று குதிரைகள் போய்க் கொண்டிருக்கும் போதே விக்கிரமன் கேட்டான்.

“ஆமாம், மகாராஜா!”

“சிறைக்குள் விரும்ப போது நீ என்னை மறந்து விட்டாயாக்கும் என்று நினைத்தேன்.”

“நான் ஒருவேளை மறந்தாலும், என்னை மறக்க விடாதவர் ஒருவர் இருக்கிறாரே?”

“யார் அது?”

“வேறு யார்? தங்களை மயன் வாயி விரும்பு மீட்ட தேவிதான்.”

இதைக் கேட்டதும் விக்கிரமனுடைய உள்ளம் மெழ்ச்சியினால் துள்வீற்று. குத்தவியைப் பற்றி மேலும் விசாரிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் உண்டாயிற்று. ஆனால், சிறிது தயக்கமாகவு விரும்பது.

சற்றுப் பொறுத்து, “எங்கே போகிறோம் இப்போது?” என்றான் விக்கிரமன்.

“மாமல்லபுரத்துக்கு, மகாராஜா!”

“பொன்னு!”

“என்ன, மகாராஜா?”

“காணிக் காலைக்குள் மாமல்லபுரம் போய்விட வேண்டும்.”

“ஆம், மகாராஜா! அதனுல்தான் ‘ஒரு கணம்கூடத் தாமதிப்பதற்கில்லை’ என்று நான் சொன்னேன்.”

“காளை மத்தியானம் வரையில் அங்கே சப்பம் காத்துக் கொண்டிருக்கும்.”

“அதற்குள் நாம் போய்விடலாம், மகாராஜா!”

விக்கிரமன் சற்றுப் பொறுத்து மறுபடியும், “தேவி எங்கே இருக்கிறார், பொன்னு! அவரிடம் கடைசி யாக ஒரு தடவை விடைபெற்றுக் கொண்டு கிளம்பி விரும்பதால், எவ்வளவு சந்தோஷமா இருக்கிறார்களும்” என்றான்.

“அது முடியாது, மகாராஜா!”

“ஏது முடியாது?”

“தேவியிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு கிளம்புவது.”

“ஆமாம்; முடியாதுதான்! இனி உறையூருக்கு மறுபடியும் எப்படிப் போக முடியும்?”

“தேவி உறையூரில் இல்லை, மகாராஜா!”

“தேவி உறையூரில் இல்லை யா? பின், எங்கே, பொன்னு?”

“மாமல்லபுரத்தில்!”

"ஆ!" என்னுள் விக்கிரமன், சில காளாகச் சிறைப்பட்டிருந்த பிறகு விடுதலை யடைந்த உற்சாகம், குளிர்ந்த இரவு நேரத்தில் குதிரைமீது செல்லும் கிளர்ச்சி, இவற்றுடன், "குந்தவி மாமல்லபுரத்தில் இருக்கிறான்" என்னும் செய்தியும் சேர்ந்து அவனுக்கு எங்கேயோ ஆகாயத்தில் பறப்பதுபோன்ற உணர்ச்சி உண்டாயிற்று.

"அப்படியானால், அவரிடம் விடை பெற முடியாது என்று சொன்னாயே, ஏன், பொய்து? ஒருகண நேரமாவது அவரை நான் அவரியம் பார்க்க வேண்டும், பார்த்து நன்றி செலுத்த வேண்டும், அதோடு என் தாயாரைக் கண்டு பிடித்துப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பையும் அவரிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டும்."

"அதுதான் முடியாது" என்னுள் பொன்னன்.

"ஏன் அவ்வளவு உறுதியாகச் சொல்கிறாய்?"

"தேவியின் உறுதி எனக்குத் தெரிந்திருப்பதினால்தான். தங்களுக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பும் உத்தேசம் அவருக்குக் கிடையாது. தங்களைவிட அவரும் புறப்படச் சித்தமா யிருக்கிறார், நாம் போய்ச் சேர்வதற்குள் ஒரு வேளை அவர் கப்பலில் ஏறிச் கொண்டு காத்திருப்பார்!"

"ஆகா! விஜயமாவா?—இவ்வளவு முக்கியமான செய்தியை மூன்னமே எனக்கு ஏன் சொல்லவில்லை, பொன்னு!"

"இப்போது கூட நான் சொல்லியிருக்கக்கூடாது. தாங்கள் கப்பலில் ஏறிய பிறகு தங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று தேவி உத்தேசித்திருந்தார். அவசரப்பட்டுச் சொல்லிவிட்டேன்" என்னுள் பொன்னன்.

விக்கிரமன் சற்று நேரம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தான். திடீரென்று "அதோ பாருங்கள், மகாராஜா!" என்று பொன்னன் கூறியதும் விக்கிரமன் சிறிது திடுக்கிட்டுப் பார்த்தான். சாலை யில் ஒரு பக்கத்து மரத்தடியில் பத்துப் பன்னிரண்டு பேர் கும்பலமாக நின்றார்கள். அவர்களில் ஒருவன் திவர்த்தி லைத்துக் கொண்டிருந்தான். திவர்த்தி வெளிச்சத்தில் அவர்களுடைய உரு

வங்கள் கோரமான காட்சி அளித்தன. அவர்களுடைய கழுத்தில் கபால மாடிகள் தொங்கின. அவர்களுடைய கைகளில் கத்திகள் மின்னின. நெற்றியில் செஞ்சந்தனமும் குங்குமமும் அப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் நின்ற இடத்தைக் குதிரைகள் தாண்டியபோது ஒரு கணம் விக்கிரமனுக்கு உடம்பு நடுங்கிற்று. அவர்களைக் கடந்து சிறிது தூரம் சென்றதும் "அப்பா! என்ன கோரம்?" என்னுள் விக்கிரமன்.

"மகாராஜா! தங்களுக்காகத்தான் இங்கே இவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். இவர்களிடம் தங்களை ஒப்புவித்து விடும்படிதான் மாரப்பபுத்தி டைடெயாகத் தம் ஆட்களுக்குக் கட்டளைவிட்டார், நான் இவர்களை மூன்றிக்கொண்டேன். தாங்கள் குதிரை மேல் இவ்விதம் தலியாகப் போவீர்கள் என்று இவர்கள் எதிர் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். இன்னும் சோம்ப நேரம் காத்திருப்பார்கள். பிறகு, கபால சபரவாதிடம் போய்த் தாங்கள் வரவில்லை என்று தெரிவிப்பார்கள். இன்று கபால சபரவாதிக்கு மாரப்ப பூபுறமேல் பிரமாதமான கோபம் வரப்போகிறது" என்னுள் பொன்னன்.

"பொன்னு! சக்கரவர்த்தியின் சிசுவாக்வினை, காபாலிகர்களின் பவி—இந்த இரண்டு வித ஆபத்துக்களிலிருந்து மல்லவா என்னை நீ தப்புவித்திருக்கிறாய்? முன்னே, காட்டாற்றில் போனாளை எடுத்து உயிர் கொடுத்துக் காப்பாற்றினாய். சோழ வம்சத்தின் குல தெய்வம் உண்மையில் நீதான், பொன்னு! உனக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன்? நானாயினும் உன்னைவிட்டுப் பிரிவேன். மறுபடியும் எப்போது காண்டேபேடு, என்னமோ?"

"வட்சணந்தான்!" என்னுள் பொன்னன்.

"என்ன சொல்கிறாய்?"

"என்னை விட்டாலது, தாங்கள் பிரியவாவது?"

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய்?"

"இன்னொரு தடவை தங்களைக் கப்பலில் அனுப்பிவிட்டு நான் இங்கே இருப்பேன் என்று நினைக்கிறீர்களா? இங்கே எனக்கு என்ன வேலை? வள்ளி

வந்திருப்பவருக்குத் தேவியுடன் மாமல்லபுரத்தில் இருக்கிறான். நானும் அவளும் தங்களுடன் வரப் போகிறோம். தாங்கள் தடை சொல்லக் கூடாது. சொன்னாலும் கேட்க மாட்டோம்."

விக்கிரமன் சற்று மெளனமாயிருந்து விட்டு, "பொன்னு! நீ சொல்வது எனக்கு எல்லையோ மவிழ்ச்சியளிக்கிறது. நீயும் வள்ளியும் என்னுடன் வந்தால், சோழநாடு வருகிறமாதிரி தான். ஆனால், ஒரு விஷயந்தான் என் மனதை வருத்திக் கொண்டிருக்கிறது. மகாராணியின் கதி என்ன? அவரையார் தேடிக்கண்டு பிடிப்பார்கள்? அவருக்கு யார் என்னைப்பற்றிச் சொல்வார்கள்?—நான் தாய்நாட்டுக்கு வந்ததின் மூக்கிய நோக்கம் மகாராணியைப் பார்ப்பதற்கு. அவரைப் பார்க்காமலே திரும்பிப் போகிறேன், அவருக்கு யாராவது என்னைப்பற்றிச் செய்தி சொல்லக்கூட இருக்க வேண்டாமா?" என்றான்.

பொன்னனுடைய மனதிலும் இந்த விஷயம் உறுத்திக் கொண்டிருந்தது. சிவனடியாரிடம் தான் சொன்னபடி ஒன்றுமே செய்யவில்லை. அவர் என்ன ஆனாரோ, என்னமோ? மகாராணியை ஒருவேளை கண்டு பிடித்திருப்பாரோ?

பொன்னனுடைய மனதில் சமாதானம் இல்லாவிட்டாலும், வெளிப்படையாக, "மகாராணியைப் பற்றித் தாங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம், மகாராணா! அவரைச் சிவனடியார் பாதுகாப்பார். சிவனடியாரால் ஆகாத காரியம் ஒன்றுமில்லை. மகா சக்தி வாய்ந்தவர்" என்றான்.

"ஆமாம்; அவர் கர்மை மாமல்லபுரத்துக்கருகிலுள்ள சிற்ப விட்டில் சந்திக்கச் சொன்னால்லவா?"

"அது இப்போது முடியாத காரியம், சிவனடியாரைப் பார்க்கத் தவிரினால்தான், கப்பலைப் பிடிக்க முடியாது."

"உன்னதான். ஆனாலும் அன்னை யையும் சிவனடியாரையும் பார்க்காமல் போவதுதான் மனதிற்கு வேதனை அளிக்கிறது" என்றான் விக்கிரமன்.

அப்போது "ஆகா! இதென்ன?" என்று விவப்புடன் கூவினான் பொன்னன்.

இதற்குள் அவர்கள் காட்டாத ஏறச் சமீபித்து அதன் இக்கலையில் மூன்றாம் மகேந்திர மண்டபத்துக்குருகில் வந்து விட்டார்கள். அந்த மண்டபத்தின் வாகனில் தோன்றிய காட்சி தான் பொன்னனை அவ்விதம் வியந்து கூவுச் செய்தது. அங்கே ஏழெட்டு ஆட்கள் ஆயுதபாளிகளாக நின்றார்கள். இரண்டுபேர் கையில் தீவர்த்தி பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மண்டபத்தின் வாசல் ஓரமாக ஒரு பல்லக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது.

"இன்று இரத்திரி என்னவெல்லாமோ ஆச்சரிய சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன" என்று பொன்னன் முணுமுணுத்தான்.

"இந்த வேளையில் இங்கே யார் பொன்னு!" என்றான் விக்கிரமன்.

"தேரியவில்லை, மகாராணா!"

"பார்த்துவிட்டுப் போகலாமா?"

"இவர்கள் கார்பாலிகர்கள் இல்லை, நிச்சயம். வேறு யாராயிருக்கலாம்?"

"இந்த மண்டபத்தில் தானே பொன்னு, நான் சுராயாக் கிடந்ததும், நீ என்னை விட்டுப் போனாயும்?"

"ஆமாம், மகாராணா! ஒரு வேளை குந்தவி தேவிதான் நமக்கு உதவிக் காக இன்னும் சில ஆட்களை அனுப்பி யிருக்கிறாரோ, என்னமோ? ஆனால், பல்லக்கு என்னத்திற்கு?"

இப்படி இவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே மகேந்திர மண்டபத்தின் வாசல் வந்துவிட்டது. குதிரைகளை இருவரும் நிறுத்தினார்கள். அவ் குதிரை ஆட்களில் ஒருவனை எங்கேயோ பார்த்ததாகப் பொன்னனுக்கு நினைவு வந்தது. எங்கே பார்த்திருக்கிறோம்?—ஆகா! திருச்செங்காட்டாங்குடியில்! பாஞ்சோதி அடிகளின் ஆள் குமரப்பன் இவன். அந்த மனிதனும் பொன்னன் முகத்தைப் பார்த்து அடையாளம் தெரிந்துகொண்டான்.

"ஓ! பொன்னு?" என்று அவன் ஆச்சரியத்துடன் கூறி, "பொன்னு! சமரசாரம் தெரியுமா? உறையூர் மகாராணி அகப்பட்டுவிட்டாள்! இதோ இந்த மண்டபத்துக்குள்ளே இருக்கிறார். உன்னைப்பற்றிக் கூட விசாரித்தார்" என்றான்.

மும்பைத்தாய் அத்தியாயம்
தரவுத் மகனும்

“மகாராணி அகப்பட்டு விட்டாள்” என்ற வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் விக்ரமனுக்கும் பொன்னுக்கும் உடம்பை ஒரு குறுக்குக் குறுக்கிற்று. இருவரும் குதிரை மேலிருந்து இேழ் குத்தார்கள்.

அப்போது உள்ளே யிருந்து “சூரப்பா! யார் அங்கே? பொன்னு சூரப் மாநிரி இருக்கிறதே!” என்று ஒரு பெரிய குரல்கேட்டது. அது மகாராணி அருள்மொழி தேவியின் குரல்தான்.

“அம்மா!” என்று அவளிக் கொண்டு விக்ரமன் மகேந்திர மண்டபத்துக்குள் நுழைந்தான். பொன்னுமே பின்னே சென்றான்.

அப்போது அந்த இருள் மண்டபத்திலிருந்து குன்னே யிருந்து ஒரு பெண் உருவா வெளியே வந்தது. அது அருள் மொழி சாமியின் உருவத்தான். ஆனால், எவ்வளவு மாறுதல்! விக்ரமன் கடைசியாக அவளைப் பார்த்தபோது இன்னும் வெவ்வேறான சோபை அவரை விட்டுப் போகவில்லை. இப்போதே முதலாம் பருவம் அவரை வந்தடைந்து விட்டது. மூன்று வருஷத்திற்குள் முப்பது மூன்று அங்கமானவராகக் காணப்பட்டாள்.

விக்ரமன் ஒரே தாளில் அவளைப் பார்த்து இேழ் சாவடி மண்டபத்திற்கு விரைந்து அவருடைய கைகளைப் பற்றிக் கொண்டான். அருள் மொழி சாமி இேழ் உயர்ந்து விக்ரமனுடைய தலையைத் தூக்கித் தன் மடி மீது வைத்துக் கொண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் வழித்தாள்.

விக்ரமன் பின்னே தொடர்ந்து மண்டபத்துக்குள்

நுழைந்த பொன்னன் மேற்படி காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். தற்செயலாக அவனுடைய பார்வை மண்டபத்தின் ஒரு பக்கத்தில் கட்டுண்டு விடந்த உருவத்தின் மேல் விழுந்தது.

தது. மங்கலான தீவர்த்தியின் பெயர்ச் சத்தில் அது ஒன்றனுடைய உருவம் எனப்பலதப் போன்னன் கண்டான்.

போனவனுடைய பார்வை துன்னன் மீதுவிழுந்ததும் குன்னன் "ஹீஹீஹீ" என்று சிரித்தான்.

அந்த சிரிப்பைக் கேட்டு விக்கிராய னும் அடர்ச்சுப் பார்த்தான். உடனே அவன் தடுக்கித் தடுத்துக் கூறி, "மேனது" என்றான்.

"ஆம், மகாராஜா! மாயல்புரத்தி லிருந்து தங்களுக்கு வழி காட்டியவந்த சித்திர குப்தன் தான் இவன்" என்னுன்.

துன்னன் மறுபடியும் "ஹீஹீஹீ" என்று சிரித்து, "சீல்கள் எப்படி இக்கே வந்தீர்கள்? உங்களுக்காகக் கரணியம்மன் காத்திருக்கிறானே?" என்றான்.

அருள்மொழிநாணி எல்லாரையும் பாதி மாறிப் பார்த்தான். மாரா

ன்னிதேவப்பது என்று தெரி யாமல் தடுக்கப்பட்டவன் சைக் காணாமல் தான், உகலிவிலில் மாரா னன் உடைய பார்த்து, "மேனது" எனக்கு ஒன் றுமே தெரியவில்லை, கண்ணைக் கட்டிக் கரட்டிலே விட்டது போன்றவற்றை. அந்த மரிக் குகையிலேயேயுள்ள இரூத் தின் எப்படித் தெரியாது. மை சிவிய அருள்மொழிநாணி கயிரை வாயை என்று எத தன் தன் பிரபு சிவனடியார் வந்து தடுத்தக் கரணியந் து. "கரணியந் து நிரா யத்தருக்கிறான், அடர்ச்சு எப் படியும் மரணகலாசம்" என்று வித்திரை கூறினா. சீலும் என ினதே திறக்க கொல்லாந் துத் தாகுமா. வித்திரை ஒருத் தாகை சொல்லி நிராந் துப் தாகுமா சொன்னா. மேனது கேட்டதற்கு மேனத்தி லிருந்து விக்கிராயின் சீ கரப் பாதி, ந்ருயாசமே?" என்னுன்.

அப்போது விக்கிரமன், "மேனத்தி லிருந்து காப் பாதிவந்துதானா, அம்மா! சக் கரவாத் தின் மரணகலாசுவி லிருந்து -- கரணிகது. பதி மாவதல் துது -- துன்னன் எங் கன பிர வித்தத்தல் மேனனை என்கை கரணியந் துன்" என்னுன்.

"கர லிக்குப் பதிவா?" என்று சொல்லிக் கொண்டு அருள்மொழி தடுக்கிவிடுன்.

துன்னன் மறுபடியும் "ஹீ ஹீஹீ" என்று பலககரமாய்ச் சிரித்தான்.

"பலி! பலி! இன்று ராத்திரி ஒரு பெரிய பலி—விழப்போகிறது—காலியின் தாகம் அடங்கப் போகிறது" என்றான்.

எல்லாரும் அவனையே கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"இன்று அர்த்த ராத்திரியில் சிவனடியார் பலியாகப் போகிறார். மகாகாலியின் சாம்ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப் படப் போகிறது. அப்பறம்..... ஆறாஹா!.....அப்பறம்.....இந்த தேசத்தில் மண்டை ஒட்டுக்குப் பஞ்சமே இராது!" என்றான் குஷன்.

விக்கிரமன் அப்போது தன் லி எழுந்து, "பொன்னு! இவன் என்ன உடறுகிறான்? சிவனடியாரைப் பற்றி....." என்றான்.

"வழியறிவி! உளறவிக்கீ. உண்மையைத்தான் சொல்கிறேன். சிவனடியாரை இந்தனை நேரம் காலையும்கையையும் கட்டிப் பலி பீடத்தில் போட்டிருப்பார்கள். சரியாக, நடுநிமிஷச்சோ, இல்லையோ, கத்தி உறத்திலே விழும்!" என்றான்.

அப்போது அருண்மொழி தேவி விக்கிரமாளைப் பார்த்து, "குழந்தாய்! இவன் மூன்றமே விடுத்து இப்படித்தான் சொல்லி என்னை வேதனைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான். ஐந்தாறு நாளைக்கு முன்னால் சிவனடியார் நாலிருந்த மடக்குகைக்கு வந்து, சிவிரத்தில் என்னை மீட்டுக்கொண்டு போக ஆட்கள் வருவார்களென்று தெரிவித்தார். அந்தப்படியே இவர்கள் வந்து என்னை மீட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். வழியில் ஈறாந்துவின்ற இந்தக் குள்ளனையும் பிடித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இங்கு வந்து சேர்த்தது முதல் இவன் இன்று ராத்திரி சிவனடியாரைக் காப்பாடுவான் பனிகொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். ஐயோ! எப்பிப்ப்பட்ட மகான்! மடக்கு எத்தனை ஒத்தகைசெய்திருக்கிறார்?.....குழந்தாய்! அவருடைய நிலைவினால்தான், இத்தனை நாள் கழித்து உன்னைக் கண்ட மழிச்சிவனக் கூட என்னால் நன்றாக அறியக்க முடியவில்லை." என்றான்.

விக்கிரமன் பொன்னைப் பார்த்து, "பொன்னு! நீ என்ன சொல்கிறாய்?

இந்தக் கொடும் பாதகத்தைத் தடுக்க விட்டால் நாம் இருந்து என்ன பிரயோஜனம்?" என்றான்.

"அதெப்படி முடியும். மகாராஜா! உங்கள் சிவனமையை மறந்து பேசுகிறீர்களே! நாளைப் பொழுது விடிவதற்குள் மாமல்லபுரம் போய்ச் சேராவிட்டால்.....!"

"சேராவிட்டால் என்ன? கப்பல் போய்விடும். அவ்வளவுதானே?"

அப்போது பொன்னன் அருண்மொழி ராணியைப் பார்த்து, "அம்மா! இவரைப் பெரும் அபாயம் குழந்திநுக்கிறது. தேசப்பிரஷ்டமானவர் திரும்பி வருவதற்குத் தண்டனை என்ன வேண்டும்தக்களுக்குத் தெரியாதா? இவர் இங்கே வந்திருப்பது மாரப்ப பூபதிக்குத் தெரிந்து காஞ்சி சக்ரவர்த்திக்கும் தெரியப் படுத்தி விட்டார். நாளைக் காலைக்குள் இவர் மாமல்லபுரம் போய்ச் கப்பலில் ஏறியாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இவர் தப்புவது அரிது. இப்போது சிவனடியாரைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் போனால், பிறகு இவருடைய உயிருக்கே ஆபத்துத்தான். நீங்களே சொல்லுங்கள், இவர் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று" என்றான்.

அருண்மொழி ராணி பேருர் தலைப் பூக்குள்ளாகினாள்.

விக்கிரமன் அன்னைையைப் பார்த்து, "அம்மா! பார்த்திப மகாராஜாவின் வீரபத்தினி நீ! இந்த சிவனமையில் நான் என்ன செய்யவேண்டும், சொல்லி உமக்குப் பரிசோபகாரம் செய்திருக்கும் மகாஜாக்கு ஒரு ஆபத்து வந்திருக்கும் போது, என்னுடைய உயிருக்குப் பயத்து ஒடுவதா? என் தந்தை உயிரோடிருந்தால் இப்படி நான் செய்வதை விடும்புதரா?" என்றான்.

"கவரை வைத்துக் கொண்டுதானே அம்மா. சித்திரம் எழுத வேண்டும்! இவர் பிறைத்திரா விட்டால் பார்த்திப மகாராஜாவின் கணவுகளை நீறா வேற்றுவது எப்படி?" என்றான் பொன்னன்.

அருண்மொழி ராணி இரண்டுபேரையும் மாறிமாறிப் பார்த்தாள். கூடலியில், பொன்னைப் பார்த்து,

"பொன்னு! நீ என்ன நினைப்பாயோ என்னமோ? என்னைக் கல் கொஞ்ச முடையவன், பின்னையிடம் பாசமில் றாதவன் என்று ஒருவேளை நினைப்பாய். ஆனாலும், என் மனநிலைவையைச் சொல்கிறேன். நமக்கு எவ்வளவோ உபகாரம் செய்திருக்கும் ஒருவருக்கு ஆபத்து வந்திருக்கும்போது, என் பின்னை உயிருக்குப் பயந்து ஓடினான் என்ற பேச்சைக் கேட்ட கான் விரும்ப வில்லை" என்னுள்.

உடனே, விக்ரமன், தாயாரின் பாதங்களில் நமஸ்கரித்து எழுந்து, "அம்மா! நீதான் வீரத் தாய்; பார்த் திப மகாராஜாவுக்குரிய வீர பத்தினி" என்று குதுகலத்துடன் உரைத்தான்.

பிறகு, பொன்னைப் பார்த்து, "விளம்பு, பொன்னு! இன்னும் என்ன யோசனை?" என்னுள்.

"எங்கே திரும்பிப் போவது? பரி எங்கே கடக்கிறதென்று நமக்கு எப் படித் தெரியுமீ?" என்றான் பொன்னன்.

"ஹீஹீஹீ! கான் வழி காட்டு கிறேன். என்னைக் கட்டயிற்று விடுங்கள்" என்று சித்திரகுப்தனின் குரல் கேட்டது.

பொன்னன் உடனே வாசற்பக்கம் போய்க் குமரப்பனுடன் ஏதோ பேசி விட்டு வந்தான். பிறகு, குள்ள னுடைய கட்டுக்கள் அவிழ்க்கப் பட் டன. அவன் கையில் ஒரு தீவர்த்தி யைக் கொடுத்தார்கள். விக்ரமனும் பொன்னனும் குதிரைகள் மேல் ஏறிக் கொண்டார்கள். குள்ளன் கையில் தீவர்த்தியுடன் மேற்கு நோக்கிக் காட்டு வழியில் விரைந்து செல்ல, விக்ரமனும் பொன்னனும் அவனைத் தொடர்ந்து பின்னால் சென்றார்கள்.

யார் எவர்? - பரிசுத் திட்டம்

தீவிராட்டுக் குழந்தைகள்—அதிலும் "கன்டி" படிக்கும் குழந்தைகள்—புத்திரசுலி களாய்த்தானிருப்பார்கள் என்ற என் எதிர்பார்த்தததான். ஆனால் இப்படி மூத 'யார் எவர்? பரிசுத் திட்டத்தைத் தோல்வி அடையும்படி செய்வார்களென்று எதிர்பார்த்த வில்லை. மொத்தம் 747 சிறைச் - சிறைகள் சரியான விடை அனுப்பி விருக்கிறார்கள். ரூ. 25 பெறாமல் புத்திரசுலி 747 பேருக்கு எப்படிப் பிடித்த கொடுப்பது?

ஆயினும், இவ்வளவு சிரத்தை எடுத்தல் கொண்டு சரியான விடை அனுப்பி வைத்த குழந்தைகளுக்கு ஏதாவது ஒரு ரூபாய்த்தம் வேண்டாமா?

எனவே, சரியான விடை அனுப்பிய ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அடுத்த பிப்ரவரி 1௩ "கன்டி" இதழைப் பரிசாக அனுப்பி வைக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம்.

இதன் பிரகாரம், ரூ. 25க்குப் பதிலாக ரூ. 150 எனச் செலவு செய்ய வேண்டி விருக் கிறது என்பதையும் தெரிவித்தல் கொள்கிறோம்.

பரிசாக அனுப்பப் பெறும் ஒவ்வொரு "கன்டி" பிரதியின் மேல்பக்கத்திலும் "யார் எவர் பரிசு" என்ற முத்திரை குத்தப்பட்டிருக்கும்.

சரியான விடை அனுப்பிய குழந்தைகள் எவரும் தபால்துறையினிடம் முன்னதாகவே சொல்லி வைத்த, பிப்ரவரி 1௩ வந்த "கன்டி" இதழை எதிர்பார்த்துப் பெற்றல் கொள்ள வேண்டும்.

சரியான விடை

"யார் எவர்?" பரிசுத் திட்டத்தில் வெளியான பிரமுகர்கள், பின்வரும் முறை யில், ஒருவருடைய உடையை ஒருவர் மாற்றி அணிந்தகொண்டிருந்தார்கள்:—

(1) மகாத்மா காந்தி—சியாய்க்காய் கே.க. (2) கர்க்கி—சத்தியஸூர்த்தி. (3) குண்டெய்—மேனகாது அபுல்ககாம் ஆகாத். (4) ராஜாஜி—ஸர் ஸ்டா யோர்ட் கிரிப்ஸ். (5) முகோலிஸி—முத்துரங்க முதலியார். (6) ஜகதாஸ் ஸாம் தேரு—ஸ்டாலின். (7) ஜின்னா—நாதிர். (8) எ. வே. ராமசாமி நாயக்கர்—அமேரி.

நாடெங்கும்
அழகிற் சிறந்த மாதர்கள்
உவந்து உபயோகிப்பது

மைசூர் சந்தன சோப்

அது அவர்களது அழகை தன்கு பாதுகாக்க
தேகு. இந்த சோப் ஒன்றுதான் தங்களுக்கு
அழகை பாதுகாக்கவல்லது என்பதை
அவர்கள் தன்கு அறிவார்கள்

மைசூர் சந்தன சோப்

“முத்தமிழ்க்கலை வித்துவரன்”

T. K. S. சகோதரர்களின் நாடக ஆரம்ப விழா!

“பாலக்காடு” கேளடர் பிக்சர் பாலசில்

மதுரை பூர் பாலஷன்முகானந்த சபையாரால்

மதுரைபில் “108” நாடகம் நடத்து வெற்றிக்கொடி நாட்டிய

சிவலீலா நாடகம்

(உரிமை பெற்றது)

“By சூலமங்கலம் வைத்தியனாத பாகவதர்”

18-1-43 திங்கட்கிழமை ருதம் 31-1-43 வரை
தினமும் இரவு 10-30-மணிக்கு தடைபெறும்

எதிர்பாருங்கள்! “ராஜ பாத்ருஹி”

T. K. S. சகோதரர்கள் உரிமையாளர்கள்

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

நாகஸ்வர வித்வான் திருவேங்காடு

பி. ஸுப்ரமண்ய பிள்ளையின்

முதல்
"எச். எம். வி."
கிளாடு

திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்
2 பாகங்கள்
N. 8993

இவரது மற்ற கிளாடுகளையும் கேட்கத்தகுந்தால் இவரே அங்கீகரிக்கப்படும்.
எல்லா எச். எம். வி. இரகசியங்கள் விவரப்படுத்தப்படும் இடங்களிலும்.

"எச். எம். வி." எக்ஸ்சுரிவ்ஸ்

சில்லறைகளில் விற்பனை செய்யப்படும் விலை 200 ரூபாய்
அடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1-8-0-யட்டுமே

தேவியோ அந்த பெயரிலேயே

இந்திய அமைதிப் படைகள் மிகத் தரமானவை

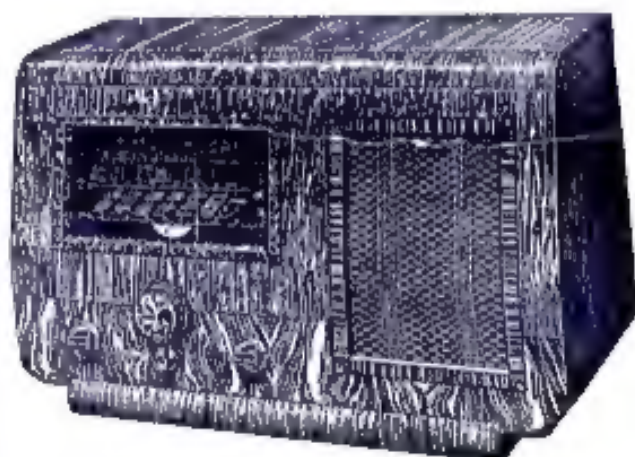
மார்ச் 822, 1942 மார்ச்

உட்டு வால்ஸ் ஸுபரேட் பாட்டரி வைபரேட் டேபிள் மாடல்

[illegible]

● ● ● ● ●

மேல் குறித்த 19.8-90 முதல் 190-905 மீட்டர் வரை, * வரலாற்று அகாலகம் கட்டப்படாத தொழிலாளர்களின் * தொழிலாளர் மற்றும் பணியாளர் வாரியம் * ஆயோசனாபகம் மற்றும் வாரியம் * வாரியம் சபை : 8 மேல் குறித்த கட்டிடம் கட்டப்படும்.

[illegible]

12月11日
 星期五
 晴

ഭരണ സംസ്ഥാനം (ആഭ്യന്തര മന്ത്രാലയം) ഭരണ മന്ത്രാലയം

ஊர்ப் பேராயர் கம்பெனி லிமிடெட், மெளன்ட்ரோடு, மதுரை

மார்க்கோனிபோன்

தேவரங்க அ.ஸ்ரீனிவாச பூட்டச்சன் :

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் ஸர்வீஸ் லிமிடெட்.,
மேனன்ட் ரோடு :: மதராஸ்